

مَكَانِيْدِ عَكْبَنْ لِبَهَا

جَلْدُهُمْ

١٢٨ C. Jid. 00001

هُوَ اللَّهُ

اشرف اشرف عالم انسانی امروز بموجبت رب ایست و عزت ابدیه
 در آفاق بپرتو اشراق شمس حقیقت است هر شرفی ساجد این شرف
 و هر عزتی خادم این عزت این طم طراق ملوك آفاق سراب زائل است
بین
 و این طنطنه و دبدبه هرما میر شهير نظر فاني ولی روی یاران بپرتو عتنا
بین
 حضرت احاديث تا ابد الایاد درخشند و تابان العزة لله ولعباره الله
 و عليك البهاء الالهي ع

هُوَ اللَّهُ

اللهم يا الاله و ملجمي عند فرعى و ملاذى لدى جرعي و مغياثى عند تفجعى و توتعى
 ان هؤلاء عباد ما حجبتهم غشاوة الھونى عن مشاهدة النور الساطع

مؤسسة مطبوعات امری

١٣٥ بدیع

هُوَ اللَّهُ

اللَّهُمَّ ياربِّ الْجَلِيلِ عَلَى الْطُورِ وَمَالِكِ يَوْمِ النَّشْرِ نُورُ الْأَلْمَوْاتِ بَاعَثُ الْكَائِنَاتِ
مُوجِدًا لِلْأَكَوْنِ مُحدثًا لِلْأَمْكَانِ فِي حِيزِ الظَّهُورِ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا يَقْضِي أَلْفَوْسِ
وَطَبِيتُ الْأَرْوَاحُ وَشَرَحَتِ الْأَصْدُورُ وَمَنَّتْ عَلَى كُلِّ عَبْدٍ شُكُورًا كُلَّ أَمَةٍ
صَبُورٌ بِزُرْغٍ شَمْسَى لِهَدْيَى سَاطِعَةِ الْأَنْوَارِ عَلَى الْأَقْطَارِ مُحِبَّةً لِلْأَرْوَاحِ
كَاشِفَةً لِلْأَشْبَاحِ تَبْعَثُ مِنْ فِي الْقَبُورِ رَبُّ اَنْ هُؤُلَاءِ مَا مَنَعُهُمْ مِنْ عَرْفِ
عَنْ تَجْرِيعِ الْكَأسِ الظَّهُورِ مِنْ زَاجَهَا كَافُورَ بَلْ طَفَحَتْ قَلْوَاهُمْ بِالشَّرُورِ عِنْدِ
مَا سَمَعُوا الْتَّنَاءَ مِنْ الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَلَبَّوْا وَقَالُوا آمَنَّا وَصَدَقَنَا قَدْ هَتَّكَتِ
الْأَسْتَارِ بِظُهُورِ الْأَسْرَارِ وَشَرُوقِ الْأَنْوَارِ وَشَاعَ الْأَثَارِ فِي هَذَا الْقَرْنِ الْمُشْهُودِ
رَبُّ أَجْعَلَهُمْ آيَاتِ الْهَدْيَى وَكَلِمَاتِ الْتَّقْوَى وَرَيَايَاتِ مَنْدَفَقَةٍ عَلَى صَرْوَحِ
الْمَجْدِ فِي الْأَوْجِ الْأَعْلَى حَتَّى يَذِيعُوا الْأَثَارِ وَيَشِيعُوا الْأَسْرَارِ وَيَقْوِمُوا عَلَى
خَدْمَتِكَ مَعَ الْأَبْرَارِ وَيَرْفَعُوا رَأْيَاهُ وَهَذَا الْأَنْسَانُ فِي قَطْبِ الْأَمْكَانِ
وَيَنْكِشِفُ الظُّلَامَ بِالنُّورِ الْسَّاطِعَ مِنْ غَيْبِ الْأَكَوْنِ اَنْتَ اَكْرَيمُ الْجِنِّينِ
وَانْتَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُنَانُ وَانْتَ اَنْتَ الْغَنِيُّ الْمُتَعَالُ اَيُّ يَارَانِ عَزِيزٍ
عَبْدَ الْبَهَا اَرْسَيْمَ جَتَّ الْهَيْ شَرْقَ مَعْطَرَاسَتِ غَربَ مَعْبَرَاسَتِ

على الأرجاء وما منعهم شبهات أولى لضلال عن التوجة إلى مركز الحال
بل هتكوا الأستار وكسفوا الحجاب ورأوا آيات ظهورك ظاهرة في الآفاق
وأنموذبك وبيانك الكبيرى وثبتوا على المرك الذى به تزعزع تاركان
الأرض والسماء حتى نبتوا بفلايك المدرار فى حديقة الأسرار واطلعوا
بالرموز المندبجة المندرجة فى الآثار رب اجعلهم مطالع الأنوار وأيا
ترتل فى الغدو والاسحار ليدلوا عليك وينطقوا بذكرك ويبثوا على
عهلك ويدعوا وكل غافل مرتاب إلى معين اليقين ما عذر فدرا
أنت الكريم وأنت العظيم المقتدر الرحمن أى ياران جنا
آقاهاشم نامه نكاشته وذكرهريک از شهار انموده وبيتايش لب گشوده
که الحمد لله بنار هدى مهتدى شده اند وازفيض ملأ على بجزب
ابرار مقتدى گشته اند این خبرنهايت سرور بقلوب ياران بخشيد
که الحمد لله آن طالبان بکعبه رحمان پي برند وآن تشنگان از معين
حيوان نوشيدند لهذا بدرگاه احاديث مناجات

راخه نافه اسرار در آفاق منتشر است یاران هریک مانند غضنفر
در بیشتر خاور و باختن نعره زند و فرید یا بهاء الابهی برآزند و جهان را
شور و آشوب آندازند کرمان که همیشه مشکاه سراج عرفان بود و
صبح زجاج علم و ایقان چگونه تا حال ساكت و صامت و ساکن است
و حال آنکه باید بر کل سبقت یابند و مجد مت پردازند و بر جهان آستین
افشانند و بد بیضابهایند و حبال و عصی اهل او هام راطعه نهان
نمایند ای یاران وقت آنست که علم پیمان برافرازید و بساط روح
ورجان بگستردید جشن الهی کیرید بزم ربانی بیاراید آهنگ ملکو
ابهی بلند کنید و فرهنگ ملأ اعلی بنمائید جام حقیقت بدور آرید
وازباده پرنشه وحدت عالم انسانی سرمست گردید اغیار ندانید
بیگانه نشمارید با کل در آمیزید و بخلق و خوی دلبر مهریان بیامیزید
تا کرمان را شک جنان کنید و آنسامان را وادی ایمن جنان نمائید
آن یاران نزد عبد البهاء غریزند والحمد لله با فرهنگ و تمیز امیدوار
که شوری انگیزند و سبب حیات نفوس و ترقی عقول و انتباه قلوب
واحیاء ارواح گردند برها نمیان بنهایند و حجت قاطعه اقامه کنند
دلیل جلیل بیان نمایند و بتسبیح و تقدیس دلبر جمیل باشند

تا آن خطه و دیار گلشن و گلزار گردد و آن مرزو بوم زند بروح حق قیوم
شود و لیس ذلك على الله بعزيز و عليكم البهاء الابهی
اع

هُوَ إِلَهٌ

اللهم يامن ايد اقلام الاعلام بصرير من القلم الاعلى فاستمعوا ذ لك
الضرير باذان ولعية و قلوب مستنيرة فانبعث با صغاهم في صدورها
الهامت غيبة فانكشفت في افتدتهم آيات لاريبة و قرت اعينهم بملائحة
الآثار و اطمئنت نفوسهم بمشاهدة الأنوار فقاموا على البيان بابداع التبيان
وبينوا الحجج والبرهان وكشفوا الغطاء عن اعين الأعيان ودعوا الكل
إلى المحظيرة المقدسة الرصينة لبنيان و هدوء الناس إلى عين ما أحيانا
و دلوهم إلى الفوز العظيم والفيض لم بين في هذا اليوم المشهود والعصر
المحمود رب اجعل هؤلاء امناء اسرارك ونجوم افق آثارك و سرج الهدى
والمصاحف التوراء ينادون باسمك بين الورني ويرشدون الكل إلى سبيل التقو
يند فهم سیول العرفان ويجلی بهم طلول مطالع الآثار في القرون الأولى
والأعصار التي ضست في غابر الأزمان رب اجعل هؤلاء التلامذة اعزّة
في ملکوتک وحفظة آیاتک وسفرة کتابک وبررة خلقک يتعلمون الفنون

اطاعة لأمرك ويشرعون أنوار العلوم من مشكاة معرفتك يستضئون
بانوار الأسرار من مصابيح معرفتك رب أجعل هؤلاء التلامذة أساند
احبائكم ومشارق الطائف ومطالع اسرارك ومواقع نجومك ومهابط
ملائكة الهايمات انك انت القوى المقدّر العزيز المحبوب اي دو تلميذ
آنسخ عزيز رساله ئي كه مرقوم نموده بوريد ملاحظه گردید در بعضی مواقع
كلمه ئي علاوه گشت وآن اینست آثار آنبا وقایع عظیمه اصفيما يابا يجمع
رامعاني حقيقي نموده يابا يد بصریج عبارت بحسب ظاهر حکایت کرد
در هر دو صورت بيان برها نست و ظهور علم و عرفان ولی گو بعضی را
بطاهر تفسیر کنیم وبعضی را بتلویح تأویل نمائیم اساس تبلیغ بهم خورد
ملاحظه شد که آن ياران مهریان و قایع حضرت کلیم را عبارت صریح
بدون تأویل بيان نموده اند و امّا براھین حضرت روح راجمیع تأویل
وبيان معانی روحانی پرداخته اند يابا يد هر دو بطریق بیان کرد و
يابا يد هر دو رامعاني حقيقي شرح و تفسیر داد این نکته در رساله بیان
اهمیت دارد مثلاً اگر گوئیم که احیاء موئی در زمان حضرت روح عبارت
از حیات ابدیه بود خلاصی اسرائیل از جبر و استغراق ملأ فرعون رانیز
عبارت از نجات اسرائیلیان از بجور ضلالت واستغراق قبطیان در دریا

جهالت دانیم یعنی هر دورا باید تأویل نمود و یا هر دورا بظاهر تفسیر کرد
بيان باید چنان باشد که مدعیان از احتراض نماند والاقناعت حاصل
نگردد و نورهای دایت ندر خشود و برهان المحتوى ظاهر و عیان نگردد و این
عبد در کمال عجز در عتبة مقدّسة جمال ابھی روی برخاک نهاده خبی
گریان و قلبی سوران در حق شما انا به و دعا خواهیم کرد و نتائج این تذلل
وانکسار البته ظاهر و آشکار گردد و علیکما البهاء الابھی ع

کهوا لدی

اللهُمَّ يَا مُؤْتَدِّمَنِ يِشَاءُ بِمَا يِشَاءُ عَلَى مَا يِشَاءُ اَنْ مَعْدَنَ الرَّضَا وَمَنْعِ
الْوَفَا وَيَنْبُوْعُ الْصَّفَافَمِ اَبْتَلِي بِاَشَدِ الْجَفَافِ مِنْ اَهْلِ الْبَغْضَاءِ وَذُوِّي الشَّحَّا
حَضْرَةُ رَضَارَتْ اَنَّهُ قَدْ ابْتَلِي بِمَشْقَةٍ كَبِيرَى وَاَشَدَّ الْاَضْطَهَادِ مِنْ اَهْلِ
الْعِنَادِ وَقَدْ وَقَعَ مَوَارِعَ دِيدَلَةً مَرِيَّةً مُحْتَكِمَةً مُخَالِبَ ذَآبِّ كَسْرَةَ وَبَرَاشِ
سَبَاعَ ضَارِيَّةَ حَتَّى وَقَعَ فِي يَدِ كَلْبٍ عَقُورٍ وَآلَةَ بَعْذَابٍ مَوْفُورٍ وَاثْقَاعِيَّهِ
الْكَبُولِ وَهُوبِيَّنِيَّادِي وَيَدِ عَوْبَسِمَكِ جَهَارًا وَلَمْ يَفْتَرْ فِي تَبْلِيغِ
اَمْرِكِ خَشِيَّةً وَارْهَابًا لَا يَخْوِفُهُ بَاسَ الظَّالَمِينَ وَلَا يَهَابُ عَقَابَ كَلْهَتَاكِ
فَتَّاکِ زَنِيمَ وَمَلِيمَ يَنْطَقُ بِاَفْصَحِ الْبَيَانِ وَابْدَعَ الْبَرَهَانَ بِسُلْطَانِ مَبِينِ

فاحترت قلوب الحاضرين من هذا الرجل الملتين وقالوا ان هذا
لصادق أمين ينطق بالأمر الواقع ويقر بالصدق الحالص ولا يكتم السر
الخفى فتقربه حمدين من دون تقىة وتأويل وتلويع سقيم بل قول صريح
في هذا الأمر العظيم فاطمئنت قلوب لظالمين ان لافساد ولا حرج ولا
ثوار ولا سر خفى مكتوم من السائرين مع ذلك اثبتوه في السجون ولما خرج
ذهب الى المدينة فهم يحكم فيها علماء القوم عصبة سوء اخرين فاعادوه
إلى السجن الملتين فمكث في اعماقه امد امديداً الى ان انقذه الله بعد
من الرجل الرشيد فلم يفتر في ترتيل ذكر الحكيم بل سرع الى محفل
علماء السوء ونطقو بيهان مبين فارتفع الضوضاء من العلماء وهجوا
عليه بظلم عظيم فارجعواه الى السجن تحت السلسل والأغلال بجور
جديد ولم يتمكن جسمه ألا يحيف الذايء الوبيل الى ان فدى روحه في
هذا السبيل منقطعاً اليك وافقاً عليك ضيفاً في عتبة قدس ربت
اكروم مشوى هذا الوافد والضيق الوارد واجعل له مقاماً علياً في جوار
رحمتك الكبرى والرفيق الأعلى فضاً لا يتناهى ملوكوت عفوك الشاملة
الأرجاء الواسعة لأنك آغاً لا يدركها الآمن علمه شديد القوى آنك معلي
من تشاء وغافر لمن تشاء لا آلة إلا نت اللطيف الرؤوف

العفو الرحيم اي جناب بمحذوب عبدالهناهيات تعلق بآن سرور
ابرار دارد وهو رفت فرصتي يا بد بيا آدان بزرگوار دوباره افتدى ولسانها
در مناجات رذكرة وبياري ايد و همچنین بدرگاه احاديث عجز وزاري
شد وطلب عون وعنايت بجهت احباباً گردید واما جمال مبارك
بر سرير ربوبيت مستوى وجميع مادرسلت عبوديّت مبتدى ودر
بنديگي آستان مقدس دريلك سلسله ئيم امرى اعظم از اين از بر
ياران تصور توان کرده شريك وسهيم عبدالهناه، در عبوديّت آستان
 المقدسه هر زمان که سوره يوسف مخوانی چون در احسن القصص
يعنى تفسير سوره يوسف حضرت اعلى روحى له الفداء يوسف بـ يوسف
حقیقی جمال مبين تفسیر قموده اند و بـ سیدنا الاکبر تعبیر قموده اند
هر دم مخوانی گریان گردی و بـ مظلومیت جمال مبارك سوزان و بـ ریان
شـوی تفسیر سوره يوسف حال در اینجا حاضر نه تا ارسال گردد
بـ امة الله جواهر تختیت بـ رسان طلب آمزش بجهت پدر مرحوم او حکیمـ شـمـ
گردد و بـ امة الله طلعت و روحـیه و طوبـی و بهـیه و ثابتـه و عهـدـیه و جـنـابـ
عنـایـتـ الله و بـ دیـعـ الله و زـیـحـ الله و رـحـمـتـ الله و نـصـرـةـ الله تـحـتـیـتـ اـبـهـیـ بـ رـسانـ
کـلـ اـشـمـوـلـ اـطـافـ خـواـمـ و سـرـبـیـ مـسـتـهـ طـبـمـ و عـلـیـاـ الـبـهـاءـ الـلـبـیـ عـبـدـ الـهـاءـ عـبـیـاـ
جـمـاـلـ الـأـوـلـیـ ۱۳۲۸ـ حـیـفـاـ.

هَوَاللَّهُ

اللَّهُمَّ يَا وَاهِبَ الْعِطَا يَا تَحْصِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَاءَ مِنَ الْبَرِّ يَا تَهْدِي مِنْ شَاءَ بِفَضْلِكَ الْأَعْظَمِ وَتَؤْمِنُ مِنْ شَاءَ عَلَى مَا شَاءَ أَنْكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ
الْوَهَابُ رَبُّ رَبِّ الْإِنْسَانِ لِسَلْطَنَاتِ الْأَنْذِبَابِ الْمُلْجَئُ
إِلَى حَسْنَكَ الْحَسَنَ وَإِلَى مَقْتَكَ بِحَبْلِكَ الْمَنْجَدِ إِلَى نُورِكَ الْمَبْيَنِ
عَلَى خَدْمَةِ امْرَكَ وَاعْلَاءِ كَلْمَتِكَ وَنَشْرِ آثَارِكَ وَهَدِيَةِ خَلْقِكَ أَنْكَ أَنْتَ
الْعَزِيزُ الْمَوْيِدُ الْمُوقِقُ الْرَّحْمَنُ الْرَّحِيمُ . اَسِيَّاحَ آفَاقِ حَضْرَتِ جَوَادِ
مَدَّتْ حَيَاتِ دَرِسَبِيلِ بَنَاتِ پَيَمَودِ وَجَهَدَ وَكَوشَ نَمُودَ تَأْنِكَهُ جَمِيعَ
بِشَرِيعَةِ اَحْدِيَهِ دَلَالَتْ فَرَمَودَ شَبَّ وَرَوْزَ بَارْخِي نُورَافَرُوزَ دَرِهِ مَحْفَلِيَ كَهُ
وَارِدَشَدَ وَلَوْبَلَوْجَ ذَكَرِي اَزْحَقَ نَمُودَ بَيَانِ مِفَرَمَودَ وَهَمْجِينَ پَدرَ
مَحْتَرَمَ آبَنْجَابَ سَالَهَايَ چَنْدَرَ عَرَاقَ بِشَرْفِ لَقَائِ نَيَّرَآفَاقَ فَائزَ وَ
بِقَدْرِ امْكَانِ دَرِرَضَايِ حَقِّ دَرَآنِ اِيَامِ مِيكَوشِيدَ حَالَ نُوبَتِ بَشَمارِيدَ
بَايدِسَراجَ اِيشَانِزِ بَارِفَروزِي وَحَجَبَاتِ خَلْقِ بَسُورِي وَكَجَنِ رَوَانِ انْدَزِري
وَهَرِرَوْزِي قَسْمَتَ وَرَوْزِي خَوَيِشَ اِزمَائِدَهَ آسَهَانِي طَلَبِي سَفَرِهِندَوَتَانَ
اسَابَ عَظِيمَيِستَ اَگَرْ دَرِآنَصَفحَاتِ بَيَانِ آيَاتِ بَيَنَاتِ پَرِمازِي نَطَقَ

فضیح بگشائی و بیان اسرار حکمت رب این نمائی پرشعله باشی و مسجدب
و افروخته باشی و مشتعل شب و روز آرام نگیری و بربالین راحت سر
نمی بلکه مانند مرغ چن آواز سحرگاهی و نغمه صبحگاهی و آهنگ عربی
و ترانه حجازی دسازشی و علیک الْحَيَاةِ وَالثَّنَاءِ
ع

هَوَاللَّهُ

اَنْتَ يَا الَّهُ وَجْهُتُ وَجْهِي إِلَى مَلْكُوتِ تَقْدِيسِكَ وَجِبْرُوتِ تَزْنِيهِكَ
بِقَلْبِ خَاضِعٍ وَجَنَاحٍ مُنْكَرٍ وَهِيَكَلٌ مُتَذَلِّلٌ وَظَهَرَ رَاكِعٌ وَجَبِينٌ سَانَ
وَعَيْنٌ بَاكِيَةٌ وَرَمْعٌ جَارِيَةٌ اَنْ تَدْرِكَ اَحْبَائِكَ بِفَيْوَضَاتِ رَحْمَانِيَّكَ وَ
تَأْيِيدَاتِ رَبَانِيَّكَ وَتَوْفِيقَاتِ صَمْدَانِيَّكَ وَتَجَدَّدِهِمْ بِمَلَائِكَةِ قَدَسِكَ وَ
تَنْصُرِهِمْ بِجَنُودِ الْهَامِكَ وَتَؤْيِدِهِمْ بِجَيُوشِ مَلَئِكَةِ الْاَعْلَى وَمَلَكُوتِ الْاَفْلَهِ
حَتَّى يُنْكِشِفَ غَمَامُ الْغَمْوُمَ عَنْ قَلْوَبِهِمْ وَتَسْكُنَ زَفَرَاتُ الْحَسَراتِ مِنْ صَدُورِهِمْ
وَتَخَفَّفَ اِمْوَاجُ الْعَبَرَاتِ مِنْ عَيْوَنِهِمْ وَتَطْبِيبَ بَظَهُورِ الطَّافِكِ نَفْوَسِهِمْ
وَتَجْلِي بِمَسَاهَدَهُ اَثَارَكَ اَبْصَارِهِمْ وَتَصْفُو بِمَلَاهَظَةِ آيَاتِكَ بِصَائِرِهِمْ وَ
تَرْتَاحَ بِتَتَابُعِ اَفْضَالِكَ ضَمَائِرِهِمْ رَبُّ هُؤُلَاءِ اَحْبَائِكَ الْاَصْفَيَاءِ وَارْقَائِكَ
الْاَلْأَقْيَاءِ وَعَبِيدَكَ الْجَيَاءِ وَاسْرَائِكَ الْنَّقَباءِ قَدْ تَحْمَلُوا فِي سَبِيلِكَ كُلَّ بَلَاءٍ

واستهدفوا سهام الجفأة وتجربوا من كأس طافحة بنقيع من ستم التردي
واضطهدوا في كل الأخاء وأهينوا في كل الأرجاء واحملوا ما لا يطاق
من أهل الشقاق ولم ينصرم منهم الصبر ولو اضطرم القلب وانسجم
الدمع بلا حملوا هذه الأحزاء بقلوب منشحة وصدور متشعة ونقوش
منجدية وارواح مستبشرة معلقة بآيات عز قدسك رب طيب لهم
التفوس واسمعهم تشهق الطاوس في جنة الأفریدوس وادر عليهم الكاؤس
من صهباء العروfan في كل حين وآن انت المعنى المستعان ثم اجعلهم
طيور رياض محبتك ولیوث غياض معرفتك وحيتان حياض موحبتك
واعجل لهم لسان صدق عليا حتى يمتلأ الآفاق بذكر اهل الآشراق و
يستضيئاً بوجود بالنور الساطع من مقام محمود انت الکريم العزيز
اللودود وانت انت رب الغيب والشهود لا اله الا انت الملك المعبد
ای ياران عزيز عبد البهاء هرچند مافت بعيد است وشواغل مشا
منزيد وامتحانات شديد با وجود این دراين حين بيايان ياران نازين
پرداختم وبنذكرشان نسلی خاطريا فتم وچون غمام غموم جهازابراين
مظلوم تنگ وتاریک نماید بیاد ياران عزيز پردازم وسلی عظیم یا بم
احزان مبدل بشادمانی گردد و آلام سبب سرور وجدانی شود

فوراً بوجدو طرب آیم و از هرجهت بیاسایم و بسایش یاران الهی قیام
شایم ملاحظه نمائید که این مسجون چگونه مرهون حتی یارانست
و این مظلوم چه قدر سرگشته عشق دوستان زیرا یاران گمگشته باده
عشق الهی هستند و آغشته بخون دل در محبت رباني سرگشته کوی جما
نورانی هستند و مفتون آندلبر آسمانی البته عزیزند و مقبول و محترم
و محبوب هندا من فضل ربهم الرحمن الرحيم وهندا من رحمة الله تعالى
تع

هُوَ الْأَلِهُ

ای ابراهیم ستم خلیل رب رحیم همنام توجون در ستاره آسمان
نظر نمود مجہت تنبیه قوم خویش که عقیدت حقیقت تأشیرا جرم
سماء ویه راشتند هزاربی فرمود و چون افول کرلا احت الافلين
گفت پس طلوع ماه تابان شد باز مجہت ای قاظ غافلان هزاربی فرمود
و چون غروب کرلا احت الغاربين گفت پس ظهور خورشید رخشا
گشت باز تنبیه المحتجبین هزاربی فرمود و چون افول نمود باز
لا احت الافلين فرمود پس چون کل حقائق امكانیه را در ظهور
تجلیات شمس ا نق قدیس محو و فانی مشاهده کرد توجه بمنظر اکبر

فرمود و گفت ابی وجہت وجهی للذی فطر السموات والأرض حنیفًا مسلماً
وما انام المشرکین حال تونیز ببارک همنامی آن بزرگوار چشم از جمیع
کو اکب لیل و نهار پوش و با فتاب حقيقة کلمة الـهـیـهـ کـهـ اـزـاقـ توـحـیدـ شـرـقـ
وـلـامـعـتـ تـوـجـهـ فـرـمـاـ وـآنـ کـلـهـ جـامـعـهـ الـيـوـمـ اـرـجـمـالـ قـدـمـتـ کـهـ محـیـطـ
بـرـجـهـانـ آـفـرـیـشـاـسـتـ وـنـورـانـیـتـ وـجـوـدـ بـسـطـوـعـ وـظـهـورـ وـبـرـوـزـ آـنـسـتـ
الـیـوـمـ جـمـیـعـ حـقـائـقـ صـافـیـهـ وـکـیـنـوـنـاتـ مـجـرـدـهـ بـمـنـزـلـهـ بـدـوـرـاـسـتـ کـهـ بـایـدـ
اقـبـاسـ اـنـوـارـ اـزـ شـمـسـ اـمـرـاـهـیـ وـکـوـکـبـ لـامـعـ شـرـیـعـهـ اللـهـ نـمـایـنـدـ وـآـنـچـهـ
تـقـابـلـ بـیـشـتـرـ وـاقـعـ اـنـوـارـ بـیـشـتـرـ لـامـعـ اـینـ فـضـلـ وـمـوـهـبـتـ کـهـ اـزـاقـ
توـحـیدـ ظـاهـرـ وـبـاـهـرـاـسـتـ قـدـرـشـ رـاـبـایـدـ دـانـتـ وـحـرـزـشـ بـایـدـ نـمـوـدـ
هـرـمـوـسـیـ بـهـارـنـهـ وـهـرـصـحـدـمـیـ بـوـیـ نـسـیـمـ مـشـکـبـارـنـهـ پـسـ تـاجـانـ
بـاقـیـ وـجـانـانـ بـاـمـوـهـبـتـیـ عـظـیـمـهـ مـدـدـ وـمـعـیـنـ بـایـدـ هـمـتـیـ نـمـوـتـاـنـصـیـبـ
اوـفـرـبـرـدـ وـبـهـرـءـ اـعـظـمـ گـوـفـتـ عـبـدـ الـهـاءـ عـ

هـوـاـلـلـهـ

ای بـراـهـیـمـ نـوـعـ اـنـسـانـیـ رـاـبـ رـحـیـمـ باـشـ تـاـ آـشـ نـمـوـدـیـ گـلـشـرـجـتـ
الـتـعـیـمـ گـرـدـ وـنـسـیـمـ عـنـایـتـ بـوـزـدـ صـبـحـ مـوـهـبـتـ بـدـمـدـ وـآـیـتـ رـحـمـةـ لـلـعـاـ

گـرـدـیـ وـمـوـهـبـتـ وـالـلـهـ يـحـبـ الـمـسـتـىـنـ بـنـمـائـیـ وـعـلـیـكـ الـخـیـرـ وـالـشـاءـعـ

هـوـاـلـلـهـ

ای اـحـبـایـ الـهـیـ اـیـ بـارـانـ رـحـمـانـ درـایـنـ سـنـهـ اـمـخـانـاتـ الـهـیـ اـحـاطـهـ نـمـوـدـ
شـرـقـ وـغـرـبـ مـاـشـدـبـرـگـ درـخـتـ اـزـ عـوـاصـفـ بـلـایـاـ وـمـنـ درـاضـطـرـابـ
وـانـقـلـابـ وـدرـمـفـاـوـضـاتـ اـمـةـ الـلـهـ بـارـنـیـ اـزـ اـیـنـ اـیـامـ صـرـیـحـاـ اـخـبـارـشـهـ
اـسـتـ مـلاـحظـهـ بـفـرـمـائـیدـ وـمـرـقـوـمـ کـهـ اـیـنـ اـنـقـلـابـ تـاـسـیـصـدـوـسـیـ وـپـیـخـ
چـنـانـکـهـ بـایـدـ وـشـایـدـ سـکـونـ تمامـ حـاـصـلـ نـکـنـدـ شـمـاـ اـزـ وـقـائـعـ آـنـسـامـانـ
مـحـزـونـیـدـ وـلـیـ خـبـرـنـدـارـیـدـ کـهـ درـسـائـرـجـهـاتـ چـهـ قـیـامـتـ دـرـ فـنـگـستانـ
اضـطـرـابـ وـانـقـلـابـ بـیـ پـایـانـ هـرـرـوـزـ دـرـمـیدـانـ هـزـارـانـ اـزـ اـمـیرـ وـفـقـیرـاـ
خـوـنـ رـیـختـهـ وـنـجـاـکـ آـمـیـختـهـ جـوـانـانـ نـوـرـسـیـهـ فـوـجـ بـرـخـاـکـ وـخـوـنـ
غـلـطـیـهـ بـنـیـانـهـایـ قـدـیـمـ بـرـبـارـگـشـتـهـ بـنـیـارـخـانـدـانـهـایـ عـظـیـمـ بـرـافـتـادـهـ اـغـنـیـاـ
مـبـلـایـ بـفـقـرـشـدـیـدـ گـشـتـهـ وـعـزـیـزـانـ ذـلـیـلـ شـدـ وـهـزـارـانـ اـمـیرـ اـسـیرـ
گـرـیـهـ جـمـیـعـ اـیـنـ بـلـایـاـ وـمـصـائبـ درـسـبـیـلـ خـاـکـ کـهـ نـامـ اوـرـطـنـ نـهـنـدـ وـاقـعـ
وـحالـ آـنـکـهـ اـیـنـ خـاـکـ اـیـامـ مـعـدـوـدـ مـوـطـأـ قـدـمـاـسـتـ وـعـاقـبـتـ قـبـابـدـیـ
اـنـسـانـ بـجهـتـ قـبـرـسـتـانـ چـهـ جـانـفـشـانـیـهـاـمـیـکـنـدـ چـهـ قـدـرـخـمـلـ ضـرـرـوـزـیـاـ

مینهایند با وجود این مسرورو شادمانند والوطن الوطن فریاد برآرد
پشمها که در سبیل را برهه روان جان فشانید چه قدر باید مسرورو
شادمان باشد که آشفته روی او شد و پریشان ممی او اگر مشقی دید
دلیل عنایت اوست اگر تیرbla آید برها نموه بت اوست و اگر شهد
وفا بخشید شاهد الطاف و رحمت او جمیع خلق در حب خاک که وطن
نامند جان فشانید الحمد لله که شمار در سبیل الهی جان فشانید و از حواز
ماضی محروم باشد درنهایت قوت واستقامت برخیزید و بعثت
و خدمت پردازید و اخمن بیارائید و هر یک شمع روشن گردید تا بذر
عنایت رسدو دل و جان رافح و مسرب بخشد و علیکم الہاء الالهی

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای احبابی رحمن و مظاہر ایقان علیکم بها، ربکم و شاء بارئکم و تھیة
مولاکم و سلام موجد کم و مجدد کم الکریم القديم در شب و روز و صبح
وشام بذکر آن مجددین نفه رحمن احبابی سیان مشغولیم و از حضرت
یزدان مستدعی چنانیم که آن قلوب منوره را در کل احیان بفتحات روح
وریحان تازه وزندگی دارد و آن تخم پاکی که دهقان الهی را آن مزرعه
افشاند بتریت فیضان غمام نیسان رحمت رحمانی و حرارت شعاع
شمس افق معانی رویانید شود و سبز و خرم از طراوت شب نگردد و فیض
وبرکت وریع و منفعت زاید الوصف بدهد ای احبابی الهی شهانه الکا

ایت عهد و حی فرموده قومی از این آهنگ ملکوت الالهی در وجد و سوره
وقومی درنهایت فتو و قصور و غموم و مستغرق و محمود از گلستانگ بلبل
گلستان سرستان زندگان بشوق و شعف آیند نه زاغان حقد و حسد
واز رائمه معطره گلشن حقیقت عند لیبان گلزار بوجد و سوره آیند نه
جعل جهل و سقر پس شکر نمائید حضرت احادیث را که بلبان این
گلشنید و قمریان این مرغ و چمن والبهاء علیکم ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای احبابی رحمن و مظاہر ایقان علیکم بها، ربکم و شاء بارئکم و تھیة
مولاکم و سلام موجد کم و مجدد کم الکریم القديم در شب و روز و صبح
وشام بذکر آن مجددین نفه رحمن احبابی سیان مشغولیم و از حضرت
یزدان مستدعی چنانیم که آن قلوب منوره را در کل احیان بفتحات روح
وریحان تازه وزندگی دارد و آن تخم پاکی که دهقان الهی را آن مزرعه
افشاند بتریت فیضان غمام نیسان رحمت رحمانی و حرارت شعاع
شمس افق معانی رویانید شود و سبز و خرم از طراوت شب نگردد و فیض
وبرکت وریع و منفعت زاید الوصف بدهد ای احبابی الهی شهانه الکا

دست پروردۀ جمال قدم هستید و درختهای کشته و نشاندۀ محبوب
عالم وقت نشوونماست و هنگام شکوفه و صفا و زمان ثمرو لطافت
بی منتهی در کل حین از نسائم فضل مهتر گردید و در جمیع احوال از باران
رحمت تازه و خضر الطاف الهیه نسبت احبابی آذربایجان بی حد و پایان
وعواطف جلیله صمدانیه چون امواج دریای عمان پیسان بشکانه
بگشائید و با نوع نغمات در این حلقه برای عرضه علیکم ع
ای جمال ابھی قوللری و گلزار محبت الله بلبللری سرمهظہر التفات و عقاید
حضرت کبیرا سکر و منظور نظر جناب رب ابھی الله ک قوسته عزیز
مقبول قوللر سکر شکرانه ایله مشغول اولق و اجب در ع

هُوَ الٰٰلِهُ

ای احبابی ابھی درین صحمدم که نور عنایت جمال قدم دمیدم خشد
عبدالبهاء، با مید سروری اران بنگارش این جواب نامه می پردازد نامه
شمائل نافع مشکین بود درین اجمن گشوده گشت روانچه معطری منتشر
شد مشاهدها معتبر گردید زیرا آیت خلوص بود و بیان مافی الضمیر ایلان
مخصوص الحمد لله انزلی بوجود شما منزلی مبارک گردید روحانی طيبة

حُسْنٌ
جست ابھی منتشر قلوب مستبشر نقوس مطمئن ارواح منجذب از ساعت
خفی الاطاف رجا چنین که روز بروز ترقیات معنویه در آن بندر ظاهر و
مشتهر گردد و من از آستان ابھی استدعای تأییدات نامتناهی مینخایم
وعلیکم البهاء ابھی عبدالبهاء عباس ۸ ج ۳۳۲

هُوَ الٰٰلِهُ

ای احبابی ابھی حضرت شهید وحید فردی محمد جعفر صباغ بیگانه ناگاه
هدف تیرش بناگاه گردید گناهی نداشت جزانکه پناه ببارگاه خداوند آگاه
برد خطای نکرد مگر آنکه جواب است را بیلی گفت و هر بلاقی را بجان و دل
در سبیل ابھی رزو فرمود تأسی نقطه اولی و سلطان الشهداء و محبوب
الشهداء و حضرت قدوس و حضرت باب نمود از جام آنان سرمست
گشت و بکوکب نورانیه شهداء پیوست عبدالبهاء بهایت آمال آرزوی
آن تیرنماید و شتاق زخم شمشیر در سبیل نیر منیر است و بیان باید از این
قربانی و جانفشاری پریشانی بخویند بلکه بشکرانه پردازند که
چنین قربانی بمیدان فدا تقدیم نمودند و علیکم

البهاء ابھی ع

هُوَ الْأَطْهَرُ

ای احبابی‌اللّٰهی شکرکنید که در این بهار‌اللّٰهی در حیث فریوس عرفان دظلّ سدۀ رحمن درخت لوا کلۀ بزدان محسور شدید مجہت حضرت جمال احادیث گربیان چاک نمودید و بجهان پاک پی برید و عروج به موافق نمودید این علو و سمو عالم خاک نه چه که سهوش دنواست و علوش انحطاط و پستی بی نور و ضوء بلکه مراد بلندی پایانی و علو غیر متناهی‌اللّٰهی این علو درایوان بزدان است و این سمهود ر عرش اعظم رحمن جمیع هست هستی در حضیض این اوچ بلندی وكل علو و بزرگواری در ظل این علو آسمانی ملاحظه نمائید که بجهه عنایتی مخصوصید و چه موهبتی موقق که جواهر وجود آرزوی آنرا می‌نمودند پس بشکرانه این نعمت عظمی و موهبت بشیم و صفات جمال قدم حکمت نمائید تا انوار مقدسه امرالله جمیع آفاق را روشن نماید والبهاء علی کل من ثبت و سخن قدها علی‌هم‌الله و میثاق‌العظمی ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای اربیب دستان انشا نامه‌های متعدد شما بعضی سید و ملاحظه

گردید ولی عبدالبهاء فرصت و مهلت نیافت تهداجواب نگاشت حال جناب میں مانند محفل عظیم متن حاضر و بنها یت ستابش ناکر تهدام نیز کارهای لازمه دیگر را بگذاشت و بنگارش جواب نامه پرداخت چون این را لازم ترشیم نمود و واجب تردیدم ای بنده بهاترابشاری بیت‌نهی بارکه در آستان یارمه ربان قریبی نه غریب و در درگاه احمد بتشر مقیمی نه غیر مستقیم رب رب ادعوك و انتبّل اليك و انتصرع بین يديك و اتوقع عليك ان تؤيد عبدك المشتاق الى نور الافاق آثارت على الميثاق الفائض الاماقي اشتعالاً بنا راً لسوق الى ملکوت الاشراق في غياب البقاء محفلاً للقاء و عالم العماء انت انت المفتدر العزيز الکرم و انت الرحمن الرحيم ع

هُوَ اللَّٰهُ

ای استاد توفیق رفیقت و تأیید شدید ولی استعداد لازم باران رحمت راخاک پاک باید تاکل دریاحین برویاند و گوهریاک شاید که کسب فیض را قتاب فلات نماید و الاتخ سیاه جلوه‌گا، لولولثاء نگرد این کرامت و شرف حضرت صد راست که در دانه نورانی پرورد و در قدر ریا مروارید رزیکتا تربیت نماید و علیک التحیة والثناء ع

هُوَ الْأَبْهَمُ

ای ادیب دستان عرفان جهدی کن که در دستان آن‌هی طفل سخوا
گردی یعنی از ادیب رحمانی تعلیم رموز حکمت ربانی کنی و از معلم حقیقی
تحصیل فنون علم لذتی در تربیت اطفال بکوشان الهم غیبی بینی و در
ترقی نور سیدگان جهد بلیغ نمائان ای دیدات آسمانی یابی عبدالبهاء

هُوَ الْحَمْوَنُ فِي كُلِّ فَعَالٍ

ای امة الله ای ورقه موقنه در این دور بدعی از جمال الهی روحی
لأحبابه اللفلا عنایت در حق نساء گشته که تصور نتوان في الحقيقة
حکم رجال یافته اند و در جمیع شئون موردن عنایت حضرت احادیث
گشته اند پس باید بشکرانه این الطاف بعصمت و عفت و معرفت
و محبت و تقدير و تنزيه می باشد که کائنات حیران ماند
و توای ورقه مطمئنه شکرکن که باین فوز عظیم

موفق گشتی والبهاء علیک

هُوَ الْأَلِيزُ

ای امة الله صبح و شنیست و جلوه گلزار و گلشنی مجرم طور سیناء
در مملکوت الهی افروخته مشک و عود و عنبر ارض قدس اند و خته
هواء این فضاء نافه اسرار نثار می نماید و سحاب این سماء رشحات فضی
و فامبدول میدارد و عبدالبهاء در آستان مقدس بخاک عبودت
روی و موی معطر و معنبر می نماید و همشیره و فاضیله شما است دعا
نگارش این نامه می کند خوب محصلی داری که جمیع راشفیع نموده
که این قلم رفیع بحرکت سریع جولانی نماید و بذکر توکلام بدیعی بگارد
خوش باش و مسروک که بچنین فضلی مخصوص شدی ع

هُوَ الْأَبْهَمُ

ای امة الله در این دور الهی و کور رحمانی که آفتاب بخشش بزدا نی در
جمیع نقاط وجود در مشارق و مغارب طالع و ساطعت شکر نما چه که
آن انوار از مطالع ذکر و انانث و مظاهر جلال و ربات حجال هر دو
اشراق نمود وا زاین فیض جلیل و رفقانی مبعوث شدند که چون عظم

رجال در میدان عزت مقدسه اسب راندند و بقوه مؤيد گردید
كه مقاومت من في الوجود نمودند ابد آدر صعو داطفال مخون نگشتند
واز هجران و حرمان زادگان نگریستند پس تو نیز چون آن جواهر محجز
صبور و حمول باش والبهاء عليك ع ع

ھۇڭلەلەھى

اي امة الله ورقه موقنه حقاکه از زئيم جان خشن ملکوت الھي زنگ شد
ودرام عظيم حضرت کبریاء ثابت و راسخ چون بنیان از زبر حدیدي
پس چون جبل متین در محبت نور مبین پر تمكن باش و بقوه ميشا
اھل شاق را مقاومت نما زیرا تأييدات غيبیه چون فيض باران
نيسان ميرسد و عنون و عنایت جمال قدم روحي لاحبائے الفدائی در پی
ميآيد ع ع جناب حاجي محمد طاهرات کبير ابداع الھي ابلاغ نمائيد
وعذر مكتوب مستقل در اين سفر جواهيد از پيش بايشان مرقوم شد
فرست بسياركم است انساء الله من بعد ارسال ميشود ع نهايه
باغ عرفان سلاله هاي محترم را تکبير ابداع الھي ابلاغ نمائيد

ع ع

ھۇڭلەلەھى

اي امة الله ورقه زکيہ شب و روز لسان راستايش و شکرانه رب غفور
بيارا که الجدد لله از کاس مزاجها کافور آشاميدی و از چشمها صاف عزف
مجلی طور در يوم ظهور نوشيدی انوار جمال نوراني از مطلع رحمانی شا
نموري و ندای الھي ابگوش روحاني استماع کردي و در ظل کلمه وحدت
داخل شدی و بعهد و ميثاق الھي تثبت نما و بعروه و ثقی تو تسل چنان
که جمیع اماء رحمٰن در شوق و شعف و شور و شفف آيد کل و رفاقتی با ترا
از قبل عبد جمال قدم تکبیر بر سان والبهاء عليك و على اماء الاثبات
على امر الله ع ع

ھۇڭلەلەھى

اي امة الله شکر حضرت قیوم را که در ظل کلمه مبارکه داخل گشته
واز کاس هدایت نوشيدی و از شهد عنایت چشیدی و از خمر الطاف الھي
سرمست گشته و در بحر عرفان مستغرق شدی طوفی المک ثم بشري
لك من هذا الفضل العظيم ع ع

حُكْمُ اللّٰهِ

ای امّه صادقه نور ایمان از جین انسان چه رجال چه نسوان
چون مهر تابان عیان و نمایان و فی وجوه هم نضره الْتَّعْمَ این نور
از فیوضات ملکوت است و از تجلیات حضرت رب و دود ملاحظه
کن این شاعر چه قدر سلطنت که مادر اینجا از صد هزار فرسنگ در
جبین تو آن نور را مشاهده می کنیم ع

حُكْمُ اللّٰهِ

ای امنا ای حضرت امین جناب امین در مراسلات خوشنامی
ستایش ز آن احباب ای الهی مینماید که این نقوس مطمئنه معاون و
معین و نصیر مند و رفیق و ظهیر من و بمعاونت آنان بخدمت می پردازیم
وبهمت ایشان در امور راحت و آسوده ام این نقوس آرام ندارند شب
و روز می کوشند تا خدمات مرجوعه را با جام رسانند و امین صادق است
و بیانش بیان واقع عبد البهاء باعظام از آن شهادت میدهد که
آن نقوس بارکه معروف ندانه مجھول شهر ندانه مستور در مدت حیا

سالک سبیل نجات د و مدت مدید بیست که خارم غیور رب الایات و
البیانات همیشه بنشر نفحات مأله و فند و سرگشته و شیدائی و سودائی حضرت
مقصودند پرده هاریدند و نارعش برافروختند و حجابات او هام ختد
چون شیر زیان نغره زدند و مانند دریا بجوش آمدند و بمثابة نهنگ
عشق خروش آوردند در هر دی صد هزار جان فدا کردند و نفسي ربان
راحت نیار می دند البته چنین نقوس هر روز سزاوار خطابند و مستحق
ارسال کتاب ولی فرصت بكلی مفقود و در مخابره قصور موجود ولی جدّا
در احساسات بی پایان و قلبی نهایت در فوران و همواره بدرگاه حضرت
رحمن عجز و زاری می شود و طلب عون و عنایت نامتناهی میگرد رتا فیض
ابدی شمول یابد و موهبت سرمدی حصول پذیرد و علیکم البهاء آلا
عبد البهاء عبا

حُكْمُ اللّٰهِ

۱۳۳۷ ذی قعده ۲۹

ای امین عبد البهاء نامه بیست و سوم رجب ۲۲۱ رسید خدمات
تو همیشه در نظر است آنی فراموش نگردد فی الحقيقة بجان و دل میکوشی
که خدمتی باستان مقدس نمائی غرضی نداری و مقصودی جزر ضای
الله بخوبی ار طول سفر در بحر و بر و مشقات عظیمه شام و سحر و عدم حرت

و بخواهی و خطابه‌های مفضل در مجامع عمومی ضعف و اخلال جسمانی حاصل از طلوع آفتاب تایمۀ شب در امریکا یا سوال و جواب بود و ناطق خطاب از عدم موافقت هوا و تعب عصبی در هر روز این قالب تراوی تحمل نموده بهایت ضعف و انحراف رسید لهذا زور و پور تعیید تا جمال صحّت بکلی مختلف و قوی زائل ولی چند روز است در مردمه قوی حصل و تحریر ممکن لهذا مشغول بنوشتن گشتم جمیع احبابی‌الله از قبل عبد البهاء نهایت محبت و اشتیاق ابلاغ دار شب و روز بیار دوستانم و سربر آستانم و طلب تأیید ملکوت‌الله مینهایم امیدم چنانست که من بعد مکاتبات مسلسل شود و بعون و عنایت جمال مبارک فلم جرکت آید و با ياران‌الله مکاتبه شود و تلافي مافات گردد و علیک‌الله‌الله عبا البهاء

هُوَ اللَّهُ

ای امین عبدالبهاء نامه‌های شمار سید و سبب فرح و سرور گردید زیرا مژده از انجذاب و انبساط یاران داد و بشارت ترقی امرالله بسب خلوص و ثبوت واستقامت دوستان حتی ستابیش اصفیا بود و ناطق بعنوت و اوصاف احبابا شکر خدار اکه چنین نفوسي در نظر امرالله مبعوث شدند که جانفشانی نمایند و تأیید و توفیق آسمانی با نظار بخایند علم و حد عالم انسانی برافرازند و جهانی برآزید جهل و نارانی برها ندند بنیاد تقصی براندازند و اساس تقرب بارگاه کبریا بهند این نفوس جوهر وجودند

زیرا از خود غرضی نداری و در فکر نفس خویش نیستی جمیع فکر منعطف برضای جمال مبارکست و مقاصدت خیر عموم جمیع ياران‌الله را بکمال اشتیاق تختیت ابدع‌الله ابلاغ نما من در حافظ و مجامع عمومی شب و روز فرماید میزنم و ماعداً این از کثرت مراجعت اهل مسائل فرصت تحریر یک‌کلمه ندارم لهذا اختصر مینگارم که در هرجائی پیش‌منی از من انفکاک نداری باید در آن صفحات بخدمات پردازی جمیع ياران‌الله و اماء‌رهن را فرد افراداً تختیت محترمانه برسان ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای امین عبدالبهاء نامه‌های شمار سید و سبب فرح و سرور گردید زیرا مژده از انجذاب و انبساط یاران داد و بشارت ترقی امرالله بسب خلوص و ثبوت واستقامت دوستان حتی ستابیش اصفیا بود و ناطق بعنوت و اوصاف احبابا شکر خدار اکه چنین نفوسي در نظر امرالله مبعوث شدند که جانفشانی نمایند و تأیید و توفیق آسمانی با نظار بخایند علم و حد عالم انسانی برافرازند و جهانی برآزید جهل و نارانی برها ندند بنیاد تقصی براندازند و اساس تقرب بارگاه کبریا بهند این نفوس جوهر وجودند

ولطائف موجود الحمد لله در آفاق ندای الٰهی بلند است و از هر سمت
نقوس انسانی بظل شجره رحمانی می شتابند آهنگ ملائکه عالی جمیع اقالیم
رسیده و نعمات طیور گلشن ملائکه عالی ارکان عالم را با هتزاز آورده با وجود
این خراطین در فکر آنند که این بنیان متنین براندازند و اشاعه ساطعه
نور مبین پوشانند از آهنگ بلبل و فابیزار کنند و بازاغ وزغن گلخن
جفا هدم و همزار نمایند بحر محیط را زموج بازدارند و ماء منتن غدیر را
ماهیات گویند و بتوشانند از نهر فرات محروم کنند و از ملح اجاج سیرا
نمایند هیهات هیهات اگر شهناز عند لیب را زجهان منقطع شود
نعیب زاغ بدآ و از مقبول آزان اهل راز نگردد و رائحة طیبه جنت علیا
اگر منقطع شود رائحة حبیثه دفراء مقبول اهل انتباه نشود این
و هم است و هم و اشاعه ساطعه میثاق بر صدور روعین اهل نفاق سهم
است سهم باری یاران الٰهی از قبل عبد البهاء هر یک پیام اشتیاق برست
و تختیت ابداع البهی ابلاغ فرم او بگو که اسیر چاه عبد البهاء مظلوم بکشور ما
کنعانی رحلت نمود و از فیوضات عتبه مقدسه امید چنان دارد که بلکه
در سفر بخدّمه موقق گردد و بعیوب دیتی قیام نماید ای یاران الٰهی وقتی عید
وهنگام بدل همت و جانشانی هروقت چنین فرصت بدست نیاید

هر نفسی بفکر خود مشغول و بترویج مقاصد سیاسی مألف و در نزاع و
جدال شب و روز فرصت امر ریگرندارد پس باید یاران یدبیضا به نمایند
و بهداشت کبری قیام فرمایند حال وقت تخم افسانیست و هنگام ضنه
از ابر رحمت نیسانی جمیع دوستان دربارگاه احادیث جمال مبارک مذکور
و بالطف و عنایت مشمول و در ملائکه عالی باحسن محمد و نعوت موصوف
وعليک البهاء الابهی ع

کُوٰٰلِیْح

ای امین عبدالبهاء آفرین از ملائکه عالی بشنو زیرا در خدمت آستان
قدس صارق و در عبودیت جمال الابهی هم و قرین عبدالبهاء شکر
کن حضرت کبریار آکه بچنین موهبتی موقع و مؤتبدی مدح و ستای
که در حق جمیع احباب الله و امار رحمٰن نموده بودی فی الحقیقہ جمیع مقرون
بصواب اليوم اهل ملکوت از استقامت و ثبوت احباب و اماء الرحمن
در نهایت بشارت و سوره ند و از این استقامت عنقریب نتائج عظیمه
ظاهر خواهد شد الحمد لله شرق پراست تعالیت و غرب پرا مجذاب
وعليک البهاء الابهی ع

هُوَ الْبَهَاءُ

ای امین عبدالبهاء چندروز است که وارد پورت سعید شده
و حضرات مسافرین یعنی چهل نفر یکد فعه وارد مشغول بآنها
هستیم آنچه ستایش در حق یاران هرچار قوم نموده بودی سبب رنج
و ریحان گردید عبدالبهاء را در اینجهان سر و فرجی جز سخنات معطر
گلشن قلوب جبانماند در یوم ظهور سرور بمشمول حضور محلی طور داشت
لکن بعد از آنکه شمر حقیقت در افق پنهان و غیب امکان متواری گشت
دیگر شادمانی جز بترقیات روحانی یاران رحمانی تدارد لهدا هر وقت
که در نامه خویش ستایش از یاران و اماء رحمان
سینه ای سبب نهایت مسترت میگردد

جناب حاجی غلام رضا فی الحقیقہ

در خدمت جانفشار مینماید

طوبی له و حسن هاب

وعلیک و علیه

البهاء الألهي
عبدالبهاء عبا

هُوَ الْبَهَاءُ

ای امین من در نامه های خویش ذکر جمیع احباء الله را نموده بودید
و بعضی ابا سمہ ذکر کرده بودید که این نفوس در نهایت ثبوت و رسخند
وشب و روز بین ش تعالیم الهی مشغول و بجانفشاری مألوف فی الحقيقة این نفو
آیات توحیدند و در آیات تحرید حروف عالیه اند و کلمات نامه بندگان
با اوفای جمال مبارکند و نفوس ثابت برعهد و میثاق جزانفشاری در سبیل
الله آرزوئی ندارند و بغير از مشهد فدا آرامکا هی و ملحوظا هی نخواهند
آنچه در حق آنان ستایش نمودی فی الحقيقة چنین است و افرادی را که علیحد
ذکر نمودی در ملکوت الهی هنر لی مخصوص دارند و موهبتی منصوص
از قبل من بجمع یاران نهایت محبت و اشتیاق ابلاغ دار و بگو که شما اشجار
جنت ابهائید و انوار افق هدی نجوم باز غید و از مادون جمال مبارک
مستریح و فارغ شکر کنید خدا را که چنین افسری بر سردارید و چنین
خلعی در بر منظور نظر عناستید و مشمول لحظات اعین رحمانیت
در آتش امتحان رخ برافروختید و حجبات او هام دیگران بسوختید

پس وقات خویش را بقدر امکان صرف تبلیغ کنید و چنین موهبتی را از کسی درین منحاید جهدی بلیغ لازم و سعی شدید واجب تارمازن فرصت از دست نرود چه که افکار باطله احزاب آشکارگشته که با نقلاب مردمان از جان بیزار نمودند و دلها بسته آمد و گفتگوهای بیهوده نفوس را منفور نمود، آزان مستعد آهنگ خوش است و تلوب مهمنی آسایش و راحتی و عقول حیران که بچه واسطه ایران ویران اصلاح یابد و این مملکت مطمورة معمور گردد والیوم درسائر اقالیم عالم مسلم که تعالیم جمال قدم روح این عصر است و نور این قرن امراض مزمورها علاج برء الساعۃ است، وجسم مسموم جهان را در ریاق فاروق اعظم امید است که ایرانیان نیز سیدار گردند از مجاز بگذرند بحقیقت آگاه شوندویی برند و متنبه گردند که شمس حقیقت از مشرق ایران طلوع نموده و بر جمیع آفاق سطوع انوار فرموده عجیب است که بیگانگان بیدا شده و آشنا یان در بستر غفلت غنوده از الطاف مرتب حقیقی امیدی صمیمی داریم که کشف غطاء گردد و هنک جا ب شود و اهل غفلت ارباب صیرت گردند و اسیران مجاز بحقیقت پی برند و علیک البهاء

الله حیفا ۱۵ آب ۱۹۱۴ عبد البهاء عباس

هُوَ الَّذِي

ای انجمن نورانی ارض صادر مدنی بود روز بروز زاد بیاد استعداد می یافت تا آنکه این محفل مرتب ترتیب شد و نفوس بارگه ئی تعیین گشت و در اندک زمانی نتائج محموده مشهود گردید ولی عبدالبهاء منتظر آنست که آن انجمن بحمایت اقلیم صادر از نورانی نماید و تأسیس وحدت عالم ایشان فرماید بجمعی خلق از کل ملل چنان مهر بانی نماید که تحسین و آفرین از مملکوت الٰهی بگوش جان رسد بنده جمال مبارک روحی لاحبائه الفداء نفسی است که نفس رحمان یابد و خدمت بعالی انسان کند و سبب انتشار انوار گردد و بکردار و رفتار و گفتار از مملکوت اسرار خبردهد پس نظر بقصور هرگز رو و جسور ننماید و از تقصیر آنان دلگیز نگردد نظر بتعالیم جمال الٰهی ووصایا و نصائح اسم اعظم روحی لاحبائه الفداء، نمائید و بوجب آن سلوک معامله کنید آنوقت مشاهد مینماید که افواج ملأ اعلی انصراست و ملائکه مقربین بتأیید حاضر و علیکم البهاء الالهی ع

هُوَ الَّذِي

ای آوارگان سبیل حق سروسامان و آسودگی و آزارگی هر چند کام دل

وراحت جانت ولى آزردگى و آوارگى در راه خدا به از صد هزار سرو
سامان چه که اين غربت و هجرت موهبت از پي دارد و رحمت پياپ
زيرالذت آسودگى در وطن و حلوات آزادگى از محن بگذرد ولى موهبت
هجرت در سبيل حضرت احاديث باقى و دائمی مسمر و نتائج عظيمه
از آن مشهور هجرت خليل سبب ظهور مواهب رب جليل شد و
غربت ما، كعناني علت جلوه بازار يوسف گشت فرار حضرت كليم و سيله
مشاهده نار موقده ريانی شد و نهضت عيسوی سبب ظهور انفاس مسيحي
گرديد هجرت حضرت حبيب ابطحی علت اعلاه كلمه نوري ثري شد و
اسارت جمال مبارك اسباب انتشار نور نيز اشراق برآفاق گرديد فاعبر
يا أولى الابصار والبهاء عليك ع

هُوَ الْأَبِيهُ

ای بحریموج موجی بر آركه باوج ملا اعلى رسد و طوفانی کن که
فيضانش شرق و غرب را مستغرق نماید لثالي متلئا برسواحل قلوب
افشان تا اهل توحید راماني پرکشند وار معان بملکوت الهی برند و در بازدا
جوهر یان ملا اعلى جلوه دهنده چه که شان بحر چنین است والآن هر آ

نهر سقايه بسانين معروشه نماید و آباری حدائق مؤنقه محدود داشت
نه مطلق مأسور است نه مستحق ولي نهر یکه از فيوضات طمعت اعلى
وامدادات جمال الهی بهره ونصيب دارد بحرها مستمد ازا و در باری
محيط محاط او اين چه فضليست وابن چه عطاء ع ع

هُوَ الْإِلٰهُ

ای بند اسم اعظم اين خاکدان ترابي لانه و آشيانه مرغ خاکيست
نه طير الهی وابن فتحت ارض و سعت دل انسان ترابيت نه شخص آسمان
پس اگر طيری از طيور شکور بجدائق باقی شتافت ويانفسی از نقوص ملکوئی
بان فضای جان فزای روحانی بتاخت از قفس وزندان رهادش و رکشش
جاودان مقرگرفت باید وجود سرور نمود و بثارت موفور بجهت او
دانست آن مرغ چمنستان الهی بملکوت تقدیس رحمانی پروا زنمود
وبر شاخ ارجت توحید آغاز محامد و نعوت حضرت بی نیاز کرد پس شما
باید جمیع منسوبین را بذکر علیتین منذکردارید و
به بیان مبین نسلی و سکون عظیم نخشد
والبهاء عليك ع ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ آله‌ی اگر رضای‌الله‌ی جوئی شب و روز بایران‌الله‌ی الفت جو
ومؤانست نما و از رائمه کریمه اهل غفلت احتراز کن که کسالت
ای راث نماید و روحانیت را زائل کند همواره مظہر التفات بوده و هنے
مطمئن باش از حق سلطبم که در آستان مقدس مقرب باشی ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ آندلبرآفاق نور میاق چون پرتوی برواق اهل اشراق زدباقه
وفاق طلوع نمود ساحت دلها روشن شد و با غبان احادیث در خیابان
قلوب بطراحی کلهای معانی پرداخت ولی فسوس که بیوفایان را آن انوار
سبب انکار شد و آن رحمت کلیه زحمت ابدیه گشت الا انهم فی خر
مبین حال بجمع وسائل و وسائل فساد تشیث نموده اند که زجاج این
سراج را بشکند که شاید خاموش گردد هیهات هیهات اگر این سراج
را زجاج امکانی بشکند در مخلف روحانیان در جوار رحمت کبری بروزد
وعلیک التحیة والشأن ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ آستان جمال قدم این عنوان اعظم بهترین عنوانی و این
نام نامی خوشترین آغاز و انجامی لهذا ترا بآن خطاب نمودم تا منطق
کتاب جلوه نماید و از چشمۀ هذاباره و شراب نوشی و مانند دریا
بجوشی و بخوشی و در نشر نفحات الله بکوشی زیرا بادانش و هوشی
و علیک البهاء الابهی جمیع باران الله ادر وان نهایت روح و رحیان
و نخست دل و جان از قبل عبد البهاء برسان زیرا باد و ذکر آنان تسلی
قلب و جناست و علیهم البهاء الابهی ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ آستان حضرت بها، الله دکتور بمعنی استاد است و همایون
بمعنی مبارک الحمد لله استاد مبارکی که با مر مبارک پی بردی دین باید
احزار و طبابت فرمائی زیرا در لقب داری یک دکتور همایون دیگری
مسیح الملک بمقتضای لقب اول با ید طبابت جسمانی نفای و بمقتضای
لقب ثانی با ید طبیب روحانی باشی بد و بال پروا ذکنی تبا و ج اعلی رسانی

در معالجه فقراء و ضعفاء و ساکین و غرباء معالجه همایونی کنی و
بصحت و عافیت رهمنوں فرمائی و در معالجه روحانی و هدایت نفو
انسانی نفس مؤثری بدی هرگمراہی راهبرگردی و هراسی بر امراض
دل و جانزرا از ظلمت و اسارت عالم طبیعت رهائی دهی پر تور و شنی براو
اندازی و دریاق اعظمی بکار بردی تا هرجان مسموم محروم را از فضل
محبت علاج فوری بخشنی و در دربیدرمان خلال رادرمان آسانی گردی
چون باین دو موهبت کبری موفق شوی و باین دو منقبت عظمی سرفراز
گردی در این چمن رحمانی طبیب ربانی گردی و در مریضخانه عشق حکیم
ماهرشوی و در دندان محبت را کوثر نشاط و انساط بخشی من در
حق تودعامینهایم که آیت شفاؤ گردی و رایت طبات از ملأ اعلی مسئله
قرار ایسا راهمیت ده هر فقیر یارا ملأا و پناه باش و هر علیلی امیر
و دستگیر در بیل بی نوایان جانفشار باش و بجهت مسکینان که هف
امین گرد تاعون و عنایت حضرت بهاء اللہ را از افق لبه مشاهده نمای و
بموهبت عظمی و اصل گردی و علیک البهاء الابهی عبدالبهاء عبا اربع الاول
۱۳۲۸

کَلُّهُ لِلَّهُ

ای بندۀ الّهی اثرا خاماً مشکین رسید مضماین دلنشین بود و دلیل

توجه بملکوت علیین در این دورانی و قرن ربانی که قوه کلمه الله
ارکان عالم را بحرکت آورده خوشحال توکه مانند یعقوب مشتاق بیو
پیراهن یوسف آفاق مشام معطر نمودی مفتون دلبزم هر بان شدی و
مجنون آن روی مه تابان و آشفته آن زلف پریشان پر شوری انگیزو
سرگشته و سودائی شو و گمگشته و رسوانی خواه گریبان بمحبت جانان ید
و در این میدان سرخیل عاشقان شو یعنی نوعی سلوک و حرکت شاکه
دیده های حیران گردد و بیننده ها آشفته و سرگردان شوند چشمها گریان
شود و لبها خندان گردد و لیس هذا علی الله بعزیز و علیک البهاء الابهی
اع

کَلُّهُ لِلَّهُ

ای بندگان آستان جمال ابھی حمد کنید خدارا که در این فرن عظیم
و عصر مجید قدم بعالی وجود نهادید در مهد محبت الله پرورش یاقید
وازندی معرفت الله نوشیدید و در آغوش عنایت جمال ابھی نشوونما
نمودید تا نهال بیهمال بوستان عنایت گشتید پس بشکرانه این فضل
وعطای بینتها بجان جویان گردید و بحیم پویان شوید بلکه بوفای شکر
این مقام موفق شوید و آن انقطاع از عالم امکان و انجذاب بجمال جانان

وتجه را وساخت عالم اجسام وتنزیه وتقديس در خدمت آستان حضرت
ييزدان آگر يابن مواهب جمال احاديث موقق گردید آنست نعمت بيدپايان
وموهبت حضرت رحمان وحيات جاودان وعزم ابدیه در عالم انسان
طوبی لمن فاربه في هذه الأيام وعليکم التحية والشأن ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بندگان اللهی جناب میرزا جلال نام نامی کل رادر مكتوب خوش
نگاشته واستدعای تخاریر علیحده بجهت هریک داشته ولی عبد البهاء
چه کند که فرصت تحریر کلمه ندارد نفوسی بکرات و مرات نامه نگاشته
و هنوز فرصت جواب نشاند با وجود این با آن یاران منفرد نامه نگاشتن
مستحبیل و محال است لهذا کل رابعون و عنایت اللهی از جای سرست
میخائیم مقصود نگاشتن نیست بلکه اظهار انعطافات روحانیه است
وانجدیبات رحمانیه الحمد لله آن واسطه بی فتور در مابین مانند نسیم
روحانی دائم از عبور و مرور مطمئن باشد و افضل جدید رتب
مجید اميد چنین است که هریک از بمحبوبت الله موجی گردید و مؤبد
بغوجی از اوج اعلى شب و روز بمنفات قدس مؤانش شوید و بذکر

حضرت دوست همدم و همراز گردید روش و سلوک پيش گيريد که
جميع حرکات و سکنات رائحة تقدیس منتشر نماید و هریک چون شمع
روشن در این گلشن ساطع و لامع گردید و علیکم التحیة والشأن ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بندگان اللهی نامه شمار سید فوراً جواب مرقوم میگردد تا تلافی مافات
شود ای جناب هاشم مثیست مشهور العذر عند کرام الناس مقبول
عبد البهاء در بین امواج در بیان اوراق مستغرق است چگونه تواند که
هزاراً می‌ثیر جواب نگارد اما جناب شما هر چند ماهی قلم رنگی می‌فرماید
ونامه‌ئی مینگارید و دیگرانگارشی ندارید گمان می‌فرماید که این عبد
نیز مانند شمارنهایت وسعت وقت و فتح اشغال است لهذا کل
می‌فرماید شبانی که باید هزار گله را حافظه نماید و در چمن زار حقایق
و معانی پر از و از آبهای سرد خوش گوار بتوشاند و از سطوت گرگان در زند
حافظه نماید حال او قیاس بحال بک برۀ عزیز نگردد زیرا بره در مرغزار
کاهی جست و خیز کند کاهی علف تازه میل فرماید و کاهی آب گوار بتوشند
و در نهایت خوشی و فرج در اطراف چمن بخرا مد اینست حقیقت حال

والأقصور نميشد وفتور حاصل نسيگشت سؤال فرموده بود يدك به بعضی از نفوس غريق بحر غنا ونفوسى ديكير پريشان و مبتلا آيا اين از آثار تقدير است ياخود از سوء تدبیر آيا جزاي عمل است و ياخود قضا و قدر حقيفت اين مسئله آينست كه از مقتضيات نظام عمومي الهمى در اين كون نامتناهی آينست كه غنى و فقير هر دو موجود باشد اگر کل غنى گردنند نظام كون بهم خورد و اگر کل فقير شوند رابطه کائنات از هم بگسلد پس اين فقر و غنا از مقتضيات سلسه کائنات و روابطه محکمه موجود است با وجود اين سوء تدبیر را نيز اثری و همچين حصول فقدر صوابع جزاي عمل است مثل اهر فاسق مقام را البته جزاي عمل او فقر است و در مواقعی نقره موهبت الهمى و رحمت پروردگار است و آن اينست كه نفس مبارک در سبيل الهمى را متحمل شد يدا فتد خانمان بتالان وتراج دهد و فقر و ضرورت حاصل گردد تا بد رجه ئي رسد كه الفقر فخرى گويid وبه افحى بر لسان راند چنان كه اخفاخت رسول عليه السلام در مكه خانمان بتراج دادند و فرارا هجرت بعد نمودند در مدینه در نهايى فقر و فاقه آيامي ميگذرانند کار بجاني رسيد كه در محاربه خندق قوى جزا بـ نـماـند نفس مبارك حضرت ارشدت جوع سـنـگـ بـراـحـثـاءـ مـبارـكـ مـىـ بـسـتـندـ شـبـهـهـ نـيـستـ كـهـ اـيـنـ فـقـرـ فـخـرـ بـودـ

وموهبت رباني زيرا از عقب غنای مطلق داشت و مورث ثروت ابدی
بجناب آقا ميرزا القائی تحیت ابدع الهمی بلاغ دار و همچين بصایای محتر
بهیه خانم عذر را خانم بقول خانم و نجل سعيد آقا عبد الحسين و علیک البهاء

الْأَبْهَى ع
هُوَ اللَّهُ

اى بندگان الهمى مستبشر بشارات كبرى گردید و منجد بفتحات
ملکوت الهمى در هر دو شورو و لمي تازه برانگيزيد و در هر آن شعله جدي
برافروزید در صباح از صهباي محبت الله صبوحي زنيد و در ماء مصبا
معرفت الله روش نمائيد موسم فرج و سرور است و فصل وجود
وله موفور آيم راز و آواز است وزمان آهنگ و شهناز صبر و سکون
محروم نماید و صمت و سکوت مهجور و مغبون گند آمان شاط و انبساط
مرهون بازو و آواز و نعمات چنگ و ساز است تا گلستانگ مرغان چون
بلند گردد سامعين با هتزا زن يابند و بفرح و سرور دمساز نشوند ميهما
جناب آقا مهدى حسن مقبول و علیکم البهاء الأبهى ع ع

هُوَ اللَّهُ

اى بندگان توجه بملکوت رحماني کن و اقتباس انوار از کوكب آسمان

لسان بتبلیغ امرالله بگشای و بنشر نفحات اللّه بپرداز از جهان و جهانیان
بیکانه شو تا آشنای حضرت یگانه گردی واژع طلب که در ظل رایت
پیان همواره محسور باشی و سبب فرح و سرور عالم انسان تاقوانی دمی
میاسا و نفسی بر میار بلکه شب و روز بخدمت امرالله قیام کن تا نورا حدث
را از شش جهت واضح و آشکار بینی و اگر اسباب سفر فراهم آید که بروح و
ریحان بارض قدس توجه نمائی ماذونی و علیک التحية والثناء ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای بندۀ الٰہی دراجز اخانه رحمانی صد هزار علاج فوری و دوای حقیقی
موجود ولی در پستان غافل و علیلان زاهل هر کسی در پی دوای مضیر
دوان و هر نفسی در طلب داروی مهلکی دوان و حال آنکه در ریاق اعظم
و معجون برء الساعه علل اهل عالم تعالیم مقدسۀ جمال قدم روحی
لأحبائه الف داست و محبت حقیقیه آن روی لرباش پس تاقوانی
از این در ریاق حقیقی و درمان معنوی بکار بر تا جمیع امراء
مزمنه آفاق شفا یا بد و کل علل مهلکه

اقوام معالجه گردد والبهاء علیک ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای بندۀ گاز است از جمال الٰہی حمد خدار آکه بحر الطاف پرهیج است و
سیل فیض و احسان در جریان صحیح عنایت مشرقت و کوکب رحمت
شارق ابر فضل در فیضان است و چشم مجدد در بنیان فلك تقدیس
بنجوم توحید مرتین است و اوج تفرید بشهاب تحرید منور آفاق احداق
با شرق الطاف روش است و اطراف امکان بهبوب نیم احسان
رشک لاله زار و چمن طبقات نور از غیب مملکوت متابع الظهور و آیات
حبور از بیت معمور متواتر التزول هائف جهان پنهان و فرشته عالم
نهان از مملکوت یزدان ندای نیماید و صدایش بگوش جان میرسد که ای
سرگشتنگان باریه هجران افسرده مباشد آزرده مباشد پژمرده مباشد
این فرقت بوصلت ابدی سرمدی در جهان ابدی تبدیل گردد و این حرم
بدخول ریخت رضوان منهی شود و کل در مملکوت ریحفل لا هوت در آشید ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای بندۀ بها در این یوم پرسکون که اکثری از قوم محروم و مشئوم

الحمد لله مركز ميمنت گشتی و شمع هدایت افروختی دیده بیناگشودی و
مشاهده آیات کبری نمودی و در مقام عجز و نیاز روی و موى علاج سودی
و مناجات شکرانه فرمودی این فتوح از قوت روح بخایست و این مدح
و شروح از موهاب خداوند آفرینش صرف فضلات و عطا وجود و بدل
بی منتهی امکان کاری که در مهد امکان نیاسوند و بفضای فتح آنها
شافتند مظہر فضل و احسان گردند و مورد الطاف بی پایان زیارات
منزلگاه اقامتی نمودند که مکلف بعی و خدمتی شوند در کمال سرعت
طی مراحل گردند و مانند نسیم از این اقلیم مرورنمودند شمره و نتیجه
وجود شان الطاف حضرت رب و دو داست و عنایت جمال موعد
وعلیک التحية والشأنه ع

هُوَ إِلٰهٌ

ای بندۀ بها حضرت هاشم جد حضرت رسول چون بجهت مهمانها
خوان نعمت میگسترد و هشم ثرید میغیرمود او را هاشم نام نهادند حال
تونیز سفره نعمت روحانیه بگشاوضیافت پر حلاوت برپا کن یعنی ناس را
بخدابخوان و به پناه الطاف رب رحیم رعوت نما و با مرالله هدایت نما

تمائمه آسمانی بدت آرند و برخوان نعمت حضرت احادیث حاضر شو
واز فیض یوم ظهور تسبیب موفور برند زحمات و مشقات بسیار بود
در راه خدا هر بلاتحمل نمودی اجر چریل و لطف جمیل مقرر و مقدار و
مشبوت لهذا تبریک و تهنیت لازم است والبهاء علیک ع ع

هُوَ إِلٰهٌ

ای بدیع رفع شفیع خوش رابنده شرمند خواندی بندۀ زینت
تابنده پاینده و در بارگاه جمال الهمی مقری ب مجری متحنی منتصری
رحمتی نظر حمی راحتی نه مشقی الفتی نه کلفتی مختنی محنتی این
صفت یاران دیرین آن نور مبین ولی خصوص از لوازم بندگی آن جمال
منیر لهذا شرمندگی آزادگیست و خجلت سبب از دیاد مهبت
اما موهاب مذکوره مانند رواج معطره در طبقات غنچه گلشن
عنایت مخزون و مکون از خدا خواهم که غنچه مشکفته
گردد ناکل صد برگ خندان شود و رواج عرقا
منتشر نماید و تأیید موعود مملکوت الهمی مفتر
گردد و علیک التحية والشأنه ع ع

هُوَ الَّذِي

ای بندگان جمال ابھی جناب مؤمن در زنامه خویش ذکر شمارانمۇ
وستایش بی نهایت از شوق و وله و شور و جذب آن بندگان رجمن کرده
فی الحقيقة در مذاق عبد البهاء شیرین تراز ستایش حبا حلواتی نه
زیرا روح در نهایت روح و ریحان آید و قلب در مستعین سرور و حبور
عالماً مکان چه بهتر از این که احبابی الله حسنهای یکدیگر را مشاهد
نمایند و بر فرض مستحیل سیّاتی صادر گردد بد امن خط پوشی سترنما
این صفت از اجل مناقب عالم انسانی است که نظر انسان پاک و
مله را شد طهر التضرع عن حدودات البشر و لاترتد البصر عن هذا
المنظراً الأکبر لهنار نهایت سرور بد کر شما مشغول شدیم تا آنکه شما
نیز بشکرانهٔ مواهب الله سبب سرور و شارمانی احبابی الله گردید
وروز بروز برشبات واستقامت بیفزائید و علیکم التحية والشأناع

هُوَ الَّذِي

ای بندگان حق جناب میرزا در زنامه خویش ذکر شمارانموده

که الحمد لله به دایت کبریٰ موقع و بموهبت عظمیٰ مؤیدند در
شرعیه الله تیه داخل و فیوضات رحمانیه را قابلند سزاوار عطا یند
ولائق نوازش و ولا این عبد نیز بعته مقدسه نور آء در کمال فقر
وفنا تضرع وزاری مینماید که این خداوند بیهمتا این نقوس را رسپا
نورانی نما و قلوب شان را حمانی کن و جانشان را سبحانی نمائند ارجحی
مراتب با آنچه لائق این یوم عظیم است قیام نمایند و موقع برضای تو
شوند و علیکم التحية والشأناع

هُوَ الَّذِي

ای بندگان جمال کبریاء خواجه انصاری گوید الله اگر گیرم شبه گئ
بندگان از عرش بگذرد خندق من حال جمال مبارک صدهزار بار
بگوش این مشتاقان ندای ای بندگان رسانند ملاحظه فرمائمه چه
شادی و سرور باید نمود و از چه سلسلی طهوباید نوشید و چگونه
جو شید و خروشید و در نشر رائحة گلستان الله گوشید پری بازکن و
پروازی بینا و آغاز بجز و نیازی نما و از خدا بخواه چون ابوی روحانی
نورانی سبحانی رحمانی گردی تاباطنا ظاهرًا مقبول شوی ع اذن شرف
بظالم لا اعلیار

هُنْوَ اللَّهُمَّ

ای بندۀ جمال الٰہی مسائل که سوال نموده بودی ابد ا فرصت جواب نه
در هر روز مکاتبی میرسد که در آن صد سوال هست عبدالبهاء، چنان
این مشاغل و غواصی که فرصت تنفس ندارد و مسجون و اسیر و از جمیع
جهات هجوم متتابع چه از داخل و چه از خارج و این سوالات که آنرا
جوابش در کلمات موجود متصلاً متتابع اوارد دیگر ملاحظه فرمائید
چگونه مشغول جواب شود و کدامیک را جواب دهد این مسائل جمیع
در رکتب والواح موجود مراجعت بالواح الٰہی نمایند اگرچنانچه مشکل
حل نشد آنوقت سوال کنند نه اینکه هر نفس آنچه بخاطرش خطور
نماید بدون مراجعت الواح الٰہی سوال جدید نماید و جواب جدید
خواهد حضرت موسی خوف از عدم ایمان فرعون راشت نخورد
جان چنانچه در قرآن می فرماید ائمّه اخافان یفروطون می فرماید
من می ترسم پیش از تبلیغ امر پیشی گیرند و تعریض نمایند و خوف از
طفیان و عصیان راشت نه برای نفس خود و اما مسئله خوف از
حال و عصاهای سحره خوف از این راشت که مباراناً اثیر زنفوس نماید

نه خوف از اذیت بر نفس خود. و این حال و عصا شبهات قوم است
حضرت موسی از این خائف بودند که مباراناً اثیر زنفوس نماید و اما
امکان حصول مقام انبیاء از برای جمیع خلق این ممکن نه زیرا خلق
بمراتب است مادر و ادراک مافوق را نماید و خلق کم اطوار انسنگ
خارا یا قوت حمرانگردد و خذف و صدف لؤلؤلای انشود حضرت
قدوس در ظل حضرت اعلی بورند نه مستقل لکن حضرت
عیسی و حضرت رسول ذات مستقل مؤمنین این ظهور بمقام
انبیاء بین اسرائیل رسند امامانه انبیاء اولو العزم زیر آنان ظهور
کلی بودند باری مظاهر کلیه الٰهی که بالاستقلال اشراق فرمودند
مقامی دیگر دارند و شانی دیگر هیچ نفس بمقام و رتبه آنان نرسد
وعلیک البهاء الٰہی ع ع

هُنْوَ اللَّهُمَّ

ای بندۀ حضرت کبریا آنچه مرقوم نموده بودی ملحوظ افتاد و بر
تفاصیل اطلع حاصل گشت در مسئله حشیش فقره ای مرقوم بود
که بعضی از نفوس ایرانیان بشوش گرفتار سبحان الله این مسکر

از جمیع مسکرات بد ترو حرمتش مصڑح و سبب پریشانی فکار و خمود روح انسان در جمیع اطوار چگونه ناس بین شمره شجره ز قوم است دنیا س یابند و مجالتی گرفتار گردند که حقیقت ننسناس شوند چگونه این شئی محترم را استعمال کنند و محروم از الطاف حضرت رحمٰن گردند البتہ صد البتہ توانید ناس را نصیحت نماید که از این افیوز و حشیش ز قوم بیزار شوند و بدرگاه احادیث توبه نمایند خمر سبب ذهول عقل است و صدور حرکات جا هلانه اما این افیون و ز قوم کشیف و حشیش خبیث عقل را زائل و نفس را خامد و روح را جامد و تن را ناحل و انسان را بکلی خائب و خاسون نماید با وجود این چگونه جسارت نماید ملاحظه نماید که اهالی هند و چین چون بشرب رخان این گیاه سجین معتادند چگونه محمود و مبهوت و منکوب و مذلول و مژولند هزار نفر مقاومت یک نفر نتواند هشتصد کروز نفوس از اهل چین مقابلی با چند فوج از فرنگ نمود زیرا جُن و خوف و هراس در طینستان بسب بشرب رخان افیون بخمرگشته سنجاق آللله چرا دیگران عبرت نگیرند واز قرار معلوم این فعل مشئوم بمرزو بوم ایران نیز سراست کرده اعاذنا الله و ایا کم من هذالحرام

القبيح والدخان الكشف وز قوم الجحيم كما قال الله تبارك وتعالى
يغل في البطون كغل الحميم وعليكم التحية والشأن ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بند جمال قدم حضرت ابراهیم هر چند از وطن مألف بیت
افتاد ولی آن غربت جنة النعیم بود و فوزی عظیم زیر آیات هدی منتشر
شد و انوار ملأ اعلى طالع گشت و مظہر ظاید رب جلیل شد حال
ملحظه نماین آوارگان از کجا بکجا افتادند و از جهه اقلیمی بجهه محل عبید
شناختند این غربت سبب ظهور نورانیت گشت و این آوارگی سبب
آزادگی شد شمع انجمان ملأ اعلى روشن شد و نفحات قدس مسام
جهانی از امعطر نمود و عليک التحية والشأن ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بند حق فرصت نیست اختصار مقوم میشود شجره انبیاء
جمال مبارک است که در نظر آن شجره الهیه عهد و پیمان بسته شد
وعليک التحية والشأن ع

هُوَ الْأَلِهُ

ای بند^۱ حق مکوب شما بجناب آقا سید تقی ملاحظه گردید از حوار آن جهات کمال روح و ریحان بجهة احباب حاصل شد از خدا می طلبم که روز بروز برثبوت و رسون آن یاران بی فراید و مشغول بخدمات امر کند ای بند^۲ حق در کشت زار حقیقت وقت تخم افشاری است و هنگام آبیاری هر نفس مبارکی که بذر هدایت در مرز رعاه حقیقت افشارند در موسم خرسن برکت بی پایان یابد و ثروت بی نهایت دریابد و هر کس که تخفی نیفشارند مایوس و محروم ماند آن دانه پاک بذر محبتة الله است که باید در مرز رعاه قلوب افشارند تا خرمی در آخر بیع برداشت و علیک ع لَهُ

هُوَ اللَّهُ

ای بند^۱ حق نامه شمار سید بکمال دقت ملاحظه گردید غریق بحراوراق نشد و شدت اشتباق شما معلوم و مشبوت همیشه نظر بودی و بی نهایت خوشبختی و طالع مبارک داری ابد اچنین نیست که مرقوم فرمودید و برهان مبین مشغولیت این عبد منیب

الآن بذکر آخجیب است الحمد لله پر تو عنایت رسید و فور هدایت در خشید و شبستان دل مشکو نورانیت گردید الطاف جمال بار ک شمول یافت و فیض اعظم حصول پذیرفت در آن دیار الحمد لله یار بسیار داری و مانند عبدالبهاء مهر بان و غمخوار هر دم نماز آرم و عجز و نیاز نمایم که روز بروز برسعادت و یمن و محبت و شوت و استقامت بیفزائی و آستین برای یگهان بیفشنایی و شیدائی و سودائی آن دلبر مهر بان باشی و سبب هدایت دیگران گردی اشتیاق ملاقات داشتی حال در آنجا چندی بعوادیت در رگاه الهمی پرداز انشاء الله اجازه حضور دارد خواهد شد و علیک البهاء الالمی ع

هُوَ اللَّهُ

ای بند^۱ حق همانست که مرقوم نموده ای قوت تبلیغ موهبتی نه اکتسابی بیان حجت و برهان فیض حمی است نه بواسطه علوم و معانی چه بسیار واقع که شخص ای سبب هدایت عالمی گردید حال تونیز توکل بر حق کن با عدم بضاعت باین تجارت راجه پرداز زیر اسرما یه فیض جمال مبارک است والطاف حضرت مقصود امیدوارم با آن

مُؤْتَدِ و مُوْنَقَشُوْي لسان فصیح بگشائی و در تبلیغ بیان بلیغ بنمائی
و علیک الْهَاءُ الْأَلْهَى ع ع

هُوَ الَّذِي هُوَ الَّذِي

ای بندۀ حق نامه ات ملاحظه گردید در حق توانابه باستان خداوند
یگانه نمودم تا اسبابی فراهم آید که خوشبودی جان و دل حاصل گردد
نیت خیراست هر چند تا بحال اسباب تحصیل میترشد امید شدید
است که بهرو سائل باشد اسباب تحصیل فراهم آید نشنه علوم
تحصیلش محدود بجد و دنیست شاید درخانه است ولکن لاده و آشیانه
فی الحقيقة در مدرس است زیارت و روز در کوشش است از هر کتاب
حرف بدست آرد و از هر رساله ئی کلمه حفظ نماید و تئیع در آن نماید
وبهر عالمی که تصادف نماید تشریح آن مسائل طلبد یقین است که
عاقبت فاضل یگانه گردد و عالم بیهمتا شود و علیک الْهَاءُ الْأَلْهَى ع ع

هُوَ الْأَلْهَى

ای بندۀ درگاه الهی هر چند صد هزار فرسنگ مسافت باشد و کوه

ورشت حائل و مانع رؤیت امادل نزدیک است و جان همدم و
معاشر در روز روشن و شب تاریک ظلت شب هجران و تاریکی و
تب حرمان درجهان ابدانست نه عالم دل و جان مقصودا ینشست
که بد لانی نزدیکی نه دور حاضر حضوری نه مهجور
ع ع

هُوَ الَّذِي

ای بندۀ درگاه کبریا پریشان مباش و غریق دریای احزان مشو
سرگردان مکردم سروسامان مشو بلکه در برج غناء بالله بنی نام و نشان
شو و در صحرای عشق الهی گمگشته و حیران بشتاب تادر ملکوت الهی
سروسامان یابی و در اعلی فروع سده متھی لانه و آشیانه نمائی و
کام دل و راحت جان یابی از حوادث این عالم فانی دلتنگ مشو واژلای
ناگهانی دلگیرمکرد زیرا پایان زندگانی روح و ریحان الهی است و نهایت
سرو رو شادمانی و علیک الْهَاءُ الْأَلْهَى ع ع

هُوَ الَّذِي

ای بندۀ دیرین جمال الهی الحمد لله در آذر باجان آذری بجان

غافلان زدی و در آن کشور مشهور رکنی از ارکان بیت معمورگشته
سبب اعلاء کلمه الله شدی و نشر نفحات الله نمودی شکرکن خداو
بیمانند را که بچنین مقام ارجمند رسیدی از خدامی طلبم که سبب شوی
و هر هو شمند برآ به دایت کبری موفق و مؤیدنفائی سبب حرارت
قلوب احبابش و وسیله امجدابار روح باران به آگردی تانار محبت
الله در قطب آذربایجان چنان شعله زند که آتشکده محبت الله گردد
هر چند کل درنهایت نقصیم ولی توکل و اعتماد بر کمال الهی داریم و
استمداد از فضل نامتناهی جوئیم نظر بخود نکنیم بلکه توجه بموهبت
وعنایت جمال قدم نمائیم زیراعون و عنایتش مرغ ضعیفراعقا
ملأ على نماید وزر ناچیز را کوک فلک اثیر کند هر چه هستیم در
پناه اوئیم و هر چه باشیم بند درگاه او هستیم لاتظرالى العبد بل
فانظرالى مولاه ولا تنظرالى القطرة بل لى البحار الذى يمدھا ان هذا
له الفضل العظيم الذى وعد الله بها عباره المخلصين و عليك

الشجاعة والشأن

هُوَ الْأَطْهَى

ای بند ارضا جوابی از پیش مرقوم گردید و ارسال شد حال مجدد مردم

میشود زیرا حرارت به تبرید تسکین نیافته چاره جز تخفین نیست
بلکه باین واسطه تسکین یابد اگرچه تسکین خمودت آرد و برجموت
افزاید لهداین قلم شکر ریزاست و قند بیز و شهد آمیز زیرا حلويات
از مسخنات است نه مبررات والبهاء علیک ع

اَللّٰهُ الْاَطْهَى

ای بند صادر جمال قدم رقمیم چون باع نعیم قرائت و تماشا شد
زیرا هر رقی که دفتر محبت الله باشد روضه رضوانست و باع جنان
از اقبال بعضی نفوس مرقوم نموده بود دید آفرین صد آفرین بر انفاس
روستان جمال الهی که چون قوت روحانی و نفحه رحمانی در نفوس
تأثیر مینماید و چون فیض بهاری خاک سیاه را سبز و خرم میکند
از سنگ لاله برون آرد و از خار زار گل صدر نگ چه که انفاس تابین
اليوم مؤید نفحات قدس است و قلوب را سخین ملهم بآیات اُسن
انش الله اقليم حاجی طرخان راجحت نعیم رب رحمٰن بینی و نفوس را
بساحل قلزم کبریاء دعوت نمایی که انجم هدایت گرند
والبهاء علیک ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده صادق جمال قدم جناب آقا عزیز الله در بقعة مبارکه بیار
شما افتاد و ذکر شما نمود و خواهش نگارش این نامه کرد ملاحظه فرما
که چه قدر مهریان و باری موافق است که در این انجمن رحمانی بیار و
ذکر احبابی رحمانی مشغول و مألف است لهذا باید شما نیز در مقابل
این و فاجام صفائی دهید و موج محبت و ولائی زنید تا هردو در حلقه
خاصان حق درائید و مانند زنجیر دست در آغوش یکدیگر نمایید
ملاحظه کنید شهد محبت در مذاق حقیقت شخصیت عبودیت چه قدر
حلابت دارد چون از نفسی رایحه محبت بدیگری است شمام نمایند نهایت
نشاط و انبساط حاصل گردد ای بنده صادق حق تا تو ای بایاران بیار
ومشك و عنبر بیز و صهباء محبت در ساغرالفت بریز و شوری برانگیز
که غلغله و ولوله اش بملأ اعلى رسد و اهل ملکوت الهی ابود و طوبیار د

هُوَ اللَّهُ

ای بنده صادق حضرت رحمن حمایت نفس و منی نمودی و رعایت

شخص جیلی کردی تا آنکه از دست تطاول اهل عدا و نجات دادی
و قدم ثبات نمودی و موقق بآیه درب الآیات گردیدی این خدمت
در ملکوت حضرت احادیث نهایان است و سبب عزت ابدیت و موهبت بیان
خواش خواش آنکه باین منقبت موقق شدی پس فرخند مادری که ترازد
و مبارک پدری که تراسب حیات گردید و ائم استغفرلهم الرتب الودع
آن یجعله ما آیتی موهبته فی حیز الملکوت و علیک اللہ بهاء الالهی ع

هُوَ اللَّهُ

ای بنده مقبل مقبول حق چه نویسم که قلب در نهایت انجذاب است
وروح در نهایت استبشار این در شوق و وله است و آن در پرواز
واهتزاز باری چنان بذکر احباء رحمن پر روح و ریحانم که خستگی و ملال
و کلال بکلی مفقود و لواز صبح تانیمه شب بخریر مشغول و مألف شوم
و مسلسل بسکارم پس ملاحظه کن که چگونه بمحبت یاران جمال بھی
در اشعار عالم جمیع یاران البته چنین خواهند شد ع

هُوَ اللَّهُ

ای مامه الله در صبح و مسأء بذکر جمال الهی کاشانه دل را کشن رازکن و گلبن

اسراخداوندی انبازنما توجه ملکوت الہی کن و تثبت بذیل طهر صیاق جو و
منقطع از دنیا گرد و روز و شب یابهاء الالہی بربان آر ع ع

ھُوَ الَّهُ

ای بندیزدان چون دلبومهربان در محفل امکان پرده برانداخت
وبنتهای حسن و جمال در بزم روحانی جلوه نمود جمع آشته گشتد
وشیدای آنمه تابان گردیدند و فریاد و اظمنی لتنک الکأس الطافحة
با الشهادة الكبری بلند نمودند امادران ایام صادق از کاذب آشکار
وعیان شد البته میدانید که بچه سرور و فرح آنجم سرشار رایران
وفانوشیدند و چگونه بقربانگاه عشق شتافتند و فریاد و اطریحا
ویافرحا و یاشری و یاطوی زوند یکی هل من ناظرینظرنی گفت دیگری
لا ضیرانا لی بنالنقولون فرمود یکی نعره یابهاء الالہی زد دیگری
لک الحمد بما و فقتنی با الشهادة الكبری فرمود ملاحظه کن که چه حشر
ونشری گردید و چه کاسی بد و رامد و چه بزمی مهیا شد و چه جشنی
برپا کشت ملأاعلی راس رسمت نمود اهل ملکوت الہی رامی پرست
کرد ان هذالهو الفوزالمیین ان هذالهو الفضل العظیم ان
هذالهو الفیض الجلیل و علیک التحیة والشأن ع ع

ھُوَ الَّهُ

ای بندیزدان نامه خواندم و سربعته مقدسه نهادم و طلبتأید
نمودم تا آن بندی الله در ایمان و ایقان ترقی نموده اطمینان مجتمم گردد
و محبت مصور شود بنور معرفت الله رخ برافروزد و محافل روحانی
منور نماید از پیش مکویی بواسطه اخوی ارسال گشت حال نیز بتکرار
مرقوم شد برادر مهرپور بارض مقدس وارد و بصفحات مصروف
نمود و زیارت شد در رگاه احادیث مقبول فتاوی و علیک التحیة والشأن
ع ع

ھُوَ الَّهُ

ای بندیزدان اثر خامه مهرپور ملاحظه گردید تبتل و تضرع
بود و توجه و توکل حقایق و معانی داشت و آیت ایمان و ایقان
بجمال رباني بود و دلیل ثبوت واستقامت بر ام رحسرت سبحانی
لهذا من نیز بدرکاه بی نیاز بمحجز و ابهال نمایم و از برای تو و یاران پاری
بنجشش آسمانی طلبم و عون و عنایت بیزدانی جویم تا هر یک در میدان
عرفان گوی سبقت و پیشی از نوع انسان برایش و در این من عالم بنور

مختارات از متن فی الوجود منقطع گردید و بفتحات قدس

منجدب شوید بلکه انشاء الله سبب گردید و برادران فارسی اباین
چشمۀ زندگانی جاودانی بخوانید کل رادرسایه سراپرۀ صلح عمومی
در آرید و خادم درگاه حضرت یزدان نمائید و علیکم البهاء الابهی ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای تلمیذ معلم حقیقی نامه شمار سید حمد خدارا که بالخوان
بدیع و عنایت و با بخان بدرس تبلیغ مشغولید و مردمان معقولید
جوانان عاقل البته جویای ام الفضائلند الیوم اعظم موهبت طلائع
بر حرج و بر این الهی و تحصیل کالات انسانیت و بیان اسرار ربانی
وهدایت بندگان بمحاجی حال شمار تحصیل این فضائل مشغول
باشید والبته بهایت آمال نائل خواهید گشت حضرت ابوی
مقرب درگاه کبریاست و امة الله والده کنیز عزیز خدا و اخوات
و بنت خاله اما، رحمٰن احبابی حصار مؤمنین مهتحنین و مخلصین
درگاه پروردگار و علیک و علیهم و
علیهم البهاء الابهی ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای ثابتان ای راسخان جناب ادیب الہی لسان بستایش شما گشوده
و در توصیف و تعریف راد سخنوری داده نهایت ممنونیت را از حسن عایت
و مهر بانی شما اظهار فرموده از این خبر که دلیل بر خلق و خوبی جان پرور
یاران پاک گهربود سبب سرور و تسلی خاطرشد که الحمد لله یاران
مهر باند و دوستان خادم حضرت یزدان زیرا خدمت بندگان حق
عبدیت درگاه احمد بنت عبد البهار انهایت آرزو آنست که موق
خدمت بکی از بندگان جمال الابهی گردد ان هدۀ لائکلیل جلیل و
تاج و هاج فیاطوبی الرأس تزئین بالبهی جوهرتہ الی تنشلاک علی الافق
علی مترالقرون والاعصار باری ای دوستان حقیقی عوانان
بتحریک علمای سوم مانند افعی و شعبان هجوم برمظاومان نمودند
و چنان جفائی رواد استند که قلوب ملأا علی راجبزع و فرع انداختند
و در مملکوت الابهی غم و ماتم انگشتند اهل سرادق قدس بناله و حنین
پراختند و حوریات حجرات فردوس فریاد و فغان بلند کردن حال
چنین زخمی امرهم باید و چنین در دیرا درمان شاید و چنین نیشی را

نوش لازم و چنین مرات راحلاوت واجب و آن روش و سلوك
و حرکت و رفتاریست که بموجب نصایح مقدسه جمال بھی روی اجبا
الفداء باید مجرئی گردد یعنی یاران باید در مقابل اعتساف انصاف نمایند
و ظالمان را بفضل معامله فرمایند ستمکاران را مهربانی کنند و خونخواران
را بردباری هر چند آنان جام زهر دارند یاران قدر شهد رهند
آنان تیرتیز پر ان نمودند اینان جام لبریز بتوشانند آنان زخم مجرک گاه
زدند اینان مرهم جان و وجودان شوند اینست صفت رحمانیان
اینست سمت روحانیان باید همتی نمود تا گرگان اغnam الهی گردند و
در زندگان غزالان دشت ربانی شوند نباید نظر راستخفا ق و لیاقت
نمود بلکه باید نظر براء هدایت کرد و آنچه از لوازم محبت جهان را حتمت
بنفوسل نسانی رواداشت و علیکم التحية والثناء ع ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

ای ثابتان ای راسخان نیم معطری و نفحه معنبری از خطه کرما
بمشام مشتا قان میرسد در الواح الهی اشاره که دلیل برآنست که آن
بوم و بر بانوار ساطعه شمس حقیقت عاقبت منور گردد اهل کرمان

سرگشته و سودائی و در جمیع اعصار مشهر بجدب و شیدائی بودند
البته در این امر جلیل سبقت بر دیگران خواهند گرفت قوم افسرده
همیشه پژمرده اند جان ندارند مانند شریان نباض نیستند شاید ایا
چند یک حرکت مذبوحانه مینمایند ولی باندک بلائی و قلبل بتلائی
نموده میشوند اما اهالی کرمان و رفسنجان چون شعله زند ما نند
آتشخانه صده هزاران سال شعله بعنان آسمان رسانند باری منتظر
آنیم که یاران کرمان چنان نائزه برافروزنده حرارت با طراف سرایت
و گلستانگ الهی از شاخسار آن دیار مسامع ملأاعلى را متلذذ فرماید
الهی الهی هؤلاء عبار قدست عریت نارحبات بین ضلوعهم والاحشاء و
مرت عليهم نفحات قدسات فی کل بکور وعشاء و نعطر مشامهم حتى اهتز
قلوبهم بتلك الرائحة المنعشة للأرواح المحية لأفائدة اهل الفلاح والتجاء
رب قد انبعثت فيهم حاستيات معنوية واجذابات رحمانية حتى جعلوا
از کارهم و اورادهم و رذاواحداً و حالهم في خدمتك سرمندا رب
نور وجههم بنور ساطع وزین قلوبهم بضياء لامع واشح صدورهم
بآيات توحيدك وارفع على تلوجه رایات تفریدك و از بصائرهم طیب
سرائرهم و اخلص وجههم لوجهك الکریم اناك انت الرحمن الرحیم

وانت انت المعطى الرؤوف الرحيم ٤ شعبان ١٣٢١ عبدالبهاء عتبه

هُوَ الَّذِي

ای ثابت برپیان جناب سورشته دارمده و ستایش بشیمار
از آن یاران پروردگار نمودند و اظهار ممنونیت از خدمات فائقة آن
دوستان فرمودند بندگی احبا شهد و شکاست که در مذاق اهل
وفاقند مکرر خوشحال شماکه مانند جد جلیل حضرت خلیل
مهماں پرورید و بخدمت آستان مقدس متباھی و مفترع عبدالبهاء
نهایت سرور را زیمادارد و در حق شما هادعا مینماید تا آنکه شجره
ابراهیمی شمر حمانی ببار آرد و گلهای معطر در گلشن حضرت خلیل
جلوه گردد و علیکم التحية والشائع

هُوَ الَّذِي

ای ثابتان پیمان نامه مزین باسماء شما ملاحظه گردید از تلاوت
نامهای مبارک بندگان الله نهایت مسیرت و شادمانی حاصل گردید
روح و ریحان ابدی حاصل شد هر نامی نامه‌ئی بود و هراسی

نمثال شخصی، عبدالبهاء، خویش ادر انجمن ثابتان ظاهر و عیان دید
وباستشمام نفحه رحمان مشام معطر یافت آن انجمن پرتوی از ملأ اعلى
داشت و آن محفل نشانه‌ئی از عالم بالا خوشحال شماکه بچنین محبة
نمایان و عنایتی بی پایان موقو و مؤید گردید و علیکم البهاء الالهی
ع

هُوَ الَّذِي

ای ثابت برپیان نامه را خواندم و نام ترا برزبان راندم و از خدا
خواستم که ترا ناب و نوان دهد و بخدمت منش مستدام بدارد از عروج
نقوس مقدسه بمعارج الھیه مرقوم نموده بودید در حق آنان طلب
مغفرت از درگاه احادیث گردید و اما سؤالی که نموده بودید
که با وجود تلاوت مناجات و قرائت دعای شفای چگونه این نقوس
وفات یافتد بدآنکه این ادعیه و مناجات بجهت شفای از اجل
معلقت نه قضای محروم و مبرم زیرا اجل برد و قسم است اجل
معلق و اجل محروم اجل محروم را تغییر و تبدیل نه واگرچن بشد
که از برای هم ریض تلاوت مناجات شود شفای ابد ریگرنفسی ترک
قالب عنصری نکند و از این جهان بجهان دیگر صعود و ترقی نفرماید

زیاه و قت نفسی علیل گرد و تریل مناجات میشود و شفا باد و این معا
حکمت بالغه الهیه است بلکه مقصد از طلب شفا یا نیت که از اجل متعلق
محفوظ ماند و از قضای غیر محروم مصون گردد مثلًا ملاحظه نفاید که
این سراج را مقداری معلوم از دهن موجود و چون بسوزد دهن و تمام
گردد یقیناً خاموش شود از برای این تغییر و تبدیلی نه ولکن ادعیه
خیریه و طلب شفا مانند زجاج است که این سراج را زیادهای مخالف
حفظ نماید تا بقضای متعلق خاموش نگردد و اما قضیه بع املاک اگر
چنانچه دین منفعت است علی الخصوص منفعت فاحش البته بع وادی
دیون اولی و لی اگر دین بمنفعت است یا آنکه بمنفعت جزئیست که نصف
واردات املاک ادای منفعت آن دین مینماید بشرط آنکه هرسال داده
شور املاک بقايش ولی والا اداری دین احسن و احلى و عليك التحية و انا
ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیمان امة الله جمالیه نهایت ستایش و نیایش از شیوه
ورسون و خلق و خوی تو نمود و خواهش تحریر نامه نمود ولی فرصت
نگارش نگشت حال که اندک فرصتی حصول یافت بیار توفات دام و تحریر

این نامه پرداخت تاسب سرور و فرح تو گردد و بدانی که درین بساط مد
کوی
ودر عتبه مبارکه اسم اعظم مشهور الطاف شامل است و عنایات متابع
بشكرا نه موهبت جمال مبارک باید شب و روز در ظهور و بروز باشی یعنی
مشغول بخدمت حضرت مقصود و باعمال و کردار و رفتار ترویج آئین
کنی و سبب انتشار فرمبین گردی و علیک البهاء الابهی بامه الله
المنجد به الزائره هم شیره محترمه الطيبة الطاهره از قبل من نهایت مهرهای
ابلاغ دار و همچنین بسائر احباب و اماء (حن ۲۶ ربیع اول ۱۳۲۴) حیفاعبد البهاء عبا

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیمان نامه عالی واصل و معانی سبب سرور و شادمان گشت
چه که دلیل برسلوك در سبیل هدی بود و توجه بملکوت البهی این است
متین عالم انسانیست و چون نفسی بآن فائز گردد و باعچه لایق و سزاوار
این مقام ارفع اعلاست قیام نماید البته تأییدات رحمانیه و توفیقات
صمد انتهیه متابعاً شامل حال شود صحیح میدم و نور حقیقت در آفاق
دل و جان منتشر شود لهذا از محبوب حقیقی است دعای مینمایم که هموار
آن ریحان ریاض محبت الله بریزش بارش فضل بی پایان طراوت و اطاف

هُوَ لِلّٰهٗ

يابد تاروزبروزبراشتعال نارمحبت بیفرايد و دمدم روح محبتی
جدید در قلب حاصل فرماید و در میان خلق سب عزت امر حق شود
ونفس غافله را بشرعیه باقیه هدایت فرماید و چون باین امر مبرور
موفق گردید سرور مفور حاصل شود و سراج نور در قلب مشکور موقود
شود و انوار ساطعه اش پرتوی برارکان و اعضا سطوع نماید و جمیع رفتار
و کردار سب اشراف انوار شود و علیک التحیۃ والثناۃ ع

هُوَ لِلّٰهٗ

ای ثابت برومیان نامه شمار سید مضمون بسیار عجیب زیرا این
شبهات تازه استهار نیافته قرون و اعصار متولیه است که در اروپا
این زمزمه بلند است و همچنین در قرون اولی در آسیا انتشار داشت
ولی در هر عهد فوئه نافذ کلمه الله بنیان این شبهات برانداخت و نور
مبین مانند آفتاب اشراق نمود چه که ارله و براهین این بخشدان اوهن
از بیت عنکبوت و در نهایت سُستی وضعف مشهود هر چند غافلان
ایران متابعت ماریون فرنگیان خواهند و پیروی طبیعیون اروپا تقلیداً
آرزو دارند ولی از قواعد و اصول آنان بخبرند و از ارله و حجج و ضوع
و حمول ایشان بی اطلع اروپائیان در مذهب طبیعی بحسب فکر و
آرای خویش محققند ولی طبیعیون ایران مقلد لهذا با فرنگیان در این
مسئله مباحثه و بیان آسان زیرا بقاعدہ و دلیل صحبت میدارند و
انسان بقاعدہ جواب میدهد ولی با این مقلدان ایران بسیار مکالمه
مشکل است زیرا آنچه میگویند صرف مدعاست نه دلیل و برهان
مثل اسئله عناصر نه چنین است که ایرانیان میگویند علمای طبیعیون

این مسئله را چندین ترتیب میدهند و براین اساس جمیع مسائل طبیعتی را تأسیس نمایند زیرا این اصل مذهب آن است و مسائل دیگر بتمامها فروع و آن این است که در عالم وجود عناصر بسطیه هر یک جزء واحد است و قابل تجزی و تفصیل نیست و جمیع کائنات ترکیب این عناصر مفرده یعنی مرکب از اجزاء متعدد است یعنی عناصر بسطیه را تشیه بحروف نمایند و حروف تجزی نشود مثلاً الف مفرد است این را زهم تجزی نتوان نمود اما کائنات سائمه منزله کلمه اند که مرکب از حروف متعدد است کلمه را تفصیل و تجزی نتوان نمود باری گویند که چون در جمیع موجودات مثلاً نمائی واضح و مشهود است که این عناصر بسطیه بصورنا متناهیه مدخل و ترکیب شده است هر ترکیبی کائنی از کائنات موجوده و چون این ترکیب تخلیل گردد عدم نبی و اضافی تحقق یابد زیرا عدم محض را مستحیل و حال داند مثلاً گویند اجزائی ترکیب شده است و ازان ترکیب انسان تحقق یافته چون این ترکیب تخلیل گردد این کائن بشری از میان برود ولی آن اجزاء اصلیه و عناصر فردیه باقی و برقرار است پس تحقق کائن از ترکیب است و تشتت موجودات از تخلیل این ترکیب و تخلیل متابع و مترازه و مستمر در این صورت چه احتیاج بعی قدر این خلاصه برها

آن و دلیلشان بزعم ایشان واضح و عیان در وقت بحث این مسئله را تأسیس نمایند چون این مسئله مبنی بر تواعد و اصول است لمنجو اسان و بکمال اختصار بیان بطلان این قضیه میتوان نمود چنانکه با فلاسفه اروپ و امریک بتکرار این مسئله در میان آمد و چند کلمه جواب فناعت نمودند و تسلیم کردند در جواب گفته شد که این ترکیب که اس اساس وجود و سبب حیات کائنات است از اقسام ثلاثة ترکیب کدام یک است زیرا ترکیب یا تصادفی است یا لزوم ذاتی و یا بارادی یعنی تحت اراده الهیه اگر بگوئیم ترکیب کائنات تصادفی است معلوم بیعت لازم آید و این ممتنع و محال است که معلوم بیعت تتحقق یابد بطلان این قضیه بدیهی است و اگر این ترکیب لزوم ذاتیست در این صورت تخلیل ممتنع و مستحیل ابدیت و سرمدیت از لوازم ذاتیه آن این هم که نیست پس چه مانند ترکیب ارادی یعنی باراده حق قدیم هذا هو الحق و ما بعد الحق الا اضلال المبین و در این نورد در سؤال وجواب مس باری بمحض دقيق در این قضیه گردیده و اما تفاوت بین نقوص و پستی و بلندی و برتری و بهتری طبیعیون دو قسمند قسمی برآورد که این بهتری و برتری و تفاوت بین بشر در اصل خلقت است با صلایح

آنها از مقتضای عالم طبیعت است و گویند که تفاوت بین نوع و چنین است که طبیعت مثلاً نوع اشجار تفاوت و امتیازشان طبیعی است و حیوان نیز تفاوت طبیعی دارد حتی در جماد نیز تفاوت طبیعی است یکی معدن سنگ است و دیگری معدن لعل پرآب و رنگ یکی صدف است و دیگری خرف و قسم دیگر از فلاسفه قدما برآورده تفاوت بین شیر و امیاز عقول و هنر از تربیت است زیرا شاخ کج بتربیت راست گردد و درخت بی شریا بانی بستانی شود و پیوند گردد و بارور شود و شاید تلخ است شیرین شود میوه اش صغیر است کبیر گردد ولذت و حلواست یابد و برها انعکشمیان اینست که زنگیان افریق قاطبه وحشی و نارانند و متمنان امریک قاطبه دانا و هوشمند و این واضح است که تفاوت این دو فرقه مبنی بر تجریبه و تربیت است این قول فلاسفه و حکماست ولی انبیا برآورده در اصل فطرت تفاوت مسلم و مسیح و فضلنبا عضکم علی بعض قضیه محتوم و معلوم البته نفوس بشیر در اصل فطرت مختلفند اگرا طفالی معدود داریک پدر و مادر در مکتب واحد و تعلیم واحد و بتربیت واحد و بعد از آن و بعد از آن و غذاء و طعام واحد پرورش یابند بعضی بهایت علم و درایت رسند و بعضی متوسط باشند

و بعضی بهیچوجه تعلیم نگیرند پس معلوم شد که تفاوت در بین بشر از تفاوت مراتب و خلقت است و همچنین تعلیم و تربیت را نیز تأثیری عظیم مسلم و مقرر داشتند مثلاً اگر طفل از دستان محروم ماند البته جا هل و نادان ماند و معلوماتش محصور در آکتشافات خوش باشد و چون نزد ادیب را ناخصیل علوم و معارف نماید برآکتشافات هزاران نفوس از شر اطلع باید پس تعلیم اهل ضلالت را سبب بابت شود و کوران را علت بینایی گردد بخیر دانرا دان اکنند بیحاصلان را سبب بزرگواری شود انسان ابکم را ناطق کند و نجركاذب را صحیح صادق نهاد رانه صغير را خل با سق نماید و عبد آبق را ملیک فائق فرماید لهذا البته تربیت تأثیردارد و نظر باین حکمت است که مظاهر غیب اخذ و مطالع رحمانیت در عالم بشریه مبعوث گردند تابع انسان زبانخان قدس تربیت نهایند و طفل رضیع را رجل رشید کنند پس محروم ناسوت محraman لا هوت گردند و بی نصیبان بهره و نصیب یا بند ای ثابت برپیمان رساله تأثیف بارزی و اکه درار و پا طبع شده است از طهوان بطلبید در این مسئله و شباهات در وین فیلسوف انگلیسی که مقتداًی طبیعتیون اروپ است مفصل مخاطباتی شده است

اما عبارتی که مرقوم فرموده بودید عناصر محسوسه را موجد و مولد اشیای موجود دانند پس در این صورت عناصر که موجود و مولدند هر یک از آلهه هستند چه که ایجاد صفت الله است در این صورت طبیعتیون ایران معتقد بالله هستند ولی الله متعبد ره غیر متناهیه ملاحظه نمایند که بیان چگونه مشوش است ولی طبیعتیون اصلیّت اروپ چنین نگویند برآند که عناصر بیطه بصور نامتناهیه ترکیب گردد و هر صورتی کائن از کائنات شود و چون تحابیل یابد آن کائن عدم اضافی یابد و اما مسائل دیگر که بحث و نقل از طبیعتیون نموده بودید که فرد اکمل در نوع بشردارای کمالات نامتناهیه است و از شدّ ذکاو فظان کشف اسرار کائنات نماید و از هزار سال بعد خبر دهد این قول مانند رانه افشاریست که مرغان معصوم را شکار کنند و مقصد شان اینست که با این وسائل در بدبایت متدينین بالله محاوره و مجالست و مؤانت نمایند تا کم از صراط مستقیم منصر کنند ای احبابی الهی یابید هر یک در این مسائل چنان ملکه حاصل کنید که بقوه برهان انبیا و رسول نادانان فتوه و سان قطع نمایند زیرا انبیای الهی نفوس مقدسه انسانی اماماد و اسیرو مفتون

طبعت و شیطان نفسی البته مظاهر حماقی غالب بر تماشی
حیوانی گردد اندیارات جمال مبارک بملوک ارض نهایت صراحة
بدون ظاہری و احتیاج تفسیر در اثبات قوّه قدسیّه ما و رأء الطبيعه
برهان کافی واقع است سُور ملوک را مطالعه نمایند و خطابهای شدید
رادقت کنید و اندیارات عظیمه را ملاحظه نمایند و خطاب یا اینها
النقطه الواقعه بین البحرين را تمعن فرمائید و خطاب بطهران را
نیز اندک ملاحظه کنید و خطاب بساحل نهرین را زنظر بگذرانید
و تطبیق بوقوعات حاصله کنید که جمیع این اندیارات در مدتی قلیله
تحقیق یافت آیا بادر این بذکاء طبیعی کشف این وقوعات مهمه در
اندک زمان پیاپی ممکن است و تحقق این وقوعات در ایام قلیله نصوّر
میشود لا والله مگر آنکه بقوّه ملیک مقتدر تحقیق یابد و بكله ناگذره ش
محرومی کند و از پیش خبر دهد فرصتی نیست والآن این مفصل تومرقوم
میشد و علیک البهاء الابهی ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت بر پیمان نامه شهانامه بدیعی بود بلطف مختصر و بمعنی مفصل

فهرست اخلاق روحانی بود و دفتر سورائی و شیدائی حق مضامین
گلشن رنگین بود لذامورث روح و ریحان گشت در مخلف خدمت
با ید بنهایت همت جانفشانی نمائی تا فیض رحمانی احاطه کند و
علیک البهاء الالهی عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت برپیان بواسطه جناب حکیم آله‌نامه رسید مضمون
مشحون بمعانی محمود بود سبب سرو شد که یاران فاران چون شعله
فاران در فورانند اما حضور آن یار مهربان با جمعی از دوستان به او
دیگر مرهون فرمائید زیرا حال حکمت اقتضانی خاید وجود شما
در آسامان مثل دریاق فاروق الحمد لله بزم فاران جشنی برگلستانت
امیدم چنان که خراسان جنت الالهی گردد وكلمة الله چنان منتشر گرد
که آن اقلیم نور علی نور شود باماء رحمن از قبل من نهایت مهر بانی
ابلاغ دارید و همچنین بمنتبین از رجال و نساء ورقه زکیه جمالیه
را از قبل من بشارت الطاف آله‌نده و جمیع احبارا بالطاف جمال بارک
نوید بخش جناب میرزا فدرت الله خان راحیت ابدع الالهی ابلاغ دار

از خداخواهم که موقق بنعلم نور سید گان گردند بشخص محترم نهایت
محبت و مهربانی از قبل عبد البهاء برسان امیدم چنانست که در جهان
کامران گردند و در این دنیا فانی بنیانی نهند که در جهان بی پایان
الا ابد باقی و برقرار ماند و خدمتی بدیوان آلمی نمایند که در ایوان
نامتناهی الا ابد باقی ماند ای حضرت مفتون مجnoon سرگشته
بیان عشقی و سودائی و شیدائی دلبرآفاق امیدم چنانست که
در وقتی موافق با ابوی میرزا خلیل آقا موقق بحضور گردی و عالم منثور
برا فرازی و آتشی بجان افسرگان اندازی و شعله‌ئی در قلوب افسرگان
برا فروزی و علیک البهاء الالهی ۱۳۲۸-۱ ج ۲۸ عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت برپیان نامه مفصل ملاحظه گردید از احوال آنصفت
مرقوم نموده بودید الحمد لله امن و اماشتن و یاران شادمان و
کامران و در این طوفان ایران دوستان از همه آسوده تر بلکه در
نهایت سکون و فرار زیرا در این امور که سبب طوفان است مدخلی
ندارند و بگفتگو نپردازند ماران کلیف همین است که بعالمند

وچان پردازیم و بروشناهی عالم انسانی برخیزیم تا نفوس جواهر تقدیس
گردند و آیات توحید شوند و قلوب با نوار فیض رحمانی مستنیر شوند
سبب آرایش جهان و آسایش جهانیان گردند بلکه بهمت یاران عالم
آفرینش راحتی جوید و جنگ و جدال از میان برخیزد و روح محبت الله
نقوسی تربیت نماید که رحمت پروردگار باشد و نضل و موهبت کرگا
منظور بخشایش گردند و سبب آسایش شوند باری فیوضات الهیه از
هر جهت احاطه نموده و انوار تقدیس بجاور و با ختن برپا نداند
ای یاران بد رگاه احادیث عجیز و نیاز آرید بلکه بعون و عنایت حق
ایران مرکز جهان انسان گردد و سبب ظهور رحمت رحمان شود جمیع
دوستان از قبل من یک یا ک تختیت مشتا قانه برسانید علی الخصوص
انجال انجاد را و همچنین کنیز الهمی علویه خانم را و همچنین جناجین
و جناب احمد و امامه الله فاطمه وزهرا و فخر النساء و طاهره و مرضیه
را از فضل و موهبت الهی مسید و ارم که هر یک آبیت هدیه گردند و
سبب حصول موهبت کبری فرستی ندارم و مهلتی نه و فراغتی نیست
والا بهریک نامه منفرد انه مینوشتم جانتان

خوش باد ع ع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای ثابت برقیان از خبر شهادت حضرت صادق بارق قلوب سوزان
و دیده هاگریان گشت و صدور مجروح گردید و ارواح بحزن و حسرت
متلاشده آن مظلوم در دست حزبی ظلم و جهول افتاد و از شدت
ضرب ولطم و گرزشید شهادت نوشید هر چند این در حق و موهبت
بود و آثار حصول عنایت که موفق بفدا گردید و چنان در مدینه شهادت
حضرت اعلی افسانه و لی قلوب این مشتاقان مجروح گشت و نفو
این بینوایان متلاجھرت و افسوس شد ای کاش چشمها ریا بمحیط
بود تا امواج سرشک مانند سیل نازل میشد و لی چه توان نمود که
در عالم امکان و سعت مانم یاران نیست سوختن و گریتن و ناله
و فغان نمور در این عالم محدود و بحدود داشت و لی از این مصیبت
در مملکوت وجود فرعی ناحدود از حق میطلبیم که اولاد آن بزرگوار را
موفق فرماید و مؤید کند که سراج پدر افروزند و بر قدم اوروش و
سلوک نمایند ای ثابت برقیان رخصوص انتقام مرفوم نموده بود
یاران باید مظلوم آفاق باشند و از برای قاتلان شفاعت نمایند

وازحق طلب غفران کشند زیرا نادانند و غافل و مدهوش و بیهوش
گمان کنند که خون احتبا سبیل است و بیاران سزاوار قتل شدید و اگر
بدانند این ظلم نهایت داشت نطاول نگشایند ولچه توان نمود
که جهله مرگبند و حیوان معتمم ای ثابت بر پیمان مجالس و محافل را
تعطیل ننمایند ولی بنها یات حکمت باشد و نفوس در جائی بیش از
نه فرق اجتماع نکند زیرا نفس اجتماع سبب استیحاش اهل عدوان
گردد ای ثابت بر پیمان بیاران عبدالبهار انتیت مشتاقانه برسان
و بگو در یوم بلا استقامت کبری لازم و ثبوت و رسوخ و اجب غم
محورید عنقریب غافلان بیدار شوند و ندانان عاقبت دانگردند
وعلیکم البهاء الابهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت بر پیمان نامه شمار سید ولی ابد ا فرصت نیست
با وجود این مرقوم میگردد الحمد لله ام الالهی جهانگیر گردید و احبا
الله روز بروز دراز دیار و هر یکی از احباب اساساً صاحب ره مینماید و باین
اکتفا نموده در نامه خویش از برای جمعی مکاتب میطلبد و در بسیاری

از آن سؤالات نیز موجود کرام کاتبین از عهدہ برنا یا یند باری آیام
مخصوص در هفتہ در هر دو ری باقتضای آن دور تعیین می شود
در زمان حضرت موسی روز شنبه راحت و آسایشی حاصل گردید
و دین الله اکمال شد لهذا آن روز اختصاص یافت بعد از حضرت
مسیح حضرات حواریین در روز یکشنبه با موری موقق شدند که
آن روز رادوست راشتند و در در در حضرت رسول در روز جمعه
تأیید آنی حاصل گشت که آن روز را محترم راشتند و امام اور فرقان
بعد از امام حسن عسکری علیه السلام نقوسی که متابعت حضرت
رسول علیه السلام نمودند و بر منهج ائمه اطهار سلوك نمودند
بر حق بودند و امام اشاراتی که از نفوس مختلفه در ظهور جمال بارک
و حضرت اعلی واقع آن نفوس فی الحقيقة از رجال غیب بودند ولی
بطاهر باسماء مختلفه و طوائف متعدد مشهور امام در حقيقة برصرا
مستقیم و منهج قویم قائم و بر دین الله راسخ و سالک مسلک ائمه
اطهار بودند و علیکم البهاء الابهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت بر پیمان نامه ثیکه با فاسید اسد الله مرقوم نموده بودی

ملاحظه گردید از تعذیات اهل جفا در خطه مازندران مرقوم راشته بودی سبحان الله با وجود آنکه بکرات و مرات در بدوانقلاب ایران با حبای الهی مرقوم شد که تادولت و ملت مانند شهد و شیر آمیخته نگردند فلاح و نجاح حالت ایران ویران گردد و عاقبت بمناشره دولت مجاوره انجامد پس احبابی الهی باید بجان و دل بتو تادرین دولت و ملت التیام حاصل گردد و اگر عاجز مانند کناره چند مارادرجنگ کاری نه باکسی الفتن و نه باکسی کلفتی ابد ادرامور سیاسی مداخله نمائید و احبابی الهی چنین مجری داشتند و در امور مداخله نگردند حال بیوفایان دست بجهاشودند و خون بیطوفان ریختند تا فقد خاطری از آیات مشابه و حجج غیر بالغه که مسد انقلاب بودند بناشد با وجودیکه فتوی برکفر آنان را دند و اعلان جهاد کردند و ایرانیان را بر قتل مستبدان تشویق و تحریص نمودند حال آنان مرعی الخاطر مستبدان گردیدند و مجہت جلب قلوب آنان غزالان بروحدت ادریدند با وجود این ظلم و نعدی امید تأیید شدند واور نهم خسرا نامبینا باری آیات غیر باهره و حجج غیر بالغه ایران را بآدادر دند و مصد رچنین انقلاب گشتد باز هالی ایران

اطاعت این بخزان نمایند با وجود آنکه ظاهر و آشکار گردید که آن قوم سزاوار لومند و مستغرق در فرم گاورا باور کشند اند خلیل علیا نوح را باور ندارند از پیغمبری شبانان واضح شد که گرگانند و آفت چرنده و پرنده این بیان بقول قائم مقام مانند یا بوها پرخور کم دو آفت کاه فتنه جو با وجود این عوام کالانعام بهوش نیایند و بیدار نگردند ذرهم فی خوضهم يلعبون من الحمد لله در این اقلیم واسع و کشور شاسع هر روز در رجائی و در هر راجمی فرباری و در هر چند آئی و در هر کلیسا ای خطابی و در هر مخلفی صدائی میزنم امید چنانست که تاییدات ملکوت الهی این آواره کوه و صحراء این پشتۀ ضعیف بینوار امؤید بشدید القوی فرماید در این خطه عظیمه ناس چون مبتدی هستند بحسب استعداد آنان و مبتدی بودنشان در صحبت مدار این همایم زیرا بایت آسیاست بقول شاعر به رطفک آن پدرتی کند گرچه عقلش هندسه گیتی کند اگر صحبت هار رجامع کبری نظر با استعداد حاضرین است مقصد چنانست که نفسی اعتراض نماید تا امر الله تأسیس تام شود و علیک البهاء الالهی ع

هُوَ الْيَارٌ

ای ثابت برپیمان الحمد لله از باخترسوی خاورشنا فتم هرچند در غرب توفیق خدمتی حاصل نشد امیدوارم در شرق شاید نفسی در عبودیت آستان برآرم پرتوشمس حقیقت در نهایت اشراف است ولی آینه قلب این آوارگان پرزینگ و غبار با وجود این چگونه اشراق چنانکه باید و شاید جلوه در آفاق کند ولی قوه‌حتی قادر در کار است و نصرت ملأاً على پیاپی میرسد و جنود مملکوت الهی فتوحات عظیمه میکند ولیس هذالا من فضل‌العظمیم و فیضه‌القديم اماد رخصوص و قابع سیاسی شما با ولیاء اموی‌ها نبیند که اين حزب مظلوم از بدایت انقلاب از جمیع احزاب در کار بودند و همواره سعی در اصلاح و اتحاد میکردند و چون عاجز شدند کناره گرفتند جمیع شهادت میدهند که این حزب مظلوم جز خیر عموم مقصدی نداشتند و ندارند ای بنده آستان حضرت یزدان احی طبرستان را جیعاً نخست مشتاقانه برسان آن ناحیه مبارکه منشأ نور تقدیس گشت و موطن ملیک مملکوت اسرار گردید و چون

مطلع آفتاب از غیوم متراکمه پاک و محلی گرد را البته روشن شود حال الحمد لله آن اقلیم با هتزاز آمده و نور قدیم براوتایده امید و طبد چنانست که یاران الهی روحی جدید بدمند و آن کشور را منور نمایند و مثام مشتاقان را معطر کنند من از یاران آن دیار چون جام باده ازن شاء سرو رسراشام لهذا امیدوارکه عنقریب آن خطه صحرای ختاگرد و نه مشکین آهوان الهی آن صفحات را مشکارکنند غزلی که مرقوم نموده بوری در نهایت بлагت و فصاحت است ذکر عبودیت سبب نهایت مسرت بود زیرا قوّه سامعه عبد البهاء از آهنگ عبودیت بهاء بن نهایت هتزاز آید احتم اذ انودیت باسمی و اتنی اذ افیل لعبد البهاء لسمیع این شعر از شعرای سابق است و مصرع ثانی چنین است اذ افیل لایعبد لسمیع ولی من چنان مفتون مضمون این بیت شدم که یا عبد هار عبد البهاء کردم و علیک البهاء الابهی عبد البهاء عباس

هُوَ الْيَارٌ

ای ثابت برپیمان حضرت منشاری بسرو را بدی فائز گردید و از این جهان جهان الهی شناخت در ایام حیات بخدمات مشغول بود

ودر تمام اوقات زندگانی بذرگواراق رحمانی مألوف فی الحقيقة
آن سید ابرار جلیل و بزرگوار بود و به تمام قوت بر خدمت استقامت
واسمه را درداشت لهنذا جواب نامه شمارا من مرقوم مینهایم از
صعود متصاعد الی الله سلیل مجید مرقوم نموده بودید آن نیاز از عالم
را ز آهنگ و آوازی شنید که بملکوت الهی پروا ذکر لهنذا از فراق بیان
نشوید و بحرث و احتراق نیفتید ای کاش هر نفسی باین موهبت مقو
گرد که در نهایت لطافت و پاکی و شبوت بجهان تابناک شتابد و از عالم
خال بفضای جانفزا ای افلال بتازد جمیع یاران الهی را تعزیت نماید
ونصیحت کنید که در موارد بلا یاصاب و شاکر باشد لآن صبرتم اجرم
وقضاء الله نافذ و ان شکوت حرمتم وقضاء الله نافذ از مشرق الاذکار
مرقوم نموده بودید البته بکوشید که به نهایت حکمت تأسیس شود و انجام
پذیرد و بجناب جلال تختیت مشتا قانه عبد البهاء برسان و بگوییم
نوروز آمد و عبد البهاء بمقام اعلی شناخت والحمد لله امانت مقدّس
بعد از شصت سال در نهایت روح و ریحان و احکام و اتقان در محل
محکم تین با حتفال عظیم و جلال مبین مقریافت و هذامن فضل
جمال الله الابهی روی للفداء فضیل عین نور و ز در محمد و نعمت

حضرت مقصود نرسید باید در هر عیدی از اعیاد قصیده غرائی در
ستایش جمال مبارک انسانمای وارسال کنی که در این اجمن رحمانی
قرائت و تلاوت گردد امة الله المقربة الراضية المرضیه را ز قبل من
تحیت ابداع الهی ابلاغ دار و علیک البهاء الابهی ع ع

هُوَ إِلَهٌ مُّنَاهَىٰ

ای ثابت بر پیمان شکر کن خدارا که نور هدایت تابید و زجاج
قلب در خشید و در سبیل حق بخدمت موفق شدید جناب امین
نهایت ستایش بر حسن رفتار و حلوات گفتار واستقامت شما مینماید
شهادت امین دلنشیں است زیرا ز خود خیالی ندارد فانی در امر است
دلی پاک دارد و جانی تابناک لهنذا ستایشی که در حق شما نموده مقبول
در گاه کبریاست و امیدم چنانست که از هر جهت مؤید و موفق گردد
والطف الہی احاطه نماید مکایبی در گرفت برسانید از جمله
مکتوبی بجناب امین و علیک بهاء الابهی ۲۹ شعبان ۱۳۷۶ عینه عین

هُوَ إِلَهٌ مُّنَاهَىٰ

ای ثابت بر پیمان عواطف جلیله حضرت بزرگان را ملاحظه نما

مدح وستایش بی پایان از یاران بندرجزر مرقوم نموده بودید که الحمد لله ثابتند و مستقیم و نابتند و یاروندیم فی الحقيقة حیف است که در چنین ایام انسان کدر آشام شود زیرا پرتوش مس حقیقت چنان درخشیده که آفاق در جوش و خروش است صیت الٰہی زلزله برارکان اقالیم انداخته و ولله در راین کون نامتناهی افکنده از هر سمتی ندای یابهاء الٰہی بینداست و از هر کشوری فریاد سبّوح قدوس رب الملائکة والروح متفع و در بین جمیع فرق عالم این نداء استمع حتی مادیون و دھریون اور وپا و امریک مخدوب و مستعمل ملاحظه کن که قوّة کلمة الله چه نموده نفویکه تأثیف در بطلان ادیان و اشبات عالم طبیعت مینمودند و از جمیع انبیا و رسول بیزار حال درنهایت ثبوت و رسوخ در ترویج امرالله مشغولند مؤلف کتاب مفاوضات را ملاحظه نمای که بچه شبات واستقامت قیام بر خدمت دارد و در راین ایام کتابی در تعزیه و تشخیص و تمثیل طاهره علیها بهاء الله الٰہی مرقوم نموده و با نقش و نگار طبع کرده و در اور و پا و امریک منتشر ساخته و منافع آنرا وقف مشرق الاذکار امریکا کرده و در جرائد اور پانهایت ستایش از این کتاب حتی طبیعیون نموده اند و اور ا مقصد چنانست که این تشخیص و تمثیل را در پاریس بعد از دواز

لہ پی در پی شمارا موفق بر خدمت آستان میفرماید این مطبعه اثاث سبب انتشار آثار امّتیه و طبع کتب استدلالیه و ترویج رسائل نافعه و تعمیم معارف ملیه خواهد شد حمد کن خدارا که در عتبة مقدسه مذکوری و مشهور و در ملکوت الٰہی منظوری و ملحوظ نظر عنایت شامل است والطاف حضرت احادیث از جمیع جهات واقع مطمئن بتأییدات ملکوت الٰہی باش و مستبشر بتضرعات عبدالبهاء آئینه ضمیر ا مقابل ملأ اعلیٰ کن ناصور کمالیه الٰہیه درنهایت جمال جلو نماید و صفحه نورانیه نقوش ملکوت باش تا آئینه جهان نمای رب الجبروت گردی و چنان فرج روحانی و شادمانی رحمانی بحکم برجیع آفاق پر توسرور و حبور افکنی و صفحات قلوب را روشن و منور نمایی و علیک التحیة والثناه حضرت پدر بزرگوار راحتیت و شاء و بهاء در کمال اشتیاق از قبل عبدالبهاء برسان ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بریمان قصیده غراء فی الحقيقة فرید نوراء بود درنهایت روح و ریحان در محافل یاران ترتیل و تلاوت خواهد گردید

اشتهر كتاب شبيه در آرد ملاحظه نمائید که نفوذ کلمة الله بچه درجه است بری یاران بدرج راز قبل عبد البهاء تحيت و تکبیر از دل و جا برسان و مرآ آرزو چنانست که در چنین ایام که امرالله مانند بدر تمام در خشنده و تابان آن نفوس آوازه دی در اینها اندازند که آهنگ بدش بسامع مجتمع لاهوت رسد وطنین و زینش در قرون و اعصار است مرآ یابد از عدم فرصت مختصر مرقوم میگردد و علیک البهاء الابهی ع این نامه از امریکا مرقوم شده بود در پوسته خانه هماماند این فن هادر اسکندریه بدست آمداد رسال شد.

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت برپیمان نامه شمار سید و از مضمون سروربی پایان رخداد زیرا منطق بشارت ترتیل آیات وتلاوت مناجات در محافل قدیس و تبلیغ بود که مدعیان علوم و فنون در مقابل اطفال مغلوب و نکون این قوّه اسم اعظم است که بزرگان را مغلوب کرد کان مینماید و باز این شهر را مقهوری شد ضعیف مینماید شکریزدان پاک را که بفیض ابدی اسفل را اعلی نمود و بقهر ربانی نفوس مدعی را با سفل السافلین انداخت و مثیل هذا الرّب الجليل تلیق العبودیة در حق اخوی

آقا محمد اسماعیل که کامل الأیمان بود و ثابت برپیمان طلب عفو و مغفرت از رب غفور گردید الهی آن عبد الجلیل سنت اسماعیل قد انتقل من الدار الدّنیا الى الدار العقیل راكعاً ساجداً العتبتک العليا مستغفرالذنبه معطشاً الفرات رحمتك في النّشة الأخرى رب اشف هذا العلیل و بردا لوعة هذا الذلیل من عین التّسیم في الجنة النّعیم انت الغفور الرحیم رب احفظ بقیة هذا المتصاعد الى باب الرحیب الواحد علی عتبة قدسک في ملکونک الجلیل و احظهم في صون حمایتك بفضلک وجودک انت الزّھر الرحیم

جناب عبدالغفار و امین الله و کبری و بهی و نوش آفرین از قبل من تحيت ابدع البهی برسان این نفوس رکیه در آستان الهی مقرّبند و مقبول و معزّزند و مدوح از الطاف رب غفور آنان را فضل موفور میطلبم و جناب آقا محمود اخوی ضجیع و حاجی براہیم استفاضه از مقام محمود میطلبم در مناجات زکر بستان اخوی مرحوم مذکور و عبد البهاء فرucht دم زدن ندارد له مدارنگاش نامه فرد افرداً معذور است البتّه معاف میفرمائید و علیک البهی

اللهی عبد البهاء عباس ۵ ذیحجہ ۱۳۲۹

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بربیان نامه‌ئی که مرفوم نموده بودی با سرور موفور
قرائت گردید و ثابت کردید که درگاه احادیث را فی الحقیقہ خادم
صادق و بارگاه کبریارابنده فائز فائق در عبودیت عتبه جمال
الله همراز و سهیم عبدالبهائی و در نشر نفحات الله مؤید بجنود ملأ
اعلیٰ فاشکر الله علیٰ هذا الفضل العظيم مکتوب بجنب آقا
سید حسین و آقا سید حسن دو برادر مرفوم گردید و در طی این
نامه است و مکاتیب ریگربسانید امیدم چنانست که کرمانشاه
گلشن اسرارشود و بهمت شما نور عرفان انتشار یابد حضرت
اسحق خان و سائر احبابی فرقانی و کلمی راحتیت ابدع الهی بلاغ دار
وعلیک البهاء الابهی ع

هُوَ اللَّهُ

ای مفتون جمال کبریاء دلبر آفاق کوکبا شراق جمال الهی ترا مخدی
نمود تا فتنه شرق گردی و در قلوب وجود طرب اندازی الحمد لله

جنود ملکوت ناصراست و قوّه مشیة الله فاهر و نافذ انك
فاتمئن بفضل مولاک الرحمن الرحيم ع

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بربیان نامه تورسید ر مردم رسه تربیت تعلیم خدمت
بامر الله است و سبب سرور قلب عبدالبهاء امیدوارم که بکمال
همت باین خدمت موفق گردد و هچنین بتربیت روحانی و
اخلاق رحمانی نونهالان گلشن احادیث بپردازی و یقین بدان
که هر نفسمی که بخدمت ملکوت الله پردازد مظہر این آیه مبارکه است
ونرا کم من افقی الابهی و ننصر من قام علی نصرة امری بجنود من
الملا اعلیٰ و قبیل من الملائكة المقربین و تو موفق خواهی شد
وعلیک البهاء الابهی عباس ۱۴ سنه ۱۳۸۰ حیفا

هُوَ اللَّهُ

ای ثابت بربیان نامه دوازدهم ذی القعده ۱۳۷۷ رسید امانامه
سابق نرسید مرفوم نموده بودید که از دست تطاول اعداء با ابوی

محبور برجلای از مکان گشته همیشه چنین بوده حضرت خلیل از وطن خویش دور شد ولی آن دوری سبب سرورگردید و حضرت کلیم از موطن خود مهجو رکشت ولی مهجوی سبب مشاهده شعله طور شد حضرت یوسف آواره خطه مصريش دلی از چاه با وحی ماه رسید حضرت مسیح از ارض قدس بمصر روان شد ولی این غربت سبب موهبت گشت حضرت رسول از بطن آواره یثرب شد ولاین هجرت سبب نصرت گردید حضرت اعلی از شیراز بساحل رو در سرگون شد ولی این سرگون پرشکون بود جمال مبارک روحی لاحبائمه از ایران بعراق و از عراق با سلامبول و از آغابر و ملی ارض سرو و آنجا بسجع اعظم منفی گشت ولی این نفی پیاپی سبب شد که شرق و غرب روشن شد حال شماهم البتہ از این نفی و سرگونی بهره و نصیب شد و البتہ نتیجه عظیم خواهد داشت حضرت منیرالحمد لله چون صبح مبین با نوار تبلیغ روشن و منور است و اماماً سؤالی که نموده بودید بدان شیرینی و تلخی در سائر کائنات عرضی ز اعراض است آنچه بر ترکیب عنصری مطابق مذاق آید شیرین تصورگردد و آنچه مخالف تلخ مینماید هر دو عرضی از اعراض است نه اختلاف در جوهر ولی در

انسان دو مقام موجود نورانی و ظلمانی الهی و طبیعی رحمانی و شیطانی زیرا خط فاصل بین نور و ظلم است و در راهه وجود در خضیض ادنی واقع که نهایت نزول است ولی بدایت صعود است لهذا جائز الجھتین است نور و ظلم و ضلالت و هدایت تاکدام غلبه نماید اگر عقل غلبه کند نورانیست و از اعلی علیین و اگر نفس غلبه کند و طبیعت مسلط گردد ظلمانی است و از اسفل سجین زیرا قوه مملکت و قوه طبیعی جوانی در انسان در جنگند تاکدام مظفرگردد و علیک البهاءالله غرة صفر ۱۳۳۸ عبدالبهاء عباس

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت بر پیان نامه شمار سید و از بشارت حرارت قلوب احبابی الهی شمع شادمانی برافروخت و فرح روحانی رخ داد عبد البهاء با قلم یوسف کنعانی سفر نمود و بعوردیت آستان مقدس شتهرگشت هر چند از هجوم احزاب و ارجیف و مفتریات جرائد در خطر است ولی مید چنانست که این سفر مژمرگرد و صیت و آوازه ام را لهه این آفاق را جرکت آرد تختی افسانه شود و سقایه گردد و بار از جست

پروردگار تایید شود البته بروید و سبز و خرم گردد الحمد لله بفضل
و موهبت اسم اعظم روحی لاحبائے الفداء ندای امرالله در جمیع آفاق
بلند است و صیت کلمة الله در هر اقلیم آهنگش مرتفع در این ایام
در امریک امرالله را چراغان و شلیک است و در افریق و آسیا و لوله
ترک و تاجیک و در پای تخت جا پان روزنامه ای بهائیان تأسیس نهود
حضرت عالم فاضل برکت الله هندی بلسان انگلیسی طبع و نشر میفرم
بعضی از یاران امریکان عزم سفر چین و ماچین دارند تا ندای در آن
بلاد بلند نمایند در آردا و پا آسیا کوس ملاعلی بلند است سبحان الله
با وجود این امر مهیمن الی و نفوذ کلمة الله و انتشار نفحات الله معدود
نوهوسان که اضعف از بعوضة گلخن و خزانند مقصد شان نقض
میثاق و شکست پیمانست هیهات هیهات این آهنگ ملکوتی را
غраб ناسوی مقاومت نتواند و این نعمه ببل معانی را کلاغ گلخن
فانی مقابله نتواند شهر پیر جبریل را بال و پر زباب ذلیل همان نشود
وانوار شمس حقیقت را ظلمات نکت و وزلت نپوشاند اگر انصاف باشد
کل شهادت دهند که این قلم جز بدم دعایت جمال مبارک شرق فغیر
بحرکت نیارد و این نعمه جز تایید اسم اعظم با آفاق اهتزاز نبخشد

کوران انکار آفتاب کند و گمان نمایند که کاری کرده اند دیگر غافل از
اینکه کوری خود را آشکار نموده اند باری مرفوم نموده بودید که احبابی
سرحد فائین و سیستان نیز حقیق ارزند تا جمال البته با نصفحات مکاتب
مشروحة مفصله از قلم عبد البهاء صادر گشت حق ایشان اضعاف مضار
داده شد و باز نیز داده می شود دعا کن که خدا قوت بقلم من دهد قصور
انشاء الله تحویل داشد مرقوم نموده بودی که محض ملاقات یاران
بمزروعه خونیک شتافتید و این چمنی در آنجا ترتیب داده شد از درگاه خدا
آگاه است دعای همایم که آن اجمن در نهایت روح و روحان و بطریز عرقاً
حضرت رحمن جلوه نماید مرقوم نموده بودید که ناخوشی و با در آن اخوا
استیلا یافته هزار جا از عتبه مقدّسه گردید که آن بلا رائل شود و اها
آن دیار از استیلا این مرض شدید بخات یابند حضرت ملا یوسف فی
الحقیقه جان فشاست و در نشر نفحات الله شب و روز جهد بیان می فرم
هر نفیسی الیوم بخدمت امرالله قیام نماید و بتبلیغ امرالله زبان بکشاید
نفات روح القدس تأیید نماید جمیع منتبین خویش را از قبل من
تعیت ابدع الهمی ابلاغ دار و کافه احبابی ارض خارا از قبل من نهایت
اشتیاق ابلاغ دار و علیک البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیان نامه که بحضور حیدر قبل علی مرقوم نموده بوری ملاحظه گردید از شدت حسرت و حرمان آه و فغان نموده بوری حق باشماست فی الحقيقة بعد از طی کوه و صحراء وقطع دریاها منوع شدن از ورود به مقام محمود سبب اشد احزان است ولی چون میدان امتحان واوان افتتان است مهزون مباشد مغموم مگردید بلکه مسورو و منون باشد که سوره حزن شدید در سیل رب بحید شدید این حرمان عین وجود است و این فرقت حقیقت وصلت و این بعد جوهر قرب است و این هجران و صلا بی پایان فی الحقيقة هرمی همدی و پیشمنی و محمری جوهر ملاقات است که الحمد لله بآن موفقی باید باران در مقامی باشد که وصلنا و هجران یکسان باشد توجه به مملکوت الہی نمایند و باعلاء کلمة الله کوشند نظر را باید حصر در این مقصد عظیم نمود هر کس موفق برآن گشت باید از شدت سرور شادمانی و کامرانی نماید که الحمد لله بجوهر مقصود موفق است و همواره در ترتیب مقدسه

حاضر وزائر لهدا شما از این هجران مهزون مباشد امیدوار
که باعظام آنچه آرزو داشتید برسید و آن وفای باستان مقدیت
جمعی دوستان را بشارت با علاء کلمه الله و نشر نفحات الله دهید
که الحمد لله ندائی الهی در جمیع آفاق بلند است اصل اینست
که موجود و محقق است نظر بامرا الله داشته باشد بعلو آن
مسرور شوید و بوقوف و سکون مهزون این است جو هر مقصود
اهل سجود اینست نیجه فیض ملکوت و علیک البهاء الالهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیان جناب امین چنان ستایش از آن شخص ثابت
مستقیم نموده که هر سمعی مفتون اخلاق توگردد ستایش جناب
امین دلنشین است زیرا مقصودی جزییان حقیقت ندارد و
مرادی جز خدمت باستان مقدس بخوبید بی غرض است و بی هر ضر
آنچه گوید مسلم است و مقرر همواره ستایش و نیاش از جمیع احباب
رجال و نساء کند که الحمد لله ثابتند و راسخ و قائمند و خادم جناب
امین را مقصد چنان که تو را مثل خویش مفلس و آزاد از کم و بیش نماید

با وجود این باوهدم و هم رازگرد تابی توشه وزادشی ولی
اوغنی است و توانگر و بقید درایجهان بی نتیجه و شر اگر زحمتی
کشد بآمید خدمت است و اگر تجارتی نماید مقصود عبوریست
لهذا یاروند یم باش ولو بسترو گلیم گردی و در غیوبت او محل
او تعیین شدی که بخدمت پردازی زیرا مین امین عبداله
وعلیک البهاء الابهی ع

هُوَ اللَّٰهُ

ای ثابت بر عهد الله آنچه مرقوم نمودید ملاحظه گردید و
مشاهده شد و معانی اعلوم گردید حمد کن حضرت یزدانرا
که از جام کوثر الله سرمهستی و بر عهد است ثابت و راسخ معد
حب جمال مبارکی و مخزن لطف رب قدمیم و حدک لاشیک
لک از خدا بخواه که براین مقام ثابت و مستقیم مانی و باین حبل
متین مقتسک و از هر آنی امین ملاحظه از انقطاع جناب ورقا
و حضرت روح الله فرماد روحی له الفدا آن طفل خورد بکمالی
متصف بود که پیران سالخورده عاجز و با انقطاع و اخذابی ظاهرد

که نقوس مقدسه مات و محیر مانند سراج جانفشاری رادر
زجاج قربانی در سبیل رحمانی چنان برافروخت که شعله اش قلوب
اهل ملا اعلی را بسوخت و روشنائیش عالم را منور و رائمه طیبه
آن نوگل بوستان انقطاع عالم را معطر نمود ای یاران الله این نقوس
سزاوار بندگی جمال مبارکند که بمبارکی اسمیان جهان وجهانیان
عنقریب در بشارت روحی لهم الفدا کینونتی لهم الفدا تاجحال
کودکی باین فرزانگی و با کمال قوت و بی باکی جام شهادت را در بزم صحبت
حضرت احادیث نوشید و زهر قتل را چون شهد لطف چشید در
زیر اغلال و زنجیر چون شیر بیشه انقطاع در کمال سرور و بهجت
بنعوت و مجامد حضرت احادیث مشغول بود کار این کار است ای
هشیار مست پس ای دوستان یزدان باید بجان و دل عجز و نیاز
آریم که از این جام لبریز سرمست شویم وا زاین نفحات انقطاع و تقد
مشام معطر نمائیم تا به بندگی جمال قدم روحی لشهداء سبیله الفدا

موفق شویم ع

هُوَ اللَّٰهُ

ای ثابت بر عهد و راسخ بر پیمان الحمد لله همواره بخدمت پردازی

ودام هدایت در دریای عنایت اندازی، وحیان موهبت صیدناء^ر
خدمت در آستان احادیث سبب روشنی رُخت و گلشنی دل
اینست شرمه هستی در اینجهان نیستی امیدازمواہب غیبیه دارم
که روزبر و زبیشتر مؤید گردی و قدم پیشترنی و در این اعانه
خیریه و ترتیب و تنظیم موارد و مصارف آن نهایت غیرت مبذول
داری و علیک التحية والشانع

الله اکبر

ای ثابت بر میثاق الٰهی خواهی حال تو که چون بنیان از صفائح
حدید بر عهد جدید ثابت و پایدار گشتی و در امر جمال بیمثال
مستقیم واستوار شدی و مظہر تحسین ملأ اعلی شدی و مورذ کرم
سکان جبروت او اندی درستایش این بس که بهیچ حجابی
محتجب نشدی و بهیچ غرضی منسوب نشدی خداوند ستایش
تونموده و مدح و تمجید تو فرموده لَا أَخْذُهُمْ فِي أَلَّا لَوْمَةَ لِأَمْ فَرَءُو
البیوم ستایشی اعظم از شوتب بر پیمان نه و تمجیدی اعلی از استقامت
نیست باین موهبت عظمی سرور و خوشود باش و در اینجمن

ثابتان شمع مشهود باش چه که فیوضات مقام محمود بر تو فائض
والطف سلطان وجود بر تو شامل فاشرک الله علی لک جمیع یارا^ر
الله انکبیر برسان ع ع

هُوَ اللّٰهُ أَكْبَرُ

ای ثابت عهد راسخ میثاق نامه ئیکه به آفاسید اسد الله مرقوم
نموده بودی ملاحظه گردید الحمد لله دلیل بر صحبت وسلامت یارا^ر
الله بود نقوسیکه دراستماع نصیحت گوش شنوار اشتداز جمیع غوا
محفوظ و مصون ماندند یاران الله را فریضه ذمته تالیف قلوب
ملت است تا احزاب مختلفه حزب واحد شوند و تا اتحاد و
اتفاق ملت هر حکومت عارله قوت و قوام یابد و سبب راحت و
آسایش ایران گردد بلکه باید یاران الله سبب صلح و سلام آفاق
شوند تا جمیع من على الارض تحد و اتفاق کنند و این بنیان بیگانگی
برافتد و بنیاد بیگانگی تأسیس شود و از هر قیدی آزادی حاصل گردد
جمیع یاران را فرد افراداً بانها یت اشتیاق از قبل عبد البهای ختیت
ابدع ابهی برسان ع ع

الْلَّهُمَّ إِنِّي أَنْهَاكُمْ

ای جان پاک حقیقت گوهر گران بناهایست که در صد ف امکان
مهجور و مستور ماند و مخفی و مکتوم گشته ولی از لطافت و صفاء
و در خشنده گی و ضیاء زاید الوصفی که دارد پرتو و شعاع شش بر محیط
صدف از نفس مرکز تابیده و بجزئی انعکاس درخشیده ابصار خیره
آن شعاع گشته و عقول شیفتہ آن انعکاس لهذا خلق عالم تحری
حقیقت در محیط امکان نمایند نه مرکز و چون نیابند اسیر ملال
کردند و قرین و بال شوند پیش کرکن که لطف حق ترا از محیط ببری
دلالت فرمود و از زجاج بسراج هدایت کرد از سراب بیزار نمود
و بشهد ناب و چشمہ حیات راه نمائی کرد لهذا باید این جام صهبا
الله را دست گیوی و بازار غافلان راشکست رهی و این جواهره عانی را
بر کل نشار نمائی ع ع

هُوَ الْأَنْهَى

ای جذو افروخته بنار عشق الهی در کل احیان مذکور و مشهور

و مشهود و در دل یاران الله موجودی آنی فراموش ننموده و تخواهیم
نمور احبابی ایهی باید در ظل کلمه وحدانیت با تحداری ظاهر شوند
که نفات آن وحدت و یگانگی ام مختلفه متضاده متعارضه متباعدة
عالمرابر شریعه مجر و حدانیت الهیه جمع نماید رسم بیگانگی را از
میان عالیان بردارند تا بجمل یگانگی مزین گردند در مرکز رائمه
وجود مجتمع شوند تا از فیوضات مقام محمود بهره و نصیب بردارند
باری احبابی آن ارض کثرا زسا بقینند باید انشاء الله چنان شعله
بزندگه جمیع اطراف را مشتعل بنار محبت الله خایند والبهاء
علیک و علیهم و علی کل عبد او اب ع ع

هُوَ الْأَنْهَى

ای جمع درامور جزئی و کلی انسان باید مشورت نماید تا بآنچه
موافق است اطلاع یابد شور سبب تبصر درامور است و تعمق
در مسائل مجهول انوار حقیقت از رخ اهل مشورت طالع گردد
و معین حیات در چمنستان حقیقت انسان جاری گردد انوار عزت
قدیمه بتا بد و سدره وجود با شمار بدبیعه مزین شود ولی باید

اعضای مشورت درنهایت محبت والفت و صداقت با یکدیگر باشد
اصول شورا از اعظم اساس الهی و باید افراط ملت در امور عادیه نیز
شورنما یندع

هُوَ الَّذِي

ای جهان پیما نامه شیکه تاریخ ۱۹ شوال ۲۱ مرقوم نموده بودی
رسید چندی پیش نامه ای با جناب مرقوم گردید و ارسال شد
البته خواهد رسید و حال نیز با عدم فرصت بخیریاب مختصر
پرداختم از قرار مرقوم بخراسان سفر نموده ای جناب منیرا بن
سمندر چندی پیش با آن کشور سفر نمود بکمال تقدیس و تنزیه
شوری در قلوب انداخت که سودائی دلبر آفاق گشتند و شیدائی
نیز اشراف حال شمانیز انشاء الله درنهایت پاکی و آزادگی مانند ایشان چون
نسیم آن اقیم را به تراز میرید و خبرهای خوش ازان دیار خواهد رسید
پوسته غیر منظم و کثرا وراق مفقود می شود لهذا خبره مشکل شده است
با وجود این من بخیرین امہ پرداختم و بنام کسانی که مرقوم نموده ای چیزی
میگارم و علیک البهاء الابهی ۲۸ ذیحجہ ۱۳۲۸ حیفا عبد البهاء عباس

هُوَ الَّذِي

ای جهان پیما نامه شمار سید از عدم فرصت جواب مختصر
مرقوم میگردد درپناه جمال مبارک محفوظ بوده و هستی و عنایا
شامل و کامل حضرت قائم مقامی فی الحقیقته نهایت همت را
در اعانت مبلغین و احباب میفرماید من از ایشان بسیار خوشنود
و مسرورم حضرت آقا علی اکبر نراقی با علی مراقی فلاج و نجاح پرواز نمود
هدف تیروشمیشیرگرو، مهاجمین گشت و شهید سبیل الهی شد لهذا
در مقعد صدق عند ملیک مقدر استقرار یافت جناب آقا میرزا
حیدر علی تبریزی حیدر صدر میدانست و در سبیل جمال مبارک نفیا
در عهد و میثاق شمع روشن است و در عبوریت آستان جمال مبارک
زینت هرگزار و چمن این نفس مبارک ب تمام معانی فدائی قیام دارد اگر
چنانچه در امور ظاهری صعوبتی حاصل ولی در امور معنوی موفقیتی
کامل دara و بظاهر نیز امید چنانست که اباب راحتی از برای ایشان
فراهم آید و علیک البهاء الابهی ۲۳ ع اول م ۱۳۲۷ حیفا

عبد البهاء عباس

هُوَ الَّذِي هُوَ صَمْدٌ

ای جوار من مراد فواد هر هو شمند از دیاد تقرب درگاہ کبریاست و آرزوی هر داشمند رضایت جمال الہی روحی لاحبائے الفدائیت المنشی
لله در آن آستان مقری و بر پای حضرت بیچون مؤید در نظر رایت
یابهاء الاطیفی محسوری و با مقربان درگاہ کبریا مالوف و مانوس رشحت
صحاب عنایت مبدول و امواج بحروم و هبته مکفوف و نسائم ریاض الطیب
در هبوب و مرور هزار آنچه و برآنچه هستی خدمتست و مقبول عنده
از خداخواهم که حصل للدنیا والآخره گردی و مظہر بتنا فی الدنیا
حسنہ و فی الآخرة حسنة شوی و بفضل جمال قدیم واسم اعظم من کل
عظمی در صون حمایت رب کریم از شورو اهل غرور و صدمات روحانی
و جسمانی محفوظ و مصون مانی و این مکتب بوجهی علی التراب انا جی
العزیزالوهاب ان یناجی لتأجی عبد الجواد ویثبته علی سبیل الرشاد
و یوققه علی النجاح والفللاح واقول یا فالق الأصباح و منعش لارواح
و محی لأشباح ادرک ذلك الرقيق المستهام و اسیر الوجد والغرام
بنفحات قدسات فی کل الأيام رب انه مريض يريد الشفاء وجائع

بیشهی النعم والآلاء وطمأن بطلب الرؤاء ومتین بیشان صهباء اللقاء
قدره کل خیر فی ملکوت الاطیفی واذکرہ فی الملأ الأعلی واجعل له
لسان صدق علیتا ع ع

هُوَ الَّذِي

ای جواهر وجود حضرت جلیل شاه خلیل نامه مرقوم نموده و
نامهای مبارک شمارایلک ببرده و از برای هرفردی نامه منفردی
خواهش نموده ولی عبدالبهاء مجال تحریر کلمه ندارد با وجود این
دل و جان چنان هیجان یافت که ب اختیار تحریر پر راختم زیرا بیاد شما
متواجم و بذکر شما چون سراح و هجاج سُوری از برای عبدالبهاء
نماینده مگرنغات گلشن قلوب احبا اینست روح و ریحان من اینست
سُور قلب و جان من که نقوسی بعوث گردند که جز بهان دانند و بغیر
از محبتیش وجد و طرب نهایند از صهباء عنایش جامی سرشاری شنید
وازفضل و موهبت سراجهای پرانوار ای یاران حقيقة الحمد لله صیت
امر الله خا و رو با ختر گرفته و آوازه ملکوت الاطیفی جهانگیرگشته از
هر کرانه نعره یابهاء الاطیفی بلند است و از هر قلبی فریدی اعلی الاعلی مرفع

الحمد لله در نزد جميع ملل و ام ثابت و محقق که اهل بها اهل سلام و
صلاحند و بری از جنگ و سلاح خیرخواه عالمیانند و محبت جمیع آدمیاں
در سبیل آسایش و راحت کل خلق جانفشناند و در راه حق منفق
دل و جان حال وقت آنس است که یاران چون در را بجوش آیند و چون
نهنگ لا بخروش تافیو ضات جمال مبارک در عروق واعصاب جمیع
بشرسروایت نماید و عالم انسانی جهان رحمانی گردد و روی زمین
جست فیم شود نزاع و جدال بلکی برآورده و وحدت حال در بین جمیع امم
جلوه نماید ای یاران الٰہی الحمد لله اکلیل موهبت اسم اعظم بر سردارید و
خلعت و تشریف رب قدیم در بر تأییدات متابع است و توفیقات متواتر
شمس حقیقت از جهان پنهان در نهایت اشراق و فیض بهار الٰہی در جمیع
آفاق منتشر و نسیم عنایت در هبوب و بحر موهبت پر موج قدر این
مواهی بدانید و جانفشنی نماید امیدم چنانست که در عبوری
آستان جمال مبارک شریک و سهیم عبد البهاء گردید هذلا غایة المعنی
والموهبة الکبری و علیکم البهاء الابهی ۷ ارجیب ۱۳۲۸ حیفا عبد البهاء عباس

هُوَ الْأَبْهَى

ای حبیب روحانی این زندانی را اشتیاق بیش و سوزش و احتراف

از فراق افرون و محزون ولی حضرت بیکوں چنین مقدار فرموده «
گرتی برلا آید اینک هد فرش جانها و رد عطا بخشید اینک صدق فرق طعا
عبد البهاء از قبل شما و قاصدان حرم جانان بعطاف ملائکه توجه
نمود و زیارت کرد امید و طید است که این زیارت مقبول گردد لهذا
غم و اندوه از محرومی نداشته باشد فائزید و حاضر طائفید و راجع
در آنچه باید و شاید جهد بليغ مبذول داريد و آن وفاي با آن دلبرمهه
و جانفشناني در سبیل جانان و علیکم البهاء الابهی ع ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای حبیب هر چند وقت تنگ است و دل مبتلای صد هزار مشقت
در این عالم پربورنگ چه که هر یک از محروم‌ان بمحرمان خلوتخانه حق
اعتراض نمایند و هر یک از گافلان و بخیران بعاشقان جمال جانان
تعرض کند صد هزار فرق مختلفه در عالم و هر یک تیغی درست و رای
در رشت و این طبیور شکور در زیر آن تنع آبدار و در این دام گرفتار با جو
این محبت قلب را ملاحظه کن که من بیاد تو دراشتعال

هُوَ اللّٰهُ

ای حفید آن جد مجيد هر چند در بلاد بعیدی واشتیاق شدید ولی
در حضری و پیش نظری وازال طاف آن دلبر مهربان باخبری
جد بزرگوار ایام حیات خویش را در سبیل حق صرف خدمت نمود
و بجان و دل در تحریر کلمات کوشید قلبی نورانی و روحی رحمتی
ونیتی خالص را مر الهم اشت لهذا خاتمه حیات فاتحة الالطاف
شد و ثابت و مستقیم از اینجهان فانی باستان مقدس جمال بھائی
شافت از عالم خاک بجهان پاک رفت و از مراتب سفلی باعلیٰ نزه
ملکوت الهم پرید تو چون حفید آن مجیدی باید پیروی او نمائی
وطی مراتب عبودیت کنی و بجان و دل بخدمت پردازی جانفشاری کنی
شادمانی نمائی کامرانی ورزی بلکه تو نیز در پایان زندگانی آیت رحم
گردی و بجهان الهم درائی و علیک البهاء الابهی

هُوَ اللّٰهُ

ای خادم صادق غیور جمال الهم فی الحقيقة بنهایت همت بخدمت

مشغول لهداعبدالبهاء در چنین روز فیروزی بهنیت و تبریک عید
سعید پراخته و بیاد و ذکر تو پراخته تابدانی که محبت دل و جان بچه
درجه در هیجان است و علیک البهاء

هُوَ الْأَبْهَى

ای خلیل نبیل در سبیل توکل و توسل و تبتل چنان خالص و
مخالص شوکه اگر جبریل عظیم و روح امین الک حاجه گوید نفره اما
ایلک فلا برآری و چنان دل بجمال رب جلیل بندی که آتش نهرو دیرا
اسرده نمائی و از ارض نفس و هوی بیقوعه مبارکه طور سیناء هجرت
فرمایی و از اقلیم ظلمات نمود بیقوعه بیضاء پر انوار رب و درو بشتابی
و تجلیات رحمانیه مشترک گردی و اولاد عزیز رار راه خدا فریانی نمائی

هُوَ اللّٰهُ

ای خطیب جلیل شعر بیلغ و نظم فصیح و نطق جلیل که نموده بود
قرائت گردید اشعار مگواپ روان بود نظم مگوبزم حقائق و معانی بود
از فرجیه الهم اصریح خطیب جلیل آرزو چنان است که معانی بیدع

درستایش و نیاش رب قدیم اسم اعظم روحی الاحبائے الفدائے صادر
گردد تیاران با هنگ خوش بخوانند و مسامع اهل بها علی الخصوص
عبدالبهاء متذکر دو باهتزاز آید و علیک البهاء، الابهی ع ع

هَوَّا لِلٰهِ

ای دارنده درمان در دندان علل و بیماری بر دو نوع جسمانی و روحی
در دن را دار و در دواخانه طبیان جسم خاکی و علل و اقسام جانزا
درمان در اجزاخانه الهی آن دوار احلاوت و صفادرنزد در دندان
قولج ایلاقوس است و این درمان را الذت و گوارائی در کام بیماران طالبا
جمال سبوج قدوس صد خوار آن دو بجوبی نیز رچه که صحبت بدیه
نخشد بلکه ذره از این درمان در یاق اعظم جان را حیات جاودار

نخشد پس عجان و دل بکوش تا بفضل جمال قدم روحی لرتیه الفدائی
آن معجون الهی را بدست آری تاهر در دیر درمان گردی و هرز خمی ام رهم
صحبت و امان این درمان دارویی عهد و پیمانست و در یاق فاروق
میثاق رحمن که جسم علیل امکان را دوای برء الساعه است وزخم شد
عالی رام رهم عظیم آماده پس این درمان امان را بکاربر والبهاء علی اهل البهاء ع ع

هَوَّا لِلٰهِ

ای دو بنده آزاده الهی هرچه نگارم ستر مصون ضمیر مکشوف نگردد
و حقیقت معانی معلوم نشود چه که مداد و خامه هر دو بگانه اند
چگونه روز آشنا آشکار نمایم و گفتار ابرار بیان کنم مگر آنکه از عالم
حبت اشاره نمایم و از روابط قلوب کنایه به نمایم اینقدر بدانید که بیار
شما هستم نه یادخویش و بذکر شما مسرور گردم و خوش ندشوم و روح
وریحان یا تم وا سب در میدان آمال برانم پس طمئن باشید که در
آستان مبارک چنین یاد آوری دارید والبهاء علیکما ع ع

هَوَّا لِلٰهِ

ای دو بار خوش گهر در اینها پر کدر محزون و مکدر نگردید رونما
و نورانی و رحمانی باشید تا سرور جاودانی بینید و فرج و حبور ابدی
مشاهده کنید زیرا بشر جان و دل انسانست نه با جسم و ابدان از
فضل یزدان امید چنانست که فرج بی پایان رسد و بشارت روح و
روان آید الحمد لله سلاله آن پدر و مادر دید که از بد و ظهو ر کاس طهر

آشامیدند و شهد حضور چشیدند و در ظل شجره طور آرمیدند
بموهبت رحمانی شارمانی نمودند و در جنت محبت الله کامرانی
فرمودند تا آنکه بملکوت الهی شافتند و موهبت عظمی یافتند
قتم اجر المقطعين فی ملکوت العليّین و علیکما التحية والشائع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای دویند ثابت راسخ الهی آنچه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید
فی الحقيقة ترجمان ضمیر بود ولیل بر صفائ قلب منیر سجان الله
کلمة الله بجز اعظم است هر اخلى را زهر او ساخ و عصیان و طغیان
پاک و مقدس و مطهر مینماید هر چند گنه کاریم و بالوردگی عالم فانی
گرفتار فی ماء طهرا که از سحاب رحمت رب غفور نازل هیا کل عنصیر
نمظاهر الطاف و غفران نماید و ازاوساخ ذنوب طیب و طاهر و
قدس و مبارک فرماید پس شکر حضرت مقصود را که چنین فضل
مشهود دمی دول فرمود محروم را محروم اسرار کرد و محجو بازرا
در زمرة ابرار محشور فرمود فاشکر الله علی هذالحظ الموفور
والنصيب المفروض اجازه توجه بارض مقصود نموده بودید

حال حکمت اقتضانها ید صبر فرمائید امیدوارم که وقت ش بر سد
و این آرزو حصول پذیرد و علیکما التحية والشائع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای دوئات برپیان حضرت بشیر ربانی در نامه خویش ذکر آن
دویار مهربان نموده که الحمد لله این دو پارسی پارسا هستند و برآتی
و درستی و دوستی و خدا پرستی ممتازند و محرم رازند و سزاوار
بخشنده حضرت بی نیاز کلک عبد البهاء از این ستایش بجنشت آمد
و با وجود عدم فرصت بنگارش پرداخت تا آن دو سودائی و شیدم
دل برخا و روا با خترشاد مانی یابند و کامرانی جویند و با جمیع طوائف
و مسلم مهربانی کنند دوای هر ردمند گردند و مرهم رخم هر ستمند
شوند بر هان بخشش ایزد گردند و دلیل عنایت ربی شوند شب
و روز بکوشند تا پارسیان دیگر را براه راست رهبر شوند و مشام بیوی
گلشن آسمانی معطر کنند و علیکم الیاهاء الابهی ع ع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای دونفس مبارک الحمد لله ایام قطع اخبار متنه گشت باز

پیک مبین و قاصد امین بعبور و مرور آمد فوراً باید شما اقتادم و
پیش از ورود نامه مشکور بجزیراین رق منشور پرداختم تا واضح و مشهود
شود که هر دم در خاطرید و در حضر حاضر هر چند از طهران تا جمال
جز رو تلغراف نامه وصول نیافت و خبری نرسید ولکن بمفاد
ماکذب الغواص مارئی در تابع سالهای انقلاب در هر قلیمی و لو
اندکی در امور فتوح حاصل شد امیدوارم که طهران محفوظ و مصون
ماند و در نهایت روح و ریحان باشد و احبابی الهی چنانکه باید و
شاید محافظه حسن حصین و بنیان متین نموده اند و در نشر
نفحات الله و انتشار تعالیم الهیه و تربیت نفوس کوشیده اند تا
نورانیت این امواعظم در انتظار مجسم گردد و در صفحات قلوب
مصور شود و تلافی سوء انقلاب و شدت اضطراب و مضطرب اخراج
و ویرانی ایران گردد زیرا جمیع احزاب واضح و معین شد بلطف شخص
و محبت گشت که سبب اضطراب شدند بلکه احباب بعون و
عنایت رب الأرباب سبب آسایش و راحت ایران بلکه عموم جهات
گردند مرور ایام باید نتیجه تام رهد و اتماس ائملا و اقوام فیض
الحقيقة او قاشان با ضغاث و احلام گذرد ملاحظه فرمائید در

انقلاب ایران بل اضطراب عموم جهان در این تماساً خانه چه پرده
بمیان آمد و عاقبت کل منظوی گشت نه شمری و اثری و نه نتیجه خبری
جز ویرانی و پریشانی و پشمیانی نه غالب و مغلوب هر دو در خسaran
زیراخون سی کروز نفوس هدر و عالم انسانی در خطر و مدن و قریب
زیرو زبرد و بی نتیجه و شمر زیرا عالم خاک یک موج زند و جمیع
رازا و ج بزیر خیمه خویش آرد و اسیر تنگی قبور فرماید و هر چیز
فراموش گردد و تلك الايام نداوها بین الناس عاقبت زیان اند در
زيانست مگر نفوسيکه اساس عزّت ابدیه و پایه آسایش عالم آفرینش
نهند وجهان زبور موهبت رحمٰن زینت و آرایش بخشند حتی هم تا
این نفوس ای الابد باقی و ثابت و بی پایانست و علیکمَا التَّحْمِةُ وَ الشَّاءَءُ
ه رب العالٰمین ۱۳۴۲ هـ عبد البهاء عباس

هُوَ اللَّهُ

ای دو ثابت بر میثاق خوش احوال شما که قیام بر خدمت امرالله
نموده اید از این عالم ناسوی فارغ گشته از افق عبودیت رب ملکوت
با زغ گشید همواره در فکر و ذکر آسید که شمعی را روشن کنید و

شجری را بمرآرد و قلبی امنور نماید و چشمی ابینا کنید و گوشی را
شناوان نماید اینست شان احرار وابنست شان ابرار توجه بمرکز
الطا ف نمودیم واستدعای تعطفات رحمانیه کردیم تا فیض عطا
از غیب ملکوت مبدول گردد و تأیید و توفیق لا يحصی از عالم بالا
شامل حال شود حق الیقین بدانید که الیوم هر نفی بتدلل و
انکسار و خضوع و خشوع و نیستی محض و فنای صرف بنشر نفحات
الله پردازد ملکوت وجود تأیید نماید و قوای لاهوت توفیق چند
وعليکما التحية والثناء ع

هُوَ اللَّٰهُ

ای دوست حقیقی آخچه نگاشتی ملاحظه گردید و بنظر امعان
مطالعه شد از ستایش یاران الله که در نهایت محبت و غایت اجتنبا
و ملاحظت با نجیب روحانی رفتار نموده اند احبابی قزوین بدین سبب
بسیار سبب سرور و جدایی عبد البهاء هستند حمد خدار آله جمال
مبارک چنین بندگان پروفائی دارد که بصفات رحمانیت آراسته و
بنورانیت خلوص مانند شمع افروخته و بکمال افتخار خدمت یاران زیر آن

محبت جمال ابهی مانند مشک و عنبر مثا مهار امعطر نماید مشتبه
نمیشود ملاحظه کنید که از آن یاران الله چه بوی خوشی است شمام نمود
آیا چنین نفحات قدسی از جهات دیگر استشمام میشود لا والله الأمر
مشهور مشهود والحق واضح موجود باری امیدوارم که سمنان نیز پر رو
دریمان گردد نسبی جانپرور بوزد وجهان پر مشک و عنبر شود رسمان
علم محبت رحمان بلند شود و نور معرفت بزران بدر خشد آن شهر
شهره آفاق گردد و آن کشور پر نصیب از نیز اشراق جناب معین را
بشارت بالطا ف نور مبین ده جناب شیخ حسن راعنایت حضوت
رحمان ابلاغ نما جناب ملا عبد العلی رامژه الطاف رب جلیل
بفرما و جناب ملا آقا بارانو ید حصول الطاف رب اعلی بد
و جناب حاجی قابا بارا بموهبت جمال ابهی بشارت ده و جناب
ملا محمد علی راتکیرا بدع ابهی ابلاغ نما و جناب آقا سید حسن نقیب
رابکله الله تشویق و تحریص نما زیرا کلمة الله معطی هر مو اهبا است
وسیب اعطاء اعظم رغائب و علیک التحية والثناء ع

هُوَ اللَّٰهُ

ای دوست حقیقی نامه شمار سید فی الحقیقہ ثابتی و راسخ لهذا

امیدوارم جازب تأیید و توفیق باشی این نتیت صارقه که راری آن
عین خدمت است والبته بعورتیت جمال مبارک موفق خواهی
شد و آنچه متنه آمال و آرزوی است از خداخواهم که میسر گردد
تامیان احبا و اسطه عقد لئل گردی و بپور عنایت حق متللی شوی
وعلیک البهاء الالهی ع ع

هُوَ الْإِلَهُمَّ

ای دوستان این زندانی دویار مهر پرور حضرت طراز و حضرت
علی کبر مثام مثاقن از برائه طیبه سایش باران معطر نمودند
و آن بُوی خوش نشئه صهبا گشید و آن رائه طیبه از گلشن و فان
داد شکر کنید که آن دوزبان و بنان بستایش شما پرداخت این مدح
و شناور ملأ اعلى مقبول گشت و سبب سرور اهل ملکوت الهی شد
ملاحظه نماید که چه فضی عظیم شامل حالت و چه موهبتی
شایان و رایگان و هدامن فضل ربک الرحمن الرحيم اليوم عالم
امکان مریضخانه است و جمیع خلق در دمند و بیمار احبا الهی طیبا
رحمانند و پزشکان سجانی باید مریضان را معالجه نفایند و بیماران

بنهايت مهر باي مدا و اكتند زير امراض و علل روانديست علاج
ودرمان معنوی باید در رياق فاروق الهی شايد لهذا جمیع نشر مهر
گردید و بهر باني بنوع انساني پردازید از نفسی شکایت نکنيد و بکى
عتاب منهاد است با كل بنهايت خوشی و محبت و مؤانت و خوشرفتار
و ملایمت و راستی و امانت معاشرت کنید و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ الْإِلَهُمَّ

ای دو شمع روشن محبت الله قسم بروی و موی حضرت دوست
و آن تبسمهای جان افزای او که قلب عبدالبهاء چنان محبت یاران
مجدب است که وصف نتوان نمود پس ای دویار و یاور من در نهایت
شفع و سرور باشد و غایت شوق و شور که الحمد لله ملحوظ نظر
عنایتید و مشمول الطافربت احادیث قلب عبدالبهاء باشماست
وروح عبدالبهاء باشماست پس کمر خدمت بر بندید تادر آستان
الله بایسان گردید و در عتبه مقدسه بنده مقرب حضرت هویت
مطلقه شوید والهی، علیکما

هُوَ الَّذِي

ای دوفدائی جمال مبارک حمد خدار آکه پرتو عنایت در خشند
است و نور احادیث روشن و سرور بخشند دریایی فضل موج زند
و طیور حديقة قدس او ج گیرد شجره مبارکه درنشون نماست و
ایوان الهی همتد با وج اعلیٰ نفخه گلشن اسرار آفاق دیار رامشکبار نمود
و عنقریب ملاحظه خواهید نمود که انوار چگونه تابیده شما و دوستان
الهی باید نوعی بخدمت یاران پردازید که خطه غبراجنت الهی گردد
والفت و محبت و شادمانی روحانی و خوشی و جداانی آفاق را حاطه
کند الحمد لله مقرب درگاه کبریائید و مقبول و محبوب نزد عبده
وعلیکمَا التَّحْيَةُ وَالثَّنَاءُ عَلَى عَجَلٍ

هُوَ الَّذِي

ای رسوای محبت الله اگر بظاهر خلق رسوای احباء الله خواستند لکن
حق آن رسوای راعزت جاودانی فرمود آن ذلت و خوری را وسیله بزرگوار
کرد آن حزن و محن را سور و شادمانی بی مانند فرمود آن مشقت

نحو
از شما باند شود و این آواز بگوش اهل راز رسد و علیکمَا البَهَاءُ الْأَعْلَى

هُوَ الَّذِي

ای دویار و فادر همیشه در نظر بوده و هستید ابدآ فراموش نشک
و نخواهید شد اگر فتوری حاصل این از قصور کاتب والاعبد البهاء
همیشه زاکر و بیار دوستان متذکر است اگر در تحریر و تقریر تعویقی
حاصل این از کثرت مشغولیت افکار و استغراق در برجراحتی
ملاحظه نمائید یک نفس و این هه شواغل غیر متناهی تصور لازم
که چه بجران عظیمت لهذا احباباً باید مظهر آفرین بر نظر پاک
خطا پوشش باد باشد و علیکمَا التَّحْيَةُ وَالثَّنَاءُ المیاثاق المیاثاق
ایها المیاثاقون للغوز بموهوب نیز الأفق ع ع

هُوَ الَّذِي

ای رسوای محبت الله اگر بظاهر خلق رسوای احباء الله خواستند لکن
حق آن رسوای راعزت جاودانی فرمود آن ذلت و خوری را وسیله بزرگوار
کرد آن حزن و محن را سور و شادمانی بی مانند فرمود آن مشقت

و بلارا واسطه لطف و عطانمود تا آنکه وجهشان در ملأا على روش
ع ع

هُوَ الَّذِي

ای زمان مکان را بلامکان تبدیل نما وزمان را تقیم مکن
زندگانی جاودان بجو و مسرت بی پایان بخواه این موهبت و قدر جلوه
نماید که نورانیت الهی قلب را روشن فرماید و نورانیت بروحت
یعنی از قید جسمانی رها یافته خلع شئون بشری نمائی و فرشته آسمان
گردی رحمت عالمیان شوی و موهبت روحانیان و علیک التحیة والسلام
ع ع

هُوَ الَّذِي

ای سائل جلیل از افق اعلی و ملکوت الهی سوال نموده بودید
حضرت اعلی اتنی اناحی فی الأفق الألهی فرمودند و از جمال مبارک
ونریک من افقی الألهی در لواح نازل و همچنین ملکوت الهی وارد
بدانکه ملکوت در لفظ مبالغه ملک است یعنی سلطنت و دراصل طلا
اهل حقیقت عالم الهی که محیط بر عالم ملکی و مقدس از شئون و خصوصی
و قید و نقائص عالم ملکی مجرد مکمل قدیم نورانی روحانی نه داخل

درا مکان نه خارج از امکان غیر متحیز و غیر محسوس بجواش جسمانی
مثالش عالم عقل و روح در هیکل انسانی بورکه محیط بر قلب جسمانی
ومد بر کافه شئون و اعضاء و اجزاء و قوی و حواس و مشاعر عالم بیشتر
نه داخل نه خارج زیرا خول و خروج و اختلاط از خصائص عالم اجاست
باری عوالم الهی غیر متناهی یک عالم از عوالم حق این عالم عنصریست
که نشانه از دیگر عوالم است ولی کوته نظران چون قوه بصیرت ندارند
که این کند که عالم وجود مخصوص در عالم ملک است لهذا بشهون این عالم
محتجب از عوالم حق گردند باری افق الهی و ملکوت اعلی عبارت
از عالم الهی و جهان رحمانی مقر سلطنت روحانی و کامرانی احبابی رحمة
جمال قدم و اسم اعظم روحی لاحباته الفدا قبل از اشراق در افق مکان
وبعد از غروب بر سر بر عظمت آن جهان حقیقت مستقر بوده و
حال نیز چنانست زیرا از برای حقیقت مقدسه اش نه طلوعی و نه
غروبی و نه ظهوری و نه بطونی نه اولی نه آخری لم بزل در علوت گذشته
بوده و هست این مراتب بالنسبة با شرق رهیکل مکرم است
نه در زادت و حقیقت وال بهاء عليك ع ع

و امام سئنه مربی غیب و مرتب شهود آن نیز زادت مقدس جمال مبارک

در ایام ظهور صری شهود بوره و آلان مرتب غیب و اما مسئله اینکه
مؤمن افضل درک حقائق و معانی نماید که فاضل تعلم استماع آن
نمیتواند واخض را در آنکه باشد که خاص بحسب احتجاب انکار آن تما
این زمزمه را نفوسی نمایند که می خواهند در دین الله رخنه نمایند
و حدیث لوعرف ابوذر مافی قلب سلمان لکفر سلمان او سیله کتند
و حال آنکه این حدیث را معنی دیگر است دخلی باصول عقائد دین الله
ندارد و تعلقی بشرعیت الله نداشته حقیقت دین الله حقیقت و حده
است نهایتی شی بینت تفاوت در اجمال و تفصیل و تقلید و تحقیق
است باری بسیار باید ملاحظه نمود که مبادراین کورنیز چون کو
فرقان بعضی نفوس باین وسائل و اوهامات در حصن حسین آله
رخنه نمایند و در ملت مقدسه تفرقی اندازند والبهاء علیک
ع

هُوَ الْأَطْهَىٰ

ای سراج محفل محبت الله سراج آفاقی راده نم زیتون لازم تا
بیفروزد ولی سراج آله راده حکمت رحمانی واجب تاچون مشعل
نورانی بسوزد حمد خدار آله فیوضات غیبیه آفاق وجود را از جمیع

جهات احاطه نموده است و انوار ساطعه از ملکوت الٰهی حقائق
قدسه روحانیه را منور فرموده عجب دراین است که محجویان را
ظلمت کوری غلبه کرده است و محتجبان از احتجاب در پی
پرده نهاده است والبهاء علیک عبدالبهاء

هُوَ لِلٰهٰ

ای سرحلقه عاشقان نظر بحکمت اسم و رسم مرقوم نگردید
مقصود آنست که بدای این جان و دل چگونه تعلق با آن نفوس مبارک دارد
که آنی فراغت ندارد یادیاران روح و ریحان آرد و ذکر دوستان جان
و وجودان راشادمان کند در هر دم باستان جمال قدم همدم راز
و نیازگردم تارم بدم از ابر عنایت بحدائق قلوب شبینی رسدو سبز
و خرم گردد و بگل و ریاحین مزین شود الحمد لله فاران در فوران
وانوار محبت الله رخشند و تابان هر چند اهل کین در کمی نمی تند
قلى دوستان در نهایت سکون و تمکین هر چند آنان تیرجفا اند
الحمد لله یاران بوفاق ائمده و جام عطا بخشند نظر بقصور و خطائند
و ستم نفع را مانند شهد و انگلین نوشند محزون مگردید مسرور باشد

زیراًگرطوفان و بادنباشد اشجار وجود با هتزا زنیاید درختان بارو
نگردند حدائق مؤنق نشود و اشجار خلعت سندس دربرینماید
بلاهر چند هولناک است ولی جانهای پاک راتابنا کند و علیک
البهاء الالبی ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای سرگشته سودائی بهاء الله حمد کن خدار آله ثابت میثاق
ونابت از حرارت اشراق و ناطق بینای محبوب آفان و محرم و تاق دریوم
تلاق بکوی دوست رسیدی و از صهبا الطاف نوشیدی حال بشرق
زمین بازگرد و بایران رحمانی همدم و همرازشو چنگ عشق ساز
کن و آهنگ خوشی سازنا شهنازی بزن و آوازی بلند کن که آوازه اش
بشرق و غرب رسد و علیک البهاء الالبی ع

هُوَ الْأَبْهَى

ای سرستان باده محبت الله از جهان عنصری بیزار باشد و از کاس
خوشگوار ساقی اسرار بنوشید نافه محبت الله را باز کنید وجهان را

مشکبار نماید نظر عنایت شامل است و فضل و موهبت کامل
بحر میثاق است که پرهیجانت و بخشش حضرت بزرگانست که
از کران تا بکرانست درسایه خیمه عهد استقرار لازم و بوجلدانیت
حضرت احادیث اعتراف و اقرار واجب روز بروز در ثبوت و رسوخ
بیفزاید و در گلشن توحید را آئید و درسایه مخلص مدیبیا سائید
اینست فوز عظیم درین عصر جدید والبهاء علیکم ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای سلیل آنسخنر جلیل پدر بزرگوار در ره پروردگار مدت حیات
جان غشانی نمود و گوی سبقت و پیشی از میدان خدمت دیده منی باسود
وروزی راحت ننمود همواره هدف سهام اعدا بود و مورد طعن و
لعن اشقيا تا آنکه بر فرق اعلى شافت و علم فوز عظیم در ملأ اعلی
برا فراخت ترا بادگار گذاشت تا آنکه جو بیار آمال او را بیاری نمائی
ومزرعه آرزوی اور اسقایه فرمائی حال وقت آنت که شعله
زی و سراجی برافروزی و همتی نمائی وید بیضائی بگشائی و بر قدم آن
بزرگوار سلوک نمائی و علیک التحیة والثناء ع

هُوَ اللّٰهُ

ای سلیل سید مدنیه تدبیر و انشاء و امیرا قلم عقل و نهی
مدتیست که با تو گفتگوئی نمودم و از راز درون دم نزدم حال بغتة
بخبراین نامه پرداختم زیرا روی وخوی تو بخطرا مدم و خدماتیکه
در امر مینمایی از پیش نظر گذشت فی الحقيقة بجان و دل ثابقی و بقایام
قوت با مرخادم در رضای الٰهی شیوه نماند که تردی و دراعلای
کلمه الله تدبیری نبود که نمودی فی الحقيقة جذب رگوار را سلیل
جلیلی و خاندان آن سرور ابرار راشمع منیر بسیار مسرور از آنیم که
آن دو دمان بدنیان متینی نهادند و بنیاد قصر مشیدی گذار دند که
اعلی غرفه اش بعنان آسمان میوسد و روح آنسخس بزرگوار در
ملکوت الٰهی افخار مینماید چه نوییم که از خلوص نیت و فطرت همت
و پرستش حقیقت و عبودیت در کاه احادیث آن باروفا دارد نهایت
روح و ریحانست و علیک البهاء الالهی عبد البهاء عتباس

هُوَ اللّٰهُ

ای سلیمان حضرت مهدی چون سراج هدی در زجاج

ملائکه برافروخت و چون پروانه حول شمع امرالله بال و پرسخت
در محبت جمال قدم سرباد و سور و رود و جهان شد و در قربانگاه
عشق جان بباخت ولی نارامنه ملکوت الٰهی دوا به بتاخت
و در قطب ملائکه عالم برافراخت پس توکه یادگار آن بزرگواری
راه او پیش گیر و روش اطلب و ثبوت واستقامت در موارد بلابنا
تأمیم من جمیع گردی و موقن مؤمن نظر عنایت باست و توجهها
حضرت احادیث شامل حال تو والبهاء علیک ع

هُوَ اللّٰهُ

ای سمندر نار موقلا ر رسدره سینا جمال مبارک روحی فذانی
و گینوئی لارقانه الفداء درا و اخرا یام از فم مطهر و عده فرمودند
که بفیض مدار و رئایدات ملکوت اسرار نفوسي بعوث گردند
و هيكل مقدس شهود شوند که انجم سماء هدایت و انوار فجر
عنایت مظہر آیات توحیدند و مطلع انوار تقدیس مهابت
الهائمه و متعال انوار جبال راسخه اند و اطوار بازخه سرچ
نورند و بد و ظهور و ساظط الطائفه و وسائل اعطاف منای

با سم حقدن و مباری تأسیس بنیان اعظم این نقوش ب و روز آرام نگیرند و آلام بینند و فراغت بخویند در موضع راحت نیامند و آسوده نشینند آلوهه نگرند اوقات را صرف نزفخات الله کنند و ازمان را وفق اعلاه کلمه الله و جوهشان مستبشر است و قلوب شان منشرح فؤادشان معلم است و بنیادشان بر اساس قوم در ارجاء عالم منتشر گردند و در بین امم متفرق در هر چهلی در آیند و در هر اجتماعی مجمع بیارایند بهره لانی تکلم نمایند و هر معنی تفهم کنند اسرار الهی کشف نمایند و آثار رحمانی نشر کنند چون شمع در شبستان هر جم برافروزند و چون ستاره صحکاهی بر جمیع آفاق بد رخشند نفحات حدائق قلوب شان چون نائم سحر کاهی آفاق قلوب را معطر نمایند و فیوضات عقول شان چون باران بهاری هر اقلیمی را مخصوص کنند این عبد در نهایت انتظار است که این نقوش مبارکه کی موجود و این مظاهر مقدسه کی ظاهر پدیده ارگردد شب و روز در تضرع وابهال که آن بخوم باز غه شرق و لائخ گردد و آن وجهه مقدسه جلو نماید افواج ثایید رسدا و امواج توفیق از بحر مملکوت غیب واصل گردد مقصد این است دعا و تضرع

فرو مائید که این نقوش بفضل جمال قدم زور مبعوث گردد و البهاء عليك وعلى كل وجه تدور بالنور اللاح من افق الملكوت ع ع

هُوَ الْيَار

ای ستمی عنوی عبدالبهاء این نام مبارک را قدسیان تمجید نمایند و تقدیس کنند زیرا لالت برینگی آستانت که آزادگی دوچهار و سلطنت بی پایان تأتوانی بمقتضای این نام نایی قیام کن تامقتدا در حانیان گردی و علیک التحية والشأن ع ع

هُوَ الْيَار

ای ستمی یوسف کعنانی آن یوسف مصری را رائد کار و ان از چاه بخات داد و با وح ما رسید این یوسف جدید را رائد هدایت کری از چاه غفلت بخات راده اسید وارم که عزیز مصرالله نماید تاجیع باران و اخوان تالله لقدر آثرک الله علينا گویند و تمجید وستایش برخیزند و علیک البهاء الالهی

ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای سیداحرار چون مظہر محبت جمال ابهائی و منتب آستان
کبریا سیداحراری و سورو ابرار فغم ما قال پشہ را که تو پروا ذهی
شاھین است هرنھر که مستبد از جهراست دریاست و هر مور
ضعیفی که در پناه سلیمان است امیر کشور اقتدار و علیک التھیۃ والثنا
ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای شمع سوران در آتش عشق جمال جانا ن منظومه غراء که چون خڑ
فریده نوراء بود بلسان روح و ریحان ترتیل شد و تفسیر و تاویل گشت شعله
بود که از زار محبت الله بلند شد بود و نفحه بود که در گلستان معرفة الله
متضوی گشت بود مثام منتعش شد و قلب منبسط گشت این ذرہ فان
در آستان جمال الہی بکمال تضرع و ابتهال بملکوت الہی عجز و نیاز مینیا
که احبابی باوفای خویش را مظہر ایسید نماید و مطلع توفیق فرماید که
لسان را در حجع احوال بثنای جمال احادیث منین نمایند و جمان را
بمحبت و معرفت حضرت محمد انتیش ندا و باروح و ریحان گردانند

کل بندۀ این درگاه هم و خاک آستان این بارگاه کمر خدمت بر بندیم
و با آنچه الیوم لائق و سزاوار است قیام نمانیم والروح والبهاء علیک
وعلی احباء الله ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای شمع محبت الله در این عالم نیستی که هستی نماست یک وجود
حقیقی بیو و در این جهان ظلمانی یک شمع نورانی برافروز و در این
عرصه تنگ جهان پر گشایش بخواه تا چند اسیر این آب و گلی و
ذلیل این جهان چون ظل قدری تأمل نما و تفکر کن و تعمقی
فرما چون این جام حیات سرشار شد و این تن فربه مرضی و بیمار
و این بامداد زندگانی شام تاریک و تار چه نمره از شاخه ار حیات
چیدی و چچه نتیجه رسیدی و از چه شهدی چشیدی و از چه دامی
رهیدی و از چه جامی نوشیدی والبهاء علیک عبدالبهاء ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای شمع محبت الله از خدا می طلبم که در هر جمعی روشن گردنی

ای یاران علماء سوء غافلان بخود پرداختند و روز بروز خود را در
مشکلات اندازند گهی بمعارضه حکومت پردازند و گاهی به تهدید
اساس عزت این عالم آغازند نه فکر بکری و نه رأی صوابی و نه اتحاد و اتفاق
ونه یگانگی و آشناei جعلوا امرهم بینهم زبرua وكل حزب بمالدیهم
فرحون ذرهم فی خوضهم یاعبون اعظم وسیله ترقی درایجهان
ارتباط حکومت و ملتست و اتحاد تابع و متبع آنان از این غافلند
و در هر امری جا هل المحمد لله یاران الہی از این فکرها فارغ و جمعیت
خطرا حاصل بکسی نزاعی نه و با نفسی جدالی نیست با کل درنهایت
صلح و صفا و دوستی و وفا هستند دوستان یگانه هر خویش و
بیگانه اند و یاران وفادار دوست و اغیار با کل صلح و آشتی دارند
و با جمیع راستی و دوستی و نوع پرسنی هذا باید در این فترت بکمال
فراغت بنشره دایت پردازند و نفوس را بموهبت کبری و وحدت
عظمی والفت ملا اعلی دلالت نمایند و علیکم الحیة والثناe يا اهل الہی
ع ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای طائر حقيقة معانی لسان فصیح بگشاون نطق تبلیغ زبان بستای
لش

ود ره راجمنی نور رب زوال من آیت با هر سلطان قدم باشی
ورایت شاهزاد اعظم معین حیوان گردی و تنیم روضه
رضوان بخدمه گردی و نیراوح علی شجره امید شوی و
نفحه معطره حدائق ربت مجید چشم طالبان را باز کنی و گوشها را
با راز حضرت بی نیاز دمساز نمائی آتشی بر قلب آفاق زنی و تابشی
بر مشارق و مغارب قلوب اهل وفاق این الطاف در مو اه ب
جمال قدم اسهله از لمح ابصار والبهاء علیک ع ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای روینه باوفای جانفشن جمال الہی نامه رسید و از قرائت ش
سروری جدید حاصل گردید که المحمد لله حاصل تبلیغ رشک جنت
و مجالس احتباغیه جنت گلزار و گلشن است و سبب هدایت هر
اخمن آفرین بزر و روبر باروت باد الیوم جنود تائید در اوح اعلی
طائف و بر حاصل تبلیغ متتابع وارد از نفات هدایت کبری که از
حاصل علیا منتشر مشام ملا اعلی معطر و از آهنگ یا بهاء الالہی که
از شرق و غرب عالم مرتفع مسامع اهل ملکوت الہی ملتذ

و نیاش خداوند آفرینش بازکن تا قلوب و افئد پر توجهت دل برگنا
آرایش بی منتها باید و نورانیت بخی حضرت کبیر یا جوید ای امّه
الله هر چند معدود از نسائی ولی در این کور مبارک و عصر میثاق
نسائی مبعوث شدند که گوی سبقت و پیشی را زمیدان رجال ربوند
امید و ارم که تو از آن ربات حجالی باشی که در عالم معانی مانند لفتاب
بد رخشی هر چند بصورت پنهانی ولی سیرتی مانند مهتابان در
قطب آسمان آشکار و عیان نمائی فروع شجره محبت الله امّه الرحمن
صبا یار انتیت بر سان و همچنین صهر معظم جناب رضا خان راعیت
شتا قانه بر سان و علیک الحیة والشأن
ع

هُوَ اللَّهُ

ای طائف حول مطاف عالمیان هر چند رحمت سفر کشیدی
و بر و بحر طی نمودی ولی حمد حق قدیم را که بمقصودی رسیدی که
منتهی آمال اهل سجود است و نمازگاه و مقام و معمود بقعة
بیضاست وواری طوی و طور سباء ارض مقدس است و صحرای
منور مطاف قدوسی است و مقام سبوح قدوس قدوس

رب الملائكة والروح پس بشکرانه این الطاف بپایان رودست
تضرع وابهال مرتفع نما و مناجات کن ای فربادرس بی نوایان ای
خداوند مهربان من چه لیاقتی داشتم که این بخشش عظیم را شایان
فرمودی و این لطف جلیل را رایگان نمودی بتقبیل آستان
مقدّست موفق کردی چه آستانی که ارواح ملا اعلی پا سبان است
و قلوب اهل ملکوت البهی مقیم و راکع و ساجد و عاکف و خاضع چو
راستان ع در زمین اعظم مدنی بور که بخدمات فائقه قائم بود
و بزمات لازمه مباشر خدمت مقبول و رحمت مطلوب حال نیز مرغ
با آن ارضها و بخدمات سابقه مشغول باش امید از الطاف رب مجید آ
که بیش از پیش موفق گردی و جمیع یاران را از خدمات فائقه مسرور فرماد
و در کل حیان بخدمت احباب الله نیز چون عبد مطیع قائم گردی چه که
خدمات احباب الله خدمت حقست والبهاء علی کل ثابت علی بیان الله ع
ع

هُوَ اللَّهُ

ای طالب اجمال ذوالجلال ای محظوظ کعبه خداوند متعال بکمال سوره
و فرج و شادمانی بشکرانه حضرت رحمانی پردازید که راه بکوی او یافت و بیو
او شافتید و مشاهده پر توروی او نمودید و سرمست نیم مشکوی او رید

لطف که هر دم روحی تازه باید و بقوتی جدیده مؤیدگردد و علیک البهاء الاعمع

هُوَ الْأَنْجَى

ای طبیب ای حبیب اطبای جسمانی چون مرض را تشخیص دهند
معالجه آسان شود و طبیب بسیار امیدوار گردد ولی امراض روحی
ولو تشخیص اراده شود معالجه مشکل است مثلاً ملاحظه نمایید مرض
نقض میثاق واضح و مشهور است ولی معالجه چقدر مشکل نص
قاطع کتاب اقدس و حکم منصوص کتاب عهد چون در رایق اعتمدت
ولی ابدآ در مرض ناقضین تأثیرندارد بلکه بر علت افزایید ع ع

هَوْلَانِي

ای طبیب حبیب اگر حکیم حاذق ماهری داردم ندم درمانی کن
علیلم علاج آسانی بخواه داغ درونم راسکون و خمودی بخواه و حرقت
دلم را خفتی بد جگر مجموع رامرهمی کن و احتشاء معروف را ترسیحی
احسان کن در راین عبد فرقت جمال الهی زخم این دل هجران
آن دلبریکتا بیماری این جان حرمان از مشاهد آن روی جهان آرا

از جوی دلچوی او نوشیدید و مفتون خلق و خوی او گشید جام هدایت کبری
 بدست گرفتید نوشید و سرمست شد از بین دنیست و هست رهید بدعاشق
 آنچه مالید و مشتاق مشاهد روى ذوالجلال اين نعمت ابدیه است و اين
 موهبت سرمدیه قدرش ابدانید و بشکرانه لازم گشайд و علیکم النعیمة والنشاء

هـ

ای طالب حقیقت نفوی که خویش از اهل حقیقت می شمردند و کاشف راز
واسرار میدانستند در عقبه اغما افسرده و پیغمبره گشتهند و مانند مرده در حفره
مراقبه و مکاشفه خاصه خاسرو نمودند خزیدند توکه نادم از عرفان میزدی
ونه ادعای طلائع اسرار حقیقت می نمودی الحمد لله فائز شدی و آنچه نهاد
آمال عارفان حقیقی بود واصل گردیدی جناب کربلائی نظر علی همها
اشیاق عبدالبهاء بر سان و تکیه ابدع ای ابلاغ کن امید چنانست

درمانش جوار رحمت کبری و صعود بملکوت الٰہی رب پیسری هذ
والبها علی اهل البهاء فی النشأة الآخری ع ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّصْمِّدٌ

ای عباد و اماء الٰہی خدماتستان باستان مقدس مانند مه تابان
واضح و عیان ذلك من فضل الله یؤتیه من يشاء والله ذو فضل عظيم
رهره عی زبان بشکرانه حضرت رحمٰن بگشائید که الحمد لله بخدمت
یاران موفق شدید و بیندگی روستان مؤید زیرا چاکری یاران الٰہی
بزرگواریست و بندگی روستان حقیقی آزادگی بلکه سلطنت کشور
آسمانی اول خادم احبابی الٰہی عبد البهاءست و این دیهیم سلطنت بینتها
وعلیکم التحية والشأن ع ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّصْمِّدٌ

ای عبار و اماء رحمان فیض بدی پر تو اشراق چون برافق زدن نفس
مقدسی بهره و نصیب از فیض میثاق برد و عهد و پیمان که جمیع انبیا
و رسل بجهت یوم موعد جمال مبارک و ایمان و ایقان با اسم اعظم

و توسل بذیل جمال قدم تأسیس نموده بودند سبب نشئه و سرور
جانهای پاک شد ولی افسوس که بعضی لبعالم خاک بستند و از
آن الطاف و اسعاف محجوب و محروم گشتند شما زبان بشکرانه خداوند
یکانه بگشائید که به پیمان قیام نمودید و بذیل حضرت یزدان مقتضی
شدید و مظاهر الطاف بی پایان گشتید قدراین موهبت بدانید و
در هر دم هزار شادمانی فرماید که با آنچه نهایت آمال مظاهر جلال و
جمال بود رسیدید با پنجه ای را که مرحوم آقا محمد باقر و امام الله زوجة
او وقف مشرق الاذکار نموده اند در درگاه جمال مبارک مقبول گردید
وعلیکم البهاء الاجنبی ع ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّصْمِّدٌ

ای عبد آستان بها حسن و قبح هر دو در عالم انسانی علم افراحته و
در میدان امتحان جوانی ساخته نورانیت حسن در جین مبین یارا
رحمانی جلوه نموده و ظلمانیت قبح در وجه ظلمانی اهل غرور ظاهر و واضح
گشته این وجه مطلع نور هدیست و آن وجه معرض ظلت دهماء
این جین نور مبین و آن عارض معرض عداوت و بغضاوکین

این هیکل روح مجسم و آن هیکل موت مشخص چقدر تفاوت در
میانست و چقدر امتیاز واضح وعیان شکرکن خداراکه وجه نورانی
یافته و نصره رحمانی شناختی و برپیمان الهی ثابت و راسخ ماندی و
علیک التحية والش næع ع

هُوَ الْأَطْهَرُ

ای عطارای جان شار چندنی پیش نامه مشکباری ارسال شد
حال جناب سید تقی حاضر و روایت کند که گله نموده اید و حوش رو
طلب نموده اید شما معدود بید و من معدود در دعوی محققید و
من معاف زیرا البته باید تخاریری چند نگاشته ارسال گردد ولی
میدانی چه طوفانی احاطه نموده است این عبد در محیط اعظم
در چهار موج حوارث در طوفان بی پایان بلا یاه افتاده و اشغال و متأ
بد درجه که وصف نتوان نمود خصومت و هجوم دول و مملک معلوم
و واضح و دسائی و وساوس و مفتریات اهل شباهات مشهود
وثابت و اشغال و امور احتباء مبین رلائی و امور امری و نشر نفخات
الله و اعلام کلمه الله در جمیع مشارقه و مغارب واجب و بشرق

وغرب از هند و ایران و توران و اروپا و امریکا معاشره لازم و جمیع امو
دوستان و یاران در این صفات مواظبت مفروض و احزان و آلام
از وقوعات یومیه اهل فتوح حاصل با وجود این عبد بذکر شما مشغول
وبخیر مالوف ملاحظه کن که زحمات و مشقات بچه درجه ای رب
قوی علی حمل هذا الامانة الکبیر واعنی علی التحمل لهذه المصيبة العظمی
وارزقني صبراً جميلاً واجعلني من عبادك الصابرين والحقني بعيابك
الصالحين انك انت الکريم انك انت الترحم الرحيم ع ع

هُوَ الْأَطْهَرُ

ای عطار مشک از فرا همچند رائحة معطر است ولی جوهر محبت
الله را بی خوش بیگر مشک و عنبر رائحة بمسافة قریب رسد ولکن
عطر محبت الله را نفعه مشکبار با فاق جهان رسد پس شکرکن خدارا
که باین عطر معطری و باین مشک و عنبر معنبر ملاحظه فرماید
بوی خوشان گل زعناب مدینه عکار سید فاعتبر و رایا اولی الابصار
وعلیک التحية والش næع ع

هُوَ الَّهُ

اى عکاس حق شناس الحمد لله كم خدار اشناختي و جان باختي
وكارخویش ساختي و هر چند راین خاکدان فانی مجال ظهور موبت
رحمانی بتمامها نیست ولی امیدوارم که در جهان جاوران بخشن
رحمانی را بتمامه مشاهده نمایی جناب میرزا عبد الحسین فی الحقیقہ
از هر چیز سزاوار رعایت و مسخون ملاحظت حال نهایت رضا
را لشمندار ندکه او را بکاری مشغول نموده اید والبته روز بروز
بر محبت و مهر بازی بیفزایید زیرا این سبب حصول رضای الله و
سرور منست و علیک التحية والشأن ع

هُوَ الْأَطْهَمُ

اى على علو وسمواليوم در عبودیت آستان مقدس و شوت و سخ
بر عهد و پیمان رب رحمن است پس بهمراهی این عبد کمر عبودیت
جمال قدم را حکم بریند وكل را بشوت و رسونج بر پیمان و ایمان الله
دلالت کن از حق میطلبیم که هر یک در عتبه سامیه بعبودیت قائم گردیم

واين عبودیت را بربوتیت مفهومه اهل عالم تبدیل نمائیم والبهاء
عليك وعلى كل ثابت ع ع

هُوَ الَّهُ

اى غلام حضرت رضا جهد و کوشش نماكه غلام البهائی نور
بنخش آن دل برآفاق در جیتن اشراق نماید و سبب وفاق قلوب
عشاق گردي از هر فکري بیزار شو و از هر تصوری در کنار تاج اسرار
سرشار گردد و قلب فارغ از هر گفتار و افکار اليوم آنچه سبب تقرب
در گاه کبریاست از قطاع از عالم نفس و هولیست ولطف قلب و
خلوص نیت و وفا چون این موهبت جلوه نماید نارحبیت الله چنان
شعله زندگه که بدآفاق بگدازد و علیک التحیة والشأن ع ع

هُوَ الْأَطْهَمُ

اى غلام در گاه رضا در ایندم که همدم یاد توأم قلم برداشم و
بنگاشتن پرداختم تاثابت گردد که یاد دوستان منش جانت و
انیس جان و وجدان آنی فراموش نمائیم و از جوش و خروش نیتفیم

واز دعا و نیاز در بارگاه خداوندی انباس اکت نگردیم که ای پروردگار
یگانه آن آشنا را زیگانه محفوظ دار و با نوع عنایت محفوظ نما
والبهاء علیک وعلی کل مستقیم ع ع

هُوَ الْأَصْمَعُ

ای فائز در روم لقا مکتب شما که با خوی مرقوم نموده بودید
ملحوظ گردید از معانی کلماتش و مبانی اشاراتش ثبوت و رسوخ
بر امر الله معلوم و مشهود شد احسنت الفاحست اليوم احبا
جمال قدم باید بعونه و تائید چنان ثبوت و رسوخی ظاهر فرمایند
که اعین من فی الامکان حیران و جمیع قبائل و ام مبهوت و سرگردان
گردند که این چه قوت غیبیه و قدرت لاربیه است که نفسی مقاو
من علی الأرض مینماید باری اليوم اعظم امور شبات واستقامت
بر عهد و میثاق است عبدالبهاء

هُوَ الْأَمِيرُ

ای فاضل کامل جناب کریم استدعا ای این رقمی نمود این عبد

ضعیف نیز بر قیم این نامه پرداخت تا بدای که عزیزی و مقبول و کریمی
و حمود الطاف جمال الهی شامل است و فیض موہبتش کامل در هر
دی ازیم عنایت شبیه رسد و در هر یقی ازان فاس طیه ملکوت
نیت الهی نفعه مقدسی میوزد ابواب عنایت مفتوح است و فیض رحمة
موفور باید شب و روز بجان و دل کوشید تا این بخش را بکف
آریم و این موہبته را غنیمت دانیم و این عطاء رحمت کبری شمیر
البتہ رمی میاسا و آنی راحت مکن گریبان صبر بدر و نعمه و آهنگ
بشرات کبری بلند کن و بگو صحیح اللہ مید شمس حقیقت در خشید
بها رالله سید و نیم جان بخش ملکوتی وزید جمال اعلی ظاهر شد
و آفتاب فی حقیقت ساطع ولا تمحکث جهان راجحت رضوان نمود
و زمین راغب ته آسمان کرد و تا بحال سراز بالین غفلت برند اشتید
و همچو فیوضات الهیه را سهل انگاشتید جمال اعلی هدف تیر
بغضاشد و شمس حقیقت درافق عظمت غروب کرد باز بیدار نگشید
و هشیار نشدید این غفلت تاکی و این محرومیت تا چند ای خفتگان
چشم بگشائید ای گمراهان راه هدایت بپیمائید ای تشنگان از
ماء معین بنوشید فوری ستنهی الایام و تجاور ون الرغام و تنزلون

في طبقات الأرض لا يسمع منكم صوت ولا يكرز من بعد هذا حيف
نيست كه انسان موهبت رحمان را زدست بدده و مشغول بطين
و خواطين ارض گردد تبأك كل نفس حنجهت عن ربها و سخفالكل
انسان لم يستنق رائحة الحق من مهبتها و عليك التحية والثناء ع

هُوَ الْأَطْهَمُ

ای قربان قربانی و در راه دلبریکتا فدائی هر آن زیرا یاران هر دم
در خطری عظیمند و در مردمی مخفف شدید جمیع ملل چون گرگان
خونخوار در هجوم و ایغارند و جمیع قبائل چون سیاع در زندگان مهاجم
هیمار با وجود این خطر شبهه نیست که جان در هدراست و خان
ومان زیر وزیر پس فی الحقيقة یاران کل قربانند و دوستان جمیعاً
福德ایان غصه پدر و مادر و برادر و خواهر و همدم مهرپرور مخور
بحرغفران بیکرانست و فیض احسان بی پایان نظر عنایت شامل
کل و فیض غفرت فائض بر کل جناب خداوردی و ردی
از بر نمایند که تمام غفران باشد و دلیل فضل و رحمت یزدان
چنان انوار عنایت ساطعت که ظلمات ذنب و قصور محو نا بود

ظلام دیجور بجلی نور زائل گردد و تاریکی اندوه بطلع کوک سرور
فانی شود و ردی از آباء مبارکه یاعبادی الذین اسرفوا على انفسهم
لاتقطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جميعاً بهترین بوده و شیت
حضرت ملا علیم حمود را از قبل این عبد تمجید نما و بگو ای طلح
آیت هدی ای مشتعل بنار موقده در شجره سینا خوش اخواش
که نداء جمال الهی را بگفتی و بافق اعلى دل بستی و دراجمن
روحانیان بر مسند تکین نشستی و دل بانوار طلعت نوراء بستی
واز هر قید و دام و تعلق رستی وازنگانی امتحان و افتان جستی
والبهاء عليك ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای کنیزان الهی عبد البهاء چون فرصت نگارش نامه ندارد
بلکه وقت نفس برآوردن ندارد لهدار تحریر نامه فتو حاصل
اگر هزار قلم بحرکت آید از عهده بر نیاید تا چه رسید بیک قلم زیرا باید
با جمیع آفاق مخابره کند و فرد افرد از اصحاب اماء توقع آن دارند
که رأساً با او مخابره نمایند و جمیع مکاتیب را جواب صادر گردد

با وجود این تا ممکن قصور نمیگردد ولی از فیوضات نامتناهی
جمال مبارک امیدوارم که جواب هر یک بنامه روحانی و فیوضات
از مملوکوت الٰهی رسد زیرا حرکت این کلک شکته محدود است
ولی حرکت قلم اعلیٰ نامحدود اذ اراد لشیٰ ان یقول له کن فیکون
باری یقین بدانید که بقلبی خاضع و روحی خاشع همواره باستان
جمال مبارک عجز ولا به نمایم و شما هارا تائیدات و توفیقات
نامتناهی طلبم و علیکن البهاء الٰهی ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای کنیز خدا در درگاه حق عزیزی که باین فیض جدید رسید
از دریای الطاف بهره و نصیب یافته و از موهبت حضرت حمّن
قسمت و سهمی عظیم جستی این از آثار رحمت پروردگار است
وعنایت خاصه حضرت کبریاء از خدا گنواه که روشنیگان آن
ایل را کنیزان درگاه رب عزیز گردانی تادر آغوش تربیت آن امة الله
پرورشیافت مقرب درگاه کبریاء شوند وكل شب و روز به لیل و
الثناه تکبیر لسان بگشایند و بشکرانه فضل رحمت قیام نمایند و علیک التحية
ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای متذکر بذکر رحمٰن حمد کن خدار آله در این ظل سده
رتبانیه داخل شدی و در شاطی بحر لقاوار دگشتی و از معین حق
حیوان نوشیدی و از شمره سدره منتهی مرزوق شدی و از ریاض
ایقان نفحات قدس استثناق نمودی و بكلمة الٰهی در نار موقده
رحمانیه مشتعل گشتی این فضل عظم را بشکرانه مقابل نهاده بالبهاء
ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای جلال فضل جمال الٰهی در حق احتیاش اعظم از وصف
و بیان قلم و رفاقت ملاحظه نمایم که آثار باهر نعمای ظاهریه
الٰهی در حیز حصر و حساب نیاید و حکم ظاهر باطن و جسمانی
با روحانی حکم قطره و دریا و ذرہ و صحراست لکن این فضل الٰهی
واسطه ظهور باید و رسائل بروز شاید آنچه صفحه لطیفتر شود
انوار آفتاب بیشتر ظهور نماید پس بکوش تا این آثار چون شاع
آفتاب از مشرق وجود ظاهر و لامع گردد و شئون موهبت کبری حقیقت

وجود را ز جمیع جهات احاطه نماید والق کلمة التکبیر من قبلی
علی الورقة الطیبه والدتك وامة الله بنتها وصبة عمتک الورقة الزکیّه

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای مقتک بمیثاق با وجود صد هزار مشاغل و غواصیل بیار تو
افتادم و بخرابین نامه پرداختم تا بدانی چه قدر عزیزی از درگاه
احدیت سائلم که مطالبت میسّر گردد و آمالت مقرون بحصول شود
اعظم آمال عبودیت آستان مقدس است انساء الله من و تو
هر و موقّع گردیم اینست فضل عظیم و لطف عظیم نظر بحال
نداشته باشید بمال بنگردید والله هو مؤید الموقوع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای مقتک بحبل الله المتین صبح هدی از مشرق بقطالوغ نمود
وشمس حقیقت از افق عزت ظهور فرمود و بر مطالع کائنات فیوضات
بینهایات مبدول داشت در هر نقطه اشراق فرمود و بر هر خطه ای
فیض ابدال اهل عالم در مقابل این فضل و نعم لسان شکرانه

نگشوند که سهالت بلکه خواستند که بواسطه غبار انگیزی شد
انوار آن خورشید آسمان توحید را پنهان کنند و چون سارقان
در تاریکی خانمان بینواایان را تالان و تاراج نمایند والبهاء علیک
و علی الّذين تمسکوا بعهد الله و میثاقه الشدید ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای متضرع الى الله چه نویسم که دل درنهایت تأثراست و روح
در غایت تحسر که با وجود آنکه ندای الله از ملکوت وجود مرتفع
وندای سروش بگوش هوش متواصل و آهنگ توحید از ملائک
متصاعد و بحر عنایت متموج و فیض الطاف نازل و مائده سمائی
حاصل بازمجдан محمود و بی جان و بی روان لاتسع لهم
صوتاً ولا رکزاً امیداست که آنچنان بهیجان و ذوبان آید
والبهاء علیک و علی کل ثابت علی عهد الله ع ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای متعلقین آن شخص جلیل مدّتیست بسبب انقطاع سبیل

مخابره جدیده آن یاران نگردیده حال که را مخابره گشوده دل و جان را آرزو چنان که با آن بندگان درگاه بزدان گفتگوئی نمایم و شرحی از اشتیاق بنگارم و در جمیع احوال مستظر و رو دا خبارم که آن نقوس مهتره بنسیم دل جوی جنت الهی شوری جدید بنمایند و شعله تازه بزند و دست افشار و کف زنان و پاکوبان در موطن محبوب عالمیان ولوله اند ازند و علم سبقت و عزت ابدیه برافرازند من منتظر چنین موهبت و مترصد و رو دچنین منقبت است لاله ان بوقلمعی هذالت ربی تؤید عباده المخلصین الذين لا يسبقونه بالقول وهم بامرہ يعملون حضرت من ادرك لقاء ربہ فی مقعد صدق علی درملکوت الهی ترتیل آیات موهبت کبری مینمایند که یالیت قوی یعلمون بما غفرلی ربی وجعلنی من المكرمين وعلیک البهاء الابهی ۴ شعبان ۱۳۲۷ عبدالبهاء عباس

هُوَ إِلَهٌ مُّمِنٌ

ای متوجه الاله دل برآ بھی بارخی چون مهتابان و جمالی چون مهر رخشنان در این من امکان کشف حجاب ورفع نقاب فرمود

و بپرتوی آفاق ملک و ملکوت را روش فرمود وجام فیض عظیم بد
و در بزم است یاران را سرت فرمود و چنان شورو شوی در قلب
آفاق انداخت که آتش شعله با وح ملا اعلی زد پس اغرعه د
بدوراً ورد و عاشقان را پر جوش و خروش فرمود ولوله در آفاق
انداخت وزلزله در ارکان اهل شقاد حال معدودی محروم
سودای خامی پختند که این نشئه جان خش را زدماغ سرمستان بزم
عهد زائل نمایند هیهات ای یؤ فکون ع ع

هُوَ إِلَهٌ مُّمِنٌ

ای متوجه الاله از فیوضات یوم نشور از ماء طهور نوشیدی
و مظہر والابرار شریون من کاس کان مزا جها کافور گشتی از جا
مدام محبت اسم اعظم مخمور و سرمست شدی و از نار موقد دحل
فاران محترق و متوقد گردیدی این فضل صرف بخشایش ملیک
آفرینش است و این جودا ز الطاف شهریار کشور وجود پس حمد
کن خداوند را که در این بساط راه یافته و از این نشاط و انبساط
نصیب بردی والبهاء علیک و علی کل موقن بالله ع ع

هُوَ الَّذِي

ای متوجه‌الله عالم امکان میدان جنگ و جدال است و
جمع روی زمین بخون انسان نازنین آلوهه و رنگین یک شب خا
نیابی که وقتی جان پاکی در آنجا هلاک نشد و بدست تطاول بی باکی
نیفتاد حال این عصر عصر الهیست و این قرن قرن رحمانی
باید انشاء الله تلافی مافات گردد و بنیان آفات برآفتد جهان
جهان دیگر گردد و عالم روشن و منور شود اگر مردم میدانی این
را به پوی و اگر عزت ابدیه خواهی این راز بگوی و اگر جمال نور ای
خواهی این سوی بجوبی و علیک البهاء الالهی ع ع

هُوَ الَّذِي

ای متوجه‌الله از فضل و موهبت مؤبد حقیقی امیدواریم
که در ظل سدره عنایت استقرار بیابی و در دریای الطاف رب بیهشال
مستغرق شوی جام لبریز الطاف را ازید ساقی احادیث بنوشی
و شهد موهبت را از فضل وجود جمال معبور و طلعت محمود مجتبی

انوار بخشش است که ساطع از آفتاب انور عالم آفرینش است و شمع
احسان و انعام است که در زجاجه امکان روشن ولا معت خوا
نفوسي که از افق تقدیس طالع گردند و بتسبیح و تهلیل مشغول
شوند والبهاء علیک ع ع

هُوَ الَّذِي

ای متوجه بملکوت الهی ندای جمال الهی از مملکوت غیب
جهان پنهان پیاپی بگوشها هل هو شمیرسد که می فرماید می ثاقی
می ثاقی عهدی عهدی پیمان من پیمان من یاران من یاران من
در رهیچ کوری در رهیچ دوری چنین عهد و پیمانی واقع نشده و چنین
نور می ثاقی ساطع نگشته و چنین صبحی لامع نشده و چنین برهانی واضح
نگردیده و همچنین چنین نقضی مسموع نگشته و چنین رفضی
دیده نشده که با وجود تأیید و تأکید عهد و پیمان سی سال در جمیع
احوال والواح وزبر و صحف و بنص قاطع و برهان لامع و اثر قلم اعلی
بخاطه الهی مدعیان ایمان بکلی مسخ انکارند و چون امت مسخ
با زیچ نمایند آن را منع العمل شمرند و خود مقطوع الامل نمایند

وكل راد رانظارا هل عالم و جميع ملل و امم حقير و ذليل نمایند
بئس مثواهم بما نقضوا الميثاق و انك انت داع هؤلاء الصبيان من
ورائك و افتح اللسان بثناء مولاك و ذكر الغافلين و نور قلوب بالطأ
وادعوهم الى الصراط المستقيم واهدهم الى المنهج القوم وقل يا
قوم هذا ميثاق الله لا تخدوه ظهرياً ياقوم هذا كتاب الله لا تخدوه
مهجوراً ياقوم هذا بقية الله لا تخدوه سخرياً اف لکل ناقض
وتعسالکل راضي و ضلا لا لکل ناكث و خسران الکل حاسد و وبا
لکل متزلزل و نکالا لکل متزعزع و حسرة على کل معتداهم والبهاء على هلا لهم
ع

ٌهُوَ إِلَيْهِ

ای محمود محمود چون یوم موعد رسید و نور جمال معبد در خشید
صحیح هدی دید و نسیم گلشن معانی و زید نقوسی از این بشارت
کبری چنان بوجدو طرب آمدند که صحیحه زنان و دست افشار
و کف زنان و پاکوبان بمشهد فدابی مهابا شافتند و هرجند در
مشکاة ترابی خاموش شدند اتار رزجاجه ملائکه افروختند
و چنان ساطع ولامع گشتند که افق وجود را تا ابد الابد روشن نمود

ونقوسی چون ندارند شدروی گردانند و اصابع خویش در گوش
نهادند آن نداران شنوند يجعلون اصابعهم فی آذانهم حذر الموت
افوس که خود را محروم نمودند و معدوم کردند و از رزق مقسم
مایوس شدند لپس توحید کن خدارا که از این فیض مشهود نصیب
موفور بردی و از این ر福德 مرغود سهم مفروض گرفتی و براین ورد
صور و دوار دشی و از عین لستیم ماء معین نوشیدی و علیک
التحیة والثناء ع ع

ٌهُوَ إِلَيْهِ

ای مستشار روحانی تعلیم اطفال نور سیده بمثابة با غبانی در حدا
رحمانیست اطفال را باید مانند نهال در جویبار علم و عرفان نشو
ونماد و بکمال مهربانی مانند کثابی در آغوش صدف حقائق و
معانی پرورش داد تا بفیض فنون و علوم نشوون نمانموده درخت
بار و گردند و میوه خوشکوار اسرار کائنات ببار آرند و زینت بخش
گلزار و چمن شوند لپس بجان بکوش که با غبان این بوستان گردی
و در خیابانش بطریح کلهای معانی پردازی و علیک التحیة والثناء ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای مستقیم برصراط با مدار روز روشن مولود است و جمیع
کائنات در جد و طرب زیرا مبدأ ظهور انوار است و یوم اشراف
ملکوت الأسرار پس فرح و انبساط نما که عبدالبهاء در چنین
روزی ترا بریک مینماید ع

هُوَ اللَّهُ

ای مشتاق ملکوت الہی آپنے نگاشتی معلوم و واضح گشت
هر چند کلک این عبداً یامی چند از تحریر باز ماند ولی الحمد لله
بفضل و عنایت جمال الہی تکرار بذکر حق مشکین گردید و نفخا
محبت لله از مدادش منشر لهذا بجواب نامه پرداخت تابداني
که دمی از یاد نزوى و همواره بفکر منی از خدا خواهم که مجل کرم
آقا علی کبرا خوی ربانیان بخشد و از تبدل زوجات فراغت باز
زیرا این قضیه منافی رضای الهیست و مخالف عدل و انصاف
عالم انسانی زیرا نسانه نیز در احساسات جسمانی و روحانی

مانند رجالند اگرزنی هر روزی ضمیح جدیدی جوید این
حرکت دلیل برنها یت بی عفتی آنست چون بحقیقت نگری
رجال نیز مانند آن از خدا خواهم که این عارض را ترک نماید و
اطاعت شمارا بنماید و اسبابی فواهم شود که از قید دیون آزادی
یابی ضلع محترمه امة الله صبیة حضرت شهید راز قبل این
زندانی نهایت حرمت و تختیت ابلاغ نماید البته صد البته شب
وروز بکوشید تا سبب سرور و شادمانی او گردید زیرا سلاط
شهداء مقربین در گاه هند و مقبولین آستان حضرت کبریا و
علیک التحیة والشأن ع

هُوَ الْأَمَّٰنُ

ای مشتعل بنا رعشق هر راحتی مبدل بر حمت گردد و هر
عزتی متنه بذلت تاج گوهه ربانک با کلیل از خاک مبدل گردد
و بالین پرند و پر نیان با غوش تراب ظلمانی تبدیل شود مگر عزت
رحمانی و راحت روحانی که ابد و سو مرداست
پس تو آنرا بخواه عبدالبهاء عبا س

هُوَ اللّٰهُ

ای مشتعلین بنا رحیم و منتبین ثابت بر پیمان شکر کنید
خدارا که در ظل ظلیلید و مهتدی بنور مبین درسایه علم تقدیس
محشورید و بمحبت آن دل برآفاق مشهور مظاهر الطاف و فخر
ومباهاط آباء و اسلاف منظور نظر عنایتید و محظوظ از موہب
حضرت احادیث قدر این فضل را بدانید زیراعنایات جمال
مبارک فائز است من دون استحقاق والطاف حضرت مقصود
شامل است من دون استعداد ما که ایم و چه ایم آنچه هست
الطاف حضرت مقصود است و هر چه مشاهد می شود عنایات
رب معبود اللهم عاملنا بفضلک لا بعدلک انك انت الفضال
الجواد المنان المعطی الکریم الرحیم

هُوَ الْأَطْهَرُ

ای مشتعل بنا رحیم اگر بدانی بچه حالی درجه اخمنی و
بچه لسان و قلمی باید روی و خوی تو مشغولم البته از شدت شف

کریان بدری و پرده بواندازی و راز آشکار سازی و باعیل الشافر یاد
براری ای قوم بمحج رفتہ کجا شد کجا شد آن قبله آفاق بعکاست شتابید
شتابید والبهاء علیک ع

هُوَ اللّٰهُ

ای مصیبت زده در سبیل الهی هر چند رسوای جهان گشتی
وصدمه بی پایان دیدی خانمان بتاراج دادی و بعونان باج و
خرج دکان تالان شد و سکان آشیان بی سروسامان امامت انسی
بجمال قدم نمودی و اقتداء باسم اعظم زیرا بین مصاب بنفس
مقدس وارد و بوجود مطهر نازل لهدا موقع شکراست و
 محل حمد و رضا خانمان را عابت حوارث زمان تالان و تاراج
مینمودند و سطوت جفای روزگار این بینیان را محونابود مینمود
حال در سبیل حق پریشان گشت این موهبت ابدی سرمدی گردد
ع

هُوَ اللّٰهُ

ای مفتون میثاق حمد کن خدارا که کاشانه خویش را لانه و

آشیانه مرغان چمن نمودی گلشن توحید کردی و انجمن اهل تجزیه
قراردادی تادر اشراق و اسحاق مشرق لازکار گردد و انوار بتابد و
آهنگ بتبل و تصریع بملکوت الٰہی بلند گردد طوبی لک ثم طوبی
لک بشری لک ثم بشری لک و علیک البهاء الٰہی ع ع

ھوا الٰہی

ای مفتون یوسف مصراطی یوسف کنعان صباحت و ملاحی در بازار مصر ترابی جلوه نمود ولی یوسف جمال حقیقی در مصر رحمانی بازخی نورانی و حسنه رحمانی و آنی یزدانی و ملاحی ریبانی و صباحتی سجعی و مطلعی دشن و منظری چون گلشن در بازار ظهور تجلی فرمود و چون خریداران را مدعیان و طالبان اغافل ایافت روی نورانی در پرده غیب مستور فرمود و جمال رحمانی را در پس غمام پنهانی مخفی کرد زهی حسرت که در آیام جلوه و ظهور محجوب و محروم شدند و در اوقات تجلی بر طور محمود و منوع گشتند والبهاء علیک و علی کل فائز

عبدالبهاء ع

ھوا اللہ

ای مقبلان روحانیان و مقبولان رگه حضرت یزدان الحمد لله از فیض سحاب ملکوت مستفیض شدید و از سیل سماء جبروت مستفید ندای الٰہی الرزیناء ظهور در شجره طور استماع نمودید و شعله نورانی را در رادی این بقعه مبارکه مشاهد کردید این هدایت اشعة ساطعه شمس حقیقت است و صرف فضل و موهبت پس بشکرانه این جلوه عنایت به هدایت دیگران پردازید و بترتیب و درالت بی خردان بکوشید که شاید گمگشتنگان با دیه حرمان را بسر چشم ماء حیات کشید و بمنزلگاه جانان رسانید حال دست تصریع و ابتهال بد رگاه ذوالجلال بلند کنید و بگوئید خداوند اثائی فرماید در کمال فقر و فنا بخدمت آستان موفق گردیم ع ع دور دور عبودیت است وقت و بندگی تراب آستان مقدس ای یاران کمر همت برسندید و در عبودیت عتبه مبارکه شریک و سهیم عبد البهاء شوید و در نشر نفحات الله کوشید

ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای مقبل الى الله شکرکن خدارا که قوه بصیرت عنایت فرمود
وابآن مشاهده آیات کبری نمودی وقوه سامعه عطانمود که باان
استماع ندا فرمودی بدون استحقاق فضل عمیم راشامل کرد
وبدون استعداد فیض مبین را کامل فرمود شب و روز باید بحاجا
ونعوت حضرت مقصود پردازی و چون توقف در آن مکان مشکل
وصعب و سخت بصفات ففقار مسافت نمایند بلکه در آن
اقلیم سبب هدایت نقوش شوی و علیک التحیة والثنا ع ع

هُوَ الْاَللّٰهُمَّ

ای مقبل مقبول درگاه الالهی نظام بردو قدم است نظمی که مطابق عالم
طبع است و نظمی که مطابق صورت حقیقت اول انبعاثات شهوا
ثانی سنوحات وجدانی از آن جنم عنصری با هترزا زاید از این
روح الالهی در فیضان آن راحت تن رکافل این آسایش جان و وجودان را خان
پس باید کوشید و جوشید تا نظام کوئی مطابق آن نظم کلی و ناموس

عموی گردد آنوقت صورت مطابق معنی شود و مجاز عنوان حقيقة
گردد والبهاء علیک ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای مقتبس نور هدایی از شجره سینا نامه ئی که فی الحقيقة نافہ
مشک بود وصول یافت از حدیقة معانی نفعه معطری بمسئام رسید
و دلیل جلیل گردید که روضه قلب از رشحات ابر عنایت سبز و
خرم شده وزجاجه دل بسراج هدایی روش گشته لهدایش کرانه
بیارگاه خداوندیگانه گردید که آن دیده را روشن و آن قلب رحمان
بفیض الهی نورانی فرموده این موهبت حال مانند کلی نور در
صفا مکان مستور ولی عنقریب جلوه افروز تاج هر ملک
الملوک گردد یعنی ملوک حقیقت نه پادشاه مجاز آن ملوک
نقوش بارکی هستند که بر سر بر سلطنت ابدیه استقرار یا بند
و همچنین شکر نماکه والد ام محترمه اقتباس از وارد از ملکوت اسرار
نمود و همچنین قرینه مکرمه که دیده بینا یافت و گوش شناو جست
و استفاضه از موهب کبریا کرد اشعار مانند ماء زلال بود و

مجری دارند تاجیع یاران و خویشان حتی بیگانگان منجد ب
احوال و رفتار و گفتار گردند حال که وقت رجوع است خواهش
نگارش نامه نمودند من نیز در نهایت روح و ریحان باین عنوان
پرداختم که ای مقتربان درگاه کبریا با آنچه شایان آستانت پیرزاد
وازرب غفور در رواقات عجز و نیاز طلب فیض موافور نمائید تا آنکه
تائید از جمیع جهات احاطه نماید و مورد الطاف حضرت احادیث
شود از ارکان آثار تقی آشکار گردد و از جمیں نور هدی بدرخشد
وازلسان ذکر نیز دان جاری گردد و در قلب نور محبت الله چان شعله
زندکه هر چند میرا مشتعل نماید بلکه هر چند میرا نابت کند و هر چند
حساس فرماید کاراینست و طریق چنین اگر بتوانید باین امر مهم
اهتمام کنید تا در دوجهان گوی سبقت و پیشی از میدان بر باید و در
درگاه احادیث قربیت پر منقبت یابید و در نزد اصفیای الله عزیز ترین
خلق گردید و بین ناس مسلم آفاق شود و در نزد احباب محبوب و
مدح و مقبول و محمور شود باری عبدالبهار آرزو چنانست
که هر یک از دوستان شعله نور گردد و مشعله عالم افروز شود
امید چنانست که چنین شود و علیکم التحية والثناء ع ع

درنهایت فصاحت و بلاغت ولی اگر صرف آئینه عبودیت
عبدالبهاء بود حلاوت منطق و شیرینی خضمون در کام این عبد
اللأبد حلاوت بخش بود بکنیز عزیز الله مادر مهربر و رورقه
مجذبه حرم محترمه تختیت ابدع ابھی برسانید و علیک البهاء آلا
عبدالبهاء عبا

هُوَ اللَّهُ

ای مقرّبان درگاه‌اللهی جناب آقا غلامحسین طی مراحل و
قطع بجور و سواحل نموده تا آنکه با چیزهای واصل و درساحت
عتبه مقدسه وارد گشت چندی در این بهشت بین بود و
در نهایت سرور و حبور و غایت روح و ریحان بیادیاران مشغول
و مألف از برای جمیع آشنا یان از درگاه یزدان طلب الطاف و وفو
اعطا نمودند و با این آوارگان نیز شب و روز معاشر و مجالس
گشتد آنچه باید و شاید از نصائح معنویه شنیدند و بر روش
و سلوك اصفياء و مشرب و مذاق اولیات شويق و تحریص گشتد
آنچه باید بشوند استماع نمودند اميد و ارم که بر حسب وصایا
اللهیه قیام نمایند و آنچه از لوازم عبودیت عتبه مقدسه است

هُوَ اللَّهُ

ای مقرّبان درگاه کبریا جناب ابن ابهر نهایت گمنویت را از رعایت و محبت شما اظهار نمودند که حضرات فی الحقیقہ بخدمت یاران پردازند و مانند شمع بنا محبت الله بگدازند و بسوزند و بازند و در حدقۃ عرفان بالحان بدیع بنوازند و مستمعین را بوجدو طرب اندازند از خداخواهم که تأییدات متابع رسد و توفیقات مترادف حاصل گردد هر یک در محفل ذکر الهی شمعی گردید و در حدقۃ محبت رحمانی شجر پشمی شوید و علیکم التحیة والش næع

هُوَ الْإِلَهُ

ای مقرّبان درگاه حق در ملأ اعلی مذکور گردید و در مملکوت الهی مشهور و در سان اهل تقدیس منعوت زیرا مؤمن بر ب اعلی گشتید و موقعی بظهور حضرت کبریا توجه به مملکوت الهی نمودید و تشبیت بعروء و نقی از عین یقین نوشیدید و بجل

متین تمّتک جستید و در بحر عطا مستغرقید و از نور و فامقتبس هر یک در دفتر علیین سرد فتر هدا هستید و در بهشت برین سرو را تقياء قدر این فضل عظیم را بدانید و خود را فانی محض و فقر صرف و عجز محض ایگارید آنچه فانی ترگردید باقی ترشوید و آنچه فقیر ترگردید غنی ترشوید ارجمندی بقدر مستمندی آن و بزرگواری باندازه خاکساری اینست سمت مقربین اینست صفت متفقین والبهاء علیکم ع

هُوَ اللَّهُ

ای مقرّب درگاه کبریا بعد از غروب است و انامل عبد البهاء از کثرت تحریر چون اسب خسته از کثرت حروب با وجود این چون بیار تو پرداخت تعب رفت خستگی زائل شد چست و چالاک لکش و جولان در میدان نمود رحمت رحمت شد و مشقت آسایی جان گردید این نیست الا از پرتو فیوضات و عنایت جمال قدم روحی لاحبائی الفدائکه چنین ارتبا لمی رقلوب افکند و چنین اشرا در صدور که خستگی آزادگی آرد و درمانگی آسودگی باری چه نگا

که بیان و جدان نمایم و حالت انجذاب دل و جان نگارم اینقدر
بدان که در آستان مقدس بیاد یاران چنان در جذب و ولهم که
وصف نتوانم و شرح ندهم والبهاء علیک ع
جناب خان قناعت باین مختصر نمی خواهد بفرمایند که کفاف
کی کند این باز هابستی ما من میگوییم ای مرد حسابی این باز خمنا
میثاقست و می فروشن شنا مامل عبد البهاء یک قطره اش نشئه
ابدی آرد و نشاط سرمه دی باری بهرقسم بود اقنانع نمودیم و باز اکتفا
ع

هُوَ الْأَطْهَمُ

ای منادی ندای حق علی الفلاح نما زیرا بواب مملکوت مفتول
وانوار لاهوت فائض رغیب جبروت شمع الطاف در زجاجه
تبليغ روشن است و جنور ثایید همدمناطق باسم اعظم تا تواني
نشر نفحات الله کن و در سطوع انوار مملکوت الله و سعی در جمیع جهات
بکوش زیرا ملحوظ نظر عنایت جمال قدیم بشکرانه این فضل
بعبوریت آستان مبارک چون عبد البهاء قیام کن

ع ع

هُوَ الْمُكَفِّلُ

ای منادی پیمان عبدالبهار در تحریر و تقریر تقصیر واقع و مانع
کثیر حاصل البته یاران معذور دارند و بقبول عذر مصروف نمایند
این را بدان که دقیقه ای از باریت فراغت ندارم و همواره تأیید و تو
جویم و بدرگاه احادیث لابه و انبه وزاری نمایم ورجای بی منتها از
ملکوت الهی چنیز است که بسب حسن سلوک و صداقت بسر بر
ملوک و مهر بانی و خیر خواهی طوائف ارض زمالک و حملوک آن
سرزمین بهشت بین گردد و آن اقلیم جنة النعیم شود مارا
باکسی نزع و جدالی نه و کفاح و نزالی نیست تیغ و سلاحی جر صلا
قلوب و نجاح ارواح بخوبیم جمیع را خیر خواهیم و از برای کل فوز برای
جوئیم و آنچه سبب نورانیت عالم انسانیست کوئیم باری اهم امور
در ظهور مکلم طور ایشت که یاران باید بوجب نصائح ووصایای
الله جمیع اقوام و طوائف عالم را مهربانی نمایند بلکه جانشانی کند
تا این ظلمات ضدیت و بغض ابنو رانیت محبت رحمانی تبدیل گردد
لهذا هر کس بشما ظلم و جفا کند البته مهرو و فانماید ازیت نماید

راعیت کنید بدگوئی کندستایش نمایید تکفیر کند تکریم نمایید
طعن و لعن نماید نهایت ملاطفت اجرادارید و جمیع روستان‌الله‌ی
این وصایا و نصائح تبلیغ کنید جناب آقاعلی رادراین طوفان بلا
صفحات مصرف‌فرستادیم و سفارش ایشان مرقوم گشت ولی رذخا
استقرار نتوانست مراجعت بطهران نمود برات حواله‌ی
از جناب آقاعلی درجوف است تاریه‌گشت و علیک التحیة والثناء
مع

هُوَ الْبَلِيزُ

ای منادی پیمان مکتب و اصل گردید و بر تفاصیل اطلاع حا
ش الدّمّد لله که مسافرین غرب در سفر شرق با روح و ریحانند
مقصود رایست که با نهایت بشارت مراجعت نمایند و همچنین
از حرکات و سکنات شورشیان اطلاع حاصل گردید این نقوس
چقدر بی عقل و هوشنگ ابد ادار عواقب امور تفکر نمی‌نمایند که
مخالفت ملت با دولت سبب زلت مملکت است الحمد لله
اعلیحضرت شهریاری در نهایت مهر بازی ملت باید در مقام اطا
وان قیاد باشد و در دولتخواهی صفت رسوخ بهماید و مستدعا

خویش را بکمال خصوع و خشوع عرض نماید البته عدالت تجلیل
درستگیری نماید و با پنجه بسب سعادت دولت و ملت است امر فرماید
وبنهایت راحت انتظام امور و اتحاد دولت و ملت حاصل گردد
راهشان یست نه عربده و ضوضاء و گناهی و غوغاء باری احباء
باید بحکومت بنهایت صداقت حرکت کنند از ضوضائیان در
کنار باشند و از جمیع احزاب دور و در فرار جمیع فکر را باید حصر در
تریبیت ناس کنند تا ملت تربیت شود و دانگردد و چون این مقصد
حاصل شد سعادت دولت و ملت آشکار و ظاهر گردد کاری کنید
که نقوس منهمکه در شهوات نفسانیه روحانی گردند رحمانی گردند
نورانی شوند ربانی گردند آسمانی شوند و از هر قیدی آزاد گردند و از
هر آن لوگی طیب و ظاهر و پاک شوند باید نفعه حق بمشام آید و
عالی رحمانی در قلب آید نفعه روح القدس زنده کند و انسان ناشی
لاهوتی گردد اینست وظیفه ما و علیک التحیة وال الثناء

هُوَ الْبَلِيزُ

ای منتبین جناب زائر هر چند دل و جانز ارز و چنان که بهم

نامهٔ مرقوم گردد ولی از عدم مجال و وفور آلام مجبور برآنم که مجموع
مرقوم نمایم فی الحقيقة این نامه از برای کل بشارت و بشارت عین
کتابت مختصرابینست که جناب شاه خلیل اللہ بقیعہ نوراء وارد
و در نهایت تبل و تضرع در درگاه کبریا طلب عون و عنایت از برای
افربا و احتبامود من نیز آمین میگفتم اما اور در تربت مقدسه و من
در این قلعه مختصه امیدم چنین است که رعامتجاب گردد و
موهبت بحساب حصول یابد و تایید درت الأرباب رسد و هر یک
مؤید بجواح الكلم و فصل الخطاب شوند و علیکم و علیهم البهاء لاله
ع

هیوأ الْأَطْهَمُ

ای مجددان جمال رحمانی حمدخدار آله بفتحات قدس از
رقد هوی بعوث شدید و مجددات انس در عرصه وجود مشهور
جام عرفان رازید ساق عنایت نوشیدید و موائد سما ائمه را بخوا
نعمت سلطان احادیث چشیدید در محفل تجلی حاضر شدید و
با وجودی ناضره در ظل کلمه الهیه محسور گشتید و یا پنه منتهی مال
خاصین و نهایت آرزوی مقربین بود فائز گشتید در ساعتی صبح

شیدید که روح القدس فریاد لک الشکر بمحشرتی فی هذا الصفع
برآوری در محفلی محسور و موجود گشتید که روح الامین لک الحمد
یاشم الوجود بما بعثتی فی هذا اليوم الموعود از دل و جان بلند نمود
باری در ظل عنایت چنین رب جلیلی که احبابی خویش را بچنین
عنایت و موهبیت موقوف فرمود که دل بر مقصود در عرصه شهر جلو
نمود باید ما چنان بستایش و نیایش و محا مد و نعوت برخیزیم
که آوازه حضرت عزّش و صیت فضل و عنایتش ارکان وجود را
احاطه نماید و ندائی در عالم غیب و شهود جزاع لای کلمه و حدانیش
استماع نشود ای مشتعلان بنار موقده ربانیه وقت شعله و زفیر است
و ای فُریان حديقة رحماتیه هنگام نعمه و صفير ای طوطیان
هندوستان عرفان وقت شکرشکنی است و از بلسان گلشن چمن
هنگام نعمه روحانی والبهاء علیکم و علی کل ثابت راسخ علی عهد الله و میثا
ع

هیوأ الْأَطْهَمُ

ای مجدد بندای الهی آنچه مرقوم نموده بوری دلیل سلوك در
سبیل بود و برهان الطاف رب جلیل زیرانفه خوش محبت الله

از گلشن معانی استشمام شد و نورهدايت کبری از مشکاۃ الفاظش
مشاهده گردید خدا یا حیرانم نفوسی از شرق و غرب در سایه شجره
مبارکه ر رأیند و دست در آغوش نمایند یکی از خاور ایران و دیگری
از باختر امریکا یکی از شمال اروپا و دیگری از جنوب افریکا در یک
محفل الافت یافته و در یک انجمن اجتماع نموده ولی نقوسی که بظا
آشنا بودند بیگانه گشتند اغنام بودند گران در نداشتنند ای خدا
این چه حکمت است حیرت اندر حیرت است این شخص فوید عبد
الاحد بظاهر و روی حقیقت در محفل حاضر و محروم اسرار است و مقبول
ابرار ای خداوند توفیق نجاش که بعیوبیت قیام نماید و سبب هدایت
دیگران شود انک انت الکریم الرحیم الرحمن ع

هُوَ اللَّهُ

ای مجددین بنفات الله از قوار معلوم محفل روحانی بآن نفوس
رحمانی آراسته گشته و در آنسامان تأسیس انجمن بزرگی شده این
خبر در قلوب اثرا کرد و سبب سور شد بد رگاه احادیث تضرع و
زاری گشت که آن نفوس را موئید و موقع بعوردیت آستان مقدس
و خدمت در رگاه رحمانی نماید ان هذاله والفضل العظيم واللطيف
العظيم والأمر العظيم والفوز المبين توانيد بجمع اقوام و طوائف
در نهايیت مهربانی معامله نمائید ازانکار واستکبار اشرار دلگيزش
غمگین مگردید نومید نشود بلکه برعکس معامله نمائید بهایت
محبت پردازید الافت بهماید و بزبان شیرین و حلاوت منطق

قدست و خضع لعظمتك ورتل آيات توحيدك و سعى في سور
نفوس اخذت بنفاتك في الغرب و اخذهم سكر حيق المهدی الى
الشرق الأقصى حتى زاروا الحباتك و شاهدوا آثارك و اكتشفوا
مشهد الشهداء في سبيلك و اهتزروا بنفاتك الطيبة الشدا رب
قدر لهم كل خير و ادفع عنهم كل ضير انت الکریم المعطی الرحمن الرحیم ع

هُوَ اللَّهُ

ای مجددین بنفات الله از قوار معلوم محفل روحانی بآن نفوس
رحمانی آراسته گشته و در آنسامان تأسیس انجمن بزرگی شده این
خبر در قلوب اثرا کرد و سبب سور شد بد رگاه احادیث تضرع و
زاری گشت که آن نفوس را موئید و موقع بعوردیت آستان مقدس
و خدمت در رگاه رحمانی نماید ان هذاله والفضل العظيم واللطيف
العظيم والأمر العظيم والفوز المبين توانيد بجمع اقوام و طوائف
در نهايیت مهربانی معامله نمائید ازانکار واستکبار اشرار دلگيزش
غمگین مگردید نومید نشود بلکه برعکس معامله نمائید بهایت
محبت پردازید الافت بهماید و بزبان شیرین و حلاوت منطق

وبراعت بيان وبلاغت تبيان آن نفوس را باز هدایت کند باز
رلاط کند کلمه سختی بزرگان نرانید بقول لین پردازید وجادله
بالقی هی احسن مجرمی دارید برهان الله بنمائید و لائل واضح کند
اگر یزیرفت فنعم المطلوب والا بازمهر بانی کند و محبت بنمائید کلمه الله
غالب است و ملکوت الله محیط عاقبت امکان ز احاطه نماید و وحدت
عالی انسان در قطب مکان خیمه زند بجمع احباب تحقیت ابدع الهمی بلاغ
دارید و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای موسی من چوپان انسان شود رکوه طور و کوی پر نور مشاهده
تجلى سلطان ظهور نما بارقه حقیقت آفاق رانور آنیت زاید الوصف
بخشید و قلوب را کرسن و حوات رحمانیه فرموده و نفوس را منشأ
اسرار روحانیه کرده در سرها شورا فکنه و بردها ابواب سرور
گشوده و فیض حضور بخشیده توانی این مرده را آفاق منتشر نما
ولی بحکمت مشترط در کتاب و علیک التحیة والثاء

ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای مجذبه دلبر آفاق نامه شمار سید بلای ای واردہ برشما و احباب الله
معلوم واضح است عین تنیم و سلسیل نصیب سالکان سبیل
تلیم و بندگان مخلص رب جلیل است لهذا زبان بشکرانه گشاید
و آهنگ عاشقانه برآرید که الحمد لله بچنین موهبی رسیدید هر چند
غافلان دست تطاول گشودند و ظلم و ستم رواداشتند ولی العاقبة
للتقین حقی و یقین نظر بعوقب امور نمائید البته موسم زمستان
بگذرد و برف و باران و طوفان منقضی گردد موسم بهار جانپروردید
آن شدت بدال برخاشود و آن زحمت و مشقت منقلب بروح و
ریحان گردد احبابی الهمی باید ثبوت و رسوخ بمنایند تا جوهر مقصود
حاصل گردد بقرین محترم از قبل عبد البهاء تحقیت و شناسی از افضل
بی منتهی اور الطاف بی پایان می گوییم و علیک البهاء الالهی ع اشوال ۱۳۳۸

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای منشی بلیغ شعروان شاء از تعلقات فن بدیع و بیانست و این

عيانت که آوارگان را نصیب از ربیع این بدیع نه و تاب و توان تصو
نکات فن بیان نیست ولی الحمد لله حقائق اسراریان بزرگ و صحیفه
رحم مشهود و عیان و آن خرق حجاب و هتك نقاب و کشف سحاب
در ریوم طلوع آفتاب جهانتاب رب الارباب انشاء الله از این بیان
نصیب و فیراریم و بهرہ کثیر فیوضات ربیع این بیان مستغنى
از آن بدیع و بیان مینماید پس قلم بلیغ را بگیر و برلوح بسط جوهر
بیان و بدیع بنگارت احق فصاحت و بلاغت و حلوات عبارت بدھی
و معجزه بدیع و بیان الہی بمنائی والبھاء علیک ع

هُوَ الٰٴ

ای موقع بآیات الله یکی از احبابی خالص الہی یعنی ثابت بر عهد
و میثاق نهایت ستایش و توصیف از شماموره که الحمد لله در محبت
جمال قدم چون حدیقه فردوس دارد و روحی مهتر بفتح
قدس در پیمان بزرگان قدی ثابت نموده و در میثاق رحم ملی چو
جبل راسخ اگرگرد بدار تزلزل آفاق را احاطه نماید او تعلقشان دیداریابد
و اگر سیلا بذدب بذیان ثبت را اساس برافکند او بتل بفرزاید

لحدا خواهش این سطور نمود تام عانیش شفاء صدور گردد و مضائی
صفاء نقوس این عبد نیز بمقاد اما السائل فلات تهور قلم برداشته و
این رقم نگاشته که ای بند صادق حضرت احادیث آفتاب عهد
درشدت اشراقت والیوم شعاعش کوکب آفاق و غمام شبهات
از هر جهت بلند و منظر و حاجب نور میثاق ولی نقوس ثبت راسخ
چون اریاح شدید مفترق و مشتت این ابرها پس بکوشتا این غمام
پرده آن نور تابان نگردد ع ع الہی هدا عبد قد نوجہ الیک و
تشبت با هداب رداء الوهیتک و بیریدان یدخل فی ملکوت رضا
ای رب احفظ عن سهام الشبهات من الذین يتبعون المشابهات
و يبغون تفرقی کلمة وحدتیک و تشیت شمل جنود ملکوت صد
و بیریدون تنکیس اللواء المعقود بید رحمانیتک و احماء الظل لمدد
الذی احاط عالم الوجود بقوة تأیید فردانیتک ای رب تاید هذا
العبد علی الاستقرار والثبوت علی ما هو احر من جمر النار فان جنود
القصرا نتشر و غمام التزلزل ارتفع والغراب نع و
النفوس لفی افتتان شدید

هُوَ الْأَنْجِنُ

ای موقن بآیات الله در این گلشن بارخی روش محسور شدی
ولوحی منشور گشتی در حدائق حقائق چون گل شکفتی و در محبت
محبوب آفاق رُدانه قلب را بالماں عنایت سُفتی مشعل جان را
برافروختی و حجبات احتجاب بسوختی جان زارند نمودی و هیکل
وجود خویش انازه و برآزند اینها جمیع از الطاف حضرت رحمٰن
است که از مواهب مختصه این کورا عظم و عنایت جمال قدامت
روح المظاهر المقدسة فی الوجود لجوده الفدا پس بشکرانه این
الطاف واسع از مادون او بیزار شو و درستایش او گل گلزار تا
بلسان وجود او راستائی و در ملکوت شهر خلق معمور بنمائی اگر
بحقیقت خود نگریم خاک رهگذاریم و اگر بعنایت او نظر کنیم مطالع انوار
مع ع

هُوَ الْأَنْجِنُ

ای مؤمن با آنہ اشراق شمس حقیقت از افق احادیث بجهت روشنی
آفاق جهان انسانی بودنہ کامرانی و محض فیض جاودانی بودنہ بر قیمت

پس فیض او دائم است و طاش وابل افق عنایتش روش است
وجتن ابهایش غبطه بخشای گلزار و گلشن ع

هُوَ الْأَنْجِنُ

ای مؤمن ثابت راسخ هر چند روزگارست هم کار است و آیامی چند
شمایکار ولی امید وار باش زیوار رسیل پروردگار است محظوظ
مباش چه که سختی پایدار نه ولی آنچه باقی و برقرار و تائیش متتابع
در مرور قرون و اعصار الحمد لله حاصل است در این دریای پر
انقلاب گاهی کشته در اوج امواج و گهی در نهایت اخطاط ولی
ناخداباید متوكل بر خدا باشد یقین است که عاقبت کشته شما با حل
رسد و نهایت راحت واستقرار باید بجانب میرزا حاجی آفاختیت
ابدع الهی برسان و علیک البهاء الالهی عبد البهاء عباس

هُوَ الْأَنْجِنُ

ای مؤمن دیرین گمان منکاره دی فراموش شوی و نقصی از خار
بروی همواره نزد منی و در مامنی و حاضر انجمانی فی الحقیقته استقا

نموری و قدم راسخی نمودی و بستان مقدس و فاداشتی جمال
مبارک رافراموش نمودی و گوش هوش به مرست مدھوشی ندادی
من از تو راضی هستم و از خدا خواهم که اسبابی فراهم آرد که از این ملا
بد رائی و در سبیل حق جان و مال فدایمی سرف ترشید اشیان گردی
و عنوان منشور فدائیان شوی و علیک التحیة والشیاع

هُوَ إِلَهُنَا

ای مولنی مشتاقان اگر در هر چی صد هزار شکر نمائی البته از
عهدت بر نیائی درست ملاحظه نمای که از بد و طفو لیت بچه مو ابی
مخصص گشتی و بچه الطاف موفق نظر عنایت جمال قدم همیشه
شامل بود والطاف حتی قدیم همواره حاصل در شب و روز بثنای
حضرت احادیث همدم باش که مو ابیش متتابع است و عوافش
مترا دف آنے خصیریک و رؤوف بک فاسکره فی جمیع الاحوال و قل
لک الحمد يانعی المتعال علیماً انعمت علی فی المبدء والمآل

هُوَ إِلَهُنَا

ای مؤید به دایت کبری نامه آن یار مهر بان وصول یافت

واگر در اختصار جواب قصور گردد بواسطه عدم مجالست معذوب ربار
رؤای صادقه ئی که مشاهده نمودی تعبیر ش اینست که آن پله های
بسیار بلند در جات عالیه معنویت و مدارج صعود با وح رحمانی
این رؤای صادقه است و قوع حال اماندای غیبی لانفرق بین
احد منکم اشاره بوحدت یاران و بگانگی دوستانت و امید چنانست
که در حیزا مکان این وحدت دل و جان چون مهتابان آشکار و عیان
گردد و علیک البهاء الابهی ع ع

هُوَ إِلَهُنَا

ای مهتدی بنور هدی الحمد لله در شستان دل و جان شمع هدایت
روشن گشت و ساحت خاطر شک گلزار و چمن شد بیزان پاک تجلی
خاص فرمود و لهار اتابنا کرد بندگان خویش را غافل از بیگانه
و خویش نمود و بفتحات قدس مأنوس فرمود این چه فضل است
و این چه موهبت که خالت را تبا نکرد و ارض غیر اراحدیقہ علیا
فرمود شجره پژمرده را برگ و بارجشید و میوه خوش کوار احسان فرمود
اینست مگر مصرف عنایت و مجرد موهبت شکر کن خدرا و علیک التحیة والشیاع ع ع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای مهندی بنورهندی پرتوشمس حقیقت مانند صبح نورانی ازافق
ایران طلوع نمود نورهدايت درساحت دل و جان برا فروخت
برزجاجه قلب و مشکاهه اركان پرتوانداخت جمیع روشن گردید اميد
چنان است که روز بروز نورانی ترگردد و رباني ترشود ملاحظه نماكه
از مواب الهیه چه تاج و هاجی بر سر نهادی که جواهر زواهرش
درخشندگو هدايت الله است که بر قرون و اعصار بتابد پس
شکرکن خدرا عبد البهاء عباس

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای ناطق بييانات الله دست پنهان و قلم بين خط گذار اسب در
جولان و ناپيد اسوار بعضی بر آند که حربی از اولیاء رحمه نجال
غیبند و رافع شلت و ریب بظاهر غائبند و حقیقت حاضر من حیث
الآثار مشهورند و من حیث الشخص مخفی و مستور ولکن تا حال حقیقت
حال مجھول و غیر معروف جناب آقامیز احیدر علی عنیه بهاء اللہ

الآن حاضر و میر ماید این حقیقت مجھوله در این ظهور اعظم واضح
ومبرهن شد و آنچه آقا محمد علی هستند که رجل غیب شدند
و ملقب باین لقب در نزد اهل ریب سبحان الله این چه امتعیت است
و حکایت غریب که بشر حکم ملائکه یابد و انسان مستنداً از آیات
رحم کرده بقسمی که آثار مشهور و مؤثر مستور لیسن لک الامن فضل
رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ عَلِيَّكَ عَلِيَّكَ عَلِيَّكَ

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای ناطق بشنای محبو布 معنوی صلای بیداری از ملکوت الهی سد
که ای خفتگان فراش غفلت وقت هوشیاریست و ای ساکنان
واری حیرت زمان بیداریست و ای تشنگان سلسل حقیقت
دم و رو در ساحل بحر موهبت است و ای طالبان جمال معشوق
روحانی وقت مشاهده آیات بعین بصیر است تا چند مایوسید
و تا کی بهوای خویش مأнос وقت رجاست وقت وفات و
نداشت وقت انقطاع است وقت ارتفاع است وقت اکتفاست
بکوشید بجوشید بخوشید که زمان میگذرد ع ع

هُوَ الْأَطْهَىٰ

ای ناطق بحمد وستایش پروردگار در این محضر احمد باش یعنی
بستایش جلیل اکبر مشغول شو و بنای پروردگار دهان بازکن
نا آنکه ولئن شرتم لازم دنکم مشهود گردد ومن جاء بالحسنة
فله عشر امثالها معلوم شود ای احمد اگر بآنچه باید و شاید الیوم
قیام نمایی قسم بمرتبی وجود که در مملکوت الهی مددوح و محمود گردی
والبهاء علیک ع ع

هُوَ الْأَنْجَىٰ

ای ناظر بملکوت الهی در این عالم ظلمانی شهاب نورانی ذکر
خداست و در این تنگنای ترابی فسحت روحانی و وسعت و جذب
عرفان محبوب یکتا اگر مونس جان طلبی با ذکر شهمدم شو و اگر
فسحت جنان و وجدان خواهی قلب را منبع عرفان و مشرق کوک
ایقان فرما والبهاء علیک

ع ع

هُوَ الْأَطْهَىٰ

ای ناظر بملکوت الهی اگرچه خلیل جلیل ندائی جبریل شنید
و افاضه باین واسطه شد لکن فی الحقيقة این ندائی زوادی طوی طوی
ایمن قلب مبارک شنید و انوار بخلی در آن بقعه مبارکه تابید و صحیح
هدی از افق آن قبة نور اید مید و جنود وحی از مملکوت الهی رسید
سبحان من بخلی فی کل ظهور بستان من شئونه و ظهر فی کل مشرق
من مشارق احادیثه بخلی من اسرار ظهوره له العظمة والمجدولة
السلطنة والأقتدار العظيم والبهاء علیک عبد البهاء ع

هُوَ الْأَنْجَىٰ

ای ناظر بملکوت الهی چون در حقائق اشیانگری جمیع را زیست
اسماء و صفات منبعث و از آثار باهره بخلی بر بقعه سینا منعکس بایی
در هیئت شیئ و دیعه گذاشتہ شده است لهذا از ظاری پنهان است
حقیقت بصیرت مشاهده نماید اما بصر شاید محظوظ و محروم
ماند مثل املاخه فرمائید که از حرارت لامعه و اشعه ساطعه

شمس یاقوت وزیر جلد در دل سنج و معدن کریمه در عمق ارض
تربیت می شور لکن این را دیده هوش و فهم مشاهده نماید و شدید
القوی ملاحظه فرماید ع

هُوَ الْيَار

ای نظام بلیغ اشعار در نهایت فصاحت و بلاغت بود ملاحظه گردید
بدیع بود ولطیف زیرا در ذکر و تبریک عید تنظیم گشت باید یاران
دوستان در چنین روزها بذکر خداوند مشغول گردند و در نهایت
فرح و سرور بلافت رایمی بگذرانند اعظم وسائل فرح و شادمانی ذکر
یاران آلهیت ای شاعر ماهر بمدح و ستایش خداوند آفرینش
پرداز و بازبانی گویا حامد و نعوت اسم اعظم و جمال قدم را مانند در
منظوم بسلک نظم در آربستایش او از مدائخ کل مستغفی گردی این
سبب شورو و له یاران گردد وجذب و طرب دوستان شور و علیک
التحیة والش næع

هُوَ الْأَطْهَر

ای نظام در گهر منظوم و منثور چون ستایش و محامد شمس

ظهور و رب غفور بود از لئال ملتله ساطع النور معد و دگردد و
چون در شرح عبودیت و رقیت و فنا و اضمحلال این عبد در آستان
مقدس بود جواهر شمینه و فرائد لطیفه محسوب گردد پس فرجیه
بدایع صریحه را متوجه این حقیقت نما وزبان بستایش و نیاش بگذا
و تأیید سروش ملکوت ابھی مشاهده کن زیرا این قضیه مسلمه
حقیقیه اوراد و اذکار و حدیث ملائکه ای است چون لسان نفس مبارکی
با آن پردازد عون و تأیید ملکوت رحمه مشاهده نماید والبهاء علیک
غ ع

هُوَ الْيَار

ای نظام لئال معانی حمد کن خدارا که پیک تأیید پیاپی رسید
وسفر بائرجهات ما زندران نمودی علی الخصوص ملاقات با امة البهاء
بسیار موافق و بموضع بود زیرا آن محترمہ بسیار مشتاق استماع اخبار
از اینجهات بوده و هست و چون اخبار ارض مقصود شنود و یا از حوار
امریک خبر گیرد نهایت سرور حاصل نماید باری این خدمت شما
در درگاه احادیث یقین است بسیار مقبول خواهد گشت زیرا نثر
نفحات است ترتیل آیات بینات است انتشار بثارات است

بجمعی یاران الٰهی را نصفحات نهایت محبت و اشتیاق عبدالبهارا
بلاغ دار آگوچن‌چه مشاغل شب و روز مسماً تمثیل‌شود البته بهریک
از دوستان نامه مفصل از دل و جان مینگاشتم ولی چه توان نمود
که فرصت نمیدهد شب و روز بجواب مسائل و القاء خطاب و بیان
احوال اهل بها و صفات جلیله بندگان رب کبریا مشغولم ولی
جان و دل همواره طلب تأیید بجهت آن نقوس پاک جان در ایران
مینامیم و یقین است که نور مبین بر آن نقوس میتابد والطاف
بی پایان شامل میشود و علیک الٰهاء الٰہی ع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای نفحه ریاض ایقان هنگام سطوع و نشور است وقت مرور
وهبوب عنایت رب جلیل شامل است وفضل رب قدیم کامل
 مجر الطاف مواجهست وجنود ملا اعلی ناصروم معین کل دوست
الٰهی سیم جانب خشن الطاف حضرت رحمن شام روحانیان را
مینماید و فیوضات ملکوت الٰهی اراضی وجود حقائق کائنات را
سبز و خرم میفرماید ندای جان فزای و نریکم من افقی الٰهی

نکة

وننصر من قام على نصرة امری بجنود من الملا الاعلى وقبيل ملائكة
المقربین بگوش هوش واصل پیا آی شفته روی دوست و سر
گشته کوی او وقت آنست که چون بحر بخوشی و بخششی و امواج
ذکر الله برساحل قلوب ممکنات زنی ولئنی حکمت افشاری والبهاء
والروح على اهل البهاء ع

هُوَ إِلٰهٌ لَا إِلٰهٌ إِلَّا هُوَ

ای نقوس بارکه حمد خدار اکه مسکاۃ قلب بمصباح هدی منتظر
شد و مثام جان بر ائمه مسک عرفان معطر گردید نور موهبت مید
و ظلمت ضلالت زائل گردید تا بر اسرار کتاب آگاه شدید و برموز
آیات اطلاع یافتید چشم حقیقت بین گشودید نور مبین مشاهده
گردید و بر حقایق و معانی مطلع شدید خداوندیگانه در هر دم
سزاوار صد هزار شکرانه است که پر تو عزت ابدیه اند اخた و آن
نقوس را بسفیه نجات در آورد شما نیز بشکرانه موهبت هدایت
باید شب و روز همت نمایشید تا چرا غهای دیگر روشن شود و قلوب
دیگر مهتر گردد و دیده غافلان باز شود و گوش نارانان شناور گردد

وعليكم البهاء، الالهی ع

هُنْوَانِ اللَّهِ

ای نهاان بیهمال چمنستان هدایت و نور سیدگان اهل حق
گردید و طبیبان الٰهی شوید مریضان انساز معالجه نمایند محرومًا
حرم اسرار کنید مایوسان را امیدوار نمایند خفتگان را بیدار کنید
غافلان هوشیار نمایند اینست ثمرة وجود اینست مقام محمود
والله بهم بیان میکنند و هر یکی در ختنی با رور و شجره فی در نهایت طراوت
نشونم انما نمایند و هر یکی در ختنی با رور و شجره فی در نهایت طراوت
ولطفت و در وحه مملواز اشمار پر حلاوت گردید تأییدات غیبیه
الله یه هر یک راین نوع علم و عرفان نمایند و از ملأ اعلى بمرکز صدور
الهامات غیبیه وصول یابد و انکشافات معنویه حصول پذیرد
قطره حکم در یا گیرد و زرہ جلوه آفتاب نماید حضرت اعلى روحي
له الفداء میفرماید لوارادت نملة ان یفسر القرآن من ذکر باطن
وباطن باطنه لقدر لأن السر القمدانیه قد تجلج في حقيقة الكائنات
چون مورض عیف را چنین استعداد لطیف حاصل دیگر معلوم است
که در ظلل فیوضات جمال مبارک روحي لاحبائه الفداء چه عوون و
عنایت حاصل گردد و چه تأیید والهام متواصل شود پس ای نورگران

نورانی شب و روز جهد نمائید تا بحقائق و معانی پی برید و اسرار یوم
ظهور را کنید و حجج و براهین اشراق اسم اعظم را الطلاق یابید
زبان بثنا بگشائید و ارله و برهان اقامه نمایند تشکان زرب معین ماء
حیوان بر سانید و مریضان راشفای حقیقی بدھید شاگردان حق
گردید و طبیبان الٰهی شوید مریضان انساز معالجه نمایند محرومًا
حرم اسرار کنید مایوسان را امیدوار نمایند خفتگان را بیدار کنید
غافلان هوشیار نمایند اینست ثمرة وجود اینست مقام محمود
وعليكم البهاء، الالهی ع

هُنْوَانِ اللَّهِ

ای وجدانت سليم و قلب رحیم المحمد لله گلشن محبت الله از ریز
با رس جهان بالادر نهایت طراوت و لطفت است و رائحة طبیه از
آن منشور قلوب بشر مستظر که درین بهار الٰهی جلوه نمایی و صحن چنین
بیارائی و در خیابان خاطر بطراحی گلهای معانی پردازی بدرگاه
بی نیاز عجز و نیاز آرم و ترائی بیدبی پایان جویم و عليك
البهاء الالهی ۱۴ ربیع الثانی ۱۳۲۷ عبد البهاء عبا

هُوَ الْأَلِهُ

ای ورقات سدره نورانیه درین صحیحگاهی که نورالله از فجر رحمانی عالم پنهان ساطع و لامع عبد البهاء بذکر شماریت و فال فراخته و بنکارش این نامه پرداخته تاکل بدانید که این جان و دل ینبوع رافت کبری است و باحتیاکی امیر رحمانی بی نهایت مهریان مقصود این است که شما از هارکلشن محبت اللہید و ورقات شجره اصلها ثابت و فرعها فی السماء و این فروماهی حضرت بهاء الله ستایش و نیایش باید تابش کرانه پردازیم و تا آهنگ و ترانه و نغمه چنگ و چغانه و تمایلات مستانه تأثیر شرب شبانه بخشد بفرح و سرور آئید و سعی مشکور فرمائید و فضل موفور یابید و سبب هدایت جمهور گردید از باده محبت اللہ چنان سرمت شوید که جشن السنت برپانی و از صهبا عشقی پرست گردید و در میدار زم جنوزنا قصیز و ناکشی ر شکست دهید و علیکن البهاء الالهی عبد البهاء عباس ا صفر ۱۳۲۹ حجا

هُوَ الْأَلِهُ

ای ورقه موقنه در کمال وجود و سرور زبان بستایش بتغفیرگش

که ای خداوند این کنیز شکور را زکاس مزاجها کافور بتوشان و از باده الس سرمست کن تا جمیع اماء الرحمن را زین صهباء پیمان مخمور و پر جذب و شور نمایم توئی مقتدر و توانا ع ع

هُوَ الْأَلِهُ

ای ورقه موقنه مطمئنه مرضیه در ملکوت الهی ذکرت ورد لسان اهل وفا و در جبروت اعلی یادت در جانها و دلها چه که تو از مؤمنات ثابتانی و ورقات راسخات سابقات از بد و اشرار مستشرق از انوار عرفان محبوب آفاق گشته و بُت او هامرا شکستی و در سبیل محبوب عالمیان زحمات و مشقات شدیده کشیدی و تلخی صائب و مصائب چشیدی و آنی فراموش نشده و نخواهی شد جمیع اماء الرحمن را قبل این عبد تکیر برنا عبد البهاء

هُوَ الْأَلِهُ

ای هائی بهائی هاء هویت دوچشم روشن بینار دودوگوش شنوا یلت چشم متوجه و مراقب ملکوت الهی است و مشاهد انوار

ساطعه از افق اعلی مینماید و چشم دیگر ناظر ملکوت ادنی است
و ملاحظه آیات کبری میکند آن چشم اول چنان پر نور و روشن است
که ملکوت نور را و مقری را فته و چشم ثانی و قی روش گرد رکه ملا
کند که انواز ذکر و اشعة فیض جمال قدم از وجوده احباب الله بر جمیع
آفاق پرتواند اخته و ملکوت ارنی طبق افق الٰهی و ملأ اعلی گشتہ
والبهاء علیک ع ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای هائی من چند یست که از هائی هوئی بگوش نرسیده و از کلزار
محبتیش بوئی نیامده زیرا حاجب و حائل بسیار ولی آهنگ تو باید
چنان بلند باشد که از جبال وتلال بگذرد و بسامع مشتاقان رسید
هوئی بزن تاهائی جلوه نماید و نفحه ائی بدمن تانائی بنعمه درآید
مقصد ای نست ما همیشه دراین بیشه امتحان منتظر آنیم که ترا نه
و آوازیاران سب سلی خاطر گردد و شورو وله دوستان ظاهر
شور و از نور هدایت شرق و غرب لامع گردد الحمد لله ياران
بنجف آباد پرشور و شوقند در نهایت انجذاب والتهاب و چون

جبل با ذخیر ثابت و راسخ از خدا خواهم که روز بروز براين ثبوت
واستقامت بیفزایست و دراین سبیل روش و سلوك نمایند تا
مالک و مملوک را منجذب فرمایند و در نهایت مهربانی و راستی
ودوستی با آشنا و بیگانه معامله کنند نظر بقصور نکند و از اهل
شرور نزجند بلکه دشمن را دوست دانند و بدخواه را خیرخواه
شمرند و چنین معامله کنند ای نست صفت اهل بها و اینست
روش اهل وفا و علیک التحية والشأن ع ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ای هادی سبیل هدایت پیک عنایت است و اعظم موهبت
و شمره شجره رحمت چه بسیار نفوسي که در طلب هدایت گریستند
و لی چون خلوص بود محروم ماندند و بسانفوسي که بمجرد
استماع در شاهراه هذی دویدند و از کوثر عطا نوشیدند و از شهد
صفا چشیدند چون توازان نفوسي شکر خدا اکن ع ع

هُوَ إِلَهٌ لَا إِلَهٌ إِلَّا هُوَ

ایتها الورقة الرحمانیة گمان منما که حضرت ابن ابهر تراجمه در

اوراق چه در آناء لیل و نهار حتی فی الأسحار عند الأذکار فراموش نماید
بلکه همواره از برای تو طلب رحمت کند و شمول عنایت شاید خود
فراموش کند ولکن شمارا ابدانسیان نماید همذابه چو جه حق گله
نداری اگر فتوری رفته از کثیر مشاغل عبد البهاء بوده نه از نسیان
جناب حبیب بی ریا مطمئن باش و مستريح و موقن باین نص صریح
از خدای طلب که آن ورقه مهتره رابنخات قدس مؤانس نماید تادر
محافل انس سبب شور و وله اما، همن گردی در تحصیل لسان
انگلیزی منتهای همت را مبذول دارید و علیک التحية والشادع

هُوَ اللَّهُ

ایها الضمآن الى معین الحیوان تالله الحق قد اذلفت الجنان و
تأنقت ایکه الرحمن وتد فقت حیاض العرفان و طفح کوثر الایقان
بما، عذب فرات ساعغ و شراب طوبی للشاربین و اتی ابتهل الى
الأفق المبين ان یوردك رب العالمین على الماء المعین و تروی غلتک
و تبرل و عنتک و تشفع علتک طوبی للشاربین ایها الجلیل اعلم
ان الناس في حیز تجلی الرحمن و مورد الفضل والاحسان الاکل

نسناس محجوب بوسواس الخناس وليس له نصيب من الكتاب ولا
يتبه لفصل الخطاب استئل الله ان يجعلك الهدى الى الصواب
والمنارى لأولى الالباب بجيوا الى رب الارباب في يوم الایاب رب
ادرک عبد الوحید واجعله واحد العصر الجديد والفرد المجيد حتى
يجی العنظم الرّمیم بنفحات قدسك في ذلك القطر السحقی رب اجعله
بنجما بازغا و لسانا ناطقا و سراجا و شجر ابا سفاحتی بی اوی الى ظله
کل خائف من يوم الوعید والعذاب الشدید انك انت رب المجد
وائلتانت رب الرّحیم ع ع

هُوَ اللَّهُ

ایها الغضنفری هذا الغیاض اسد عبد البهاء باش و دراینیشه
نعره یابهاء الابهی برار تا شعال غفلت هزیبت یابند و شغالان نادا
فرار اختیار کند و تودران دشت و صحران خجیر گیر گردی و شکار افکن
شوی هر روز قتوحی نمای و در هر یم روحی بدی دله از نده نمای
وجانها نابنده کنی سبب تربیت نقوس شوی و در دستان معرفت
ادیب عشق گردی و علم حقیقت آموزی یاران المھنی اختیت مشتا

برسان وعليك البهاء الألهي ع

هُوَ إِلَهُنَا

ايه المشرح الصدر آيات الهدى المنجدب القلب بنيقات مرت
من رياض الملوك الأعلى القرير العين بمشاهدة الآية الكبرى
القوى الروح بتأيد من شديد القوى انى رتلت آيات شكرك
لله بما ايدك على الهدایة العظمى والموهبة الكبرى وسلك بك
على الصراط المستقيم وبين لك المنهج القويم وانى بكل ذل وانكسا
انذلل الى ملکوت العزيز الجبار ان ينعم صاحبك وينير مصباحك
ويملا قداحك بشهباء العلم والعرفان حتى تدير تلك الكأس
الطاقة بمحبة الله في كل محفل يجتمع فيه احباء الله وينطبق لك
بالشأنه ويعلّمك من اسرار الملأ الأعلى و يجعلك اسوة حسنة لكل
من سمع ونادى وقال ربنا اتنا اسمعنا منادي اينادى للأيمان ان آمنوا
بربكم فاما الـى لـى هـذا عـبدك الصـدق ورـفيقـك الصـديـق
قد سمع النـداء المرـتفـع في الـأوـج الـأعـلـى متـوجهـا إـلى مـلـكـوتـكـ الـأـلـهـيـ
و خـرـسـاجـدـ العـظـمـتـكـ بـيـنـ الـورـىـ خـاضـعاـ خـاشـعـاـ سـلـطـنـتـكـ الـتـيـ

احاطت كل الاشياء رب اجعله منادي الوفاق في الافاق ومبشرًا بكلمة
رب الاشراق بين العشاق واهديه النفوس ونوربه الوجوه واشرح
بـالـقـلـوبـ وـبـشـرـهـ الـأـرـوـاحـ بـآـيـاتـ مـوـهـبـتـكـ يـارـبـ الـأـلـطـافـ اـنـكـ اـنـتـ
الـكـرـيمـ العـزـيزـ الـوـهـابـ اـنـكـ اـنـتـ القـوـىـ الـمـتـيـنـ ذـوـ الـفـضـلـ وـالـأـحـسـانـ عـ

هُوَ إِلَهُنَا

اـيـهـ الـنـورـ الـبـازـغـ هـرـنـخـ كـهـپـرـتوـ هـدـايـتـ روـشـ سـرـاجـ نـورـاـ
وـشـعـرـ رـحـمـانـيـ وـبـخـمـ آـسـمـانـيـ پـیـچـونـ روـیـ بـمـحـبـتـ اللهـ بـرـافـرـخـتـيـ
شارـقـ وـبـارـقـ لـامـيـ وـبـازـغـ اـزـخـداـ بـخـواـهـ کـهـ هـمـوارـهـ مـنـورـ باـشـ وـبـنـفـاـ
قدـسـ مشـامـ مـعـطـرـنـمـائـ تـارـوـحـ مـصـوـرـشـوـيـ وـنـورـ بـجـسمـ گـرـدـیـ وـ
مـوـهـبـتـ مـشـخـصـ شـوـيـ وـعـلـيـكـ الـبـهـاءـ الـأـلـهـيـ عـ

هُوَ إِلَهُنَا

اـيـ يـارـانـ الـهـيـ جـنـابـ آـفـاـمـوـسـيـ وـآـفـقـبـرـ عـلـىـ مـاسـافـةـ بـعـيـدـ وـكـوهـ وـصـحـواـ
وـدـرـيـاطـنـ نـوـدـ بـبـقـعـهـ مـبـارـكـهـ نـورـاءـ رسـيـدـنـدـ وـبـعـدـ اـزـتـشـرـفـ باـعـتـابـ
مـقـدـسـهـ باـقـلـيمـ مـصـرـشـتاـفـتـدـ وـبـاـيـنـ مـرـكـزـ فـقـرـوـ فـنـاـمـلـاـقـاتـ كـوـدـنـدـ

وایام چندانیس و مونس بورند بعد مراجعت نمودند ایامیکه هدما
بودند ذکر احبابی‌الله نمودند و نهایت سناش از اخبار ویگانگی کردند
که الحمد لله محافل عراق بفیض شراق روشن و یاران درنهایت
روح و ریحانند جزر رضای حق مقصدی ندارند و جرس لوك رسیل
هدی مرامی نخواهند از باره محبت‌الله جام سرشارند و از نفحات یا
تقدیس مشامی معطردارند این خبر خوش از بود زیرا جمیع این بلایا
و حسن و خدمات و زحمات و مشقّات بجهت آن تحمل گردید که
در این منع عالم انسانی نور محبت بد رخداد و نسیم جانپرورد حدیقه‌چنان
بوزد و ید غیبی حجاب ظلام خود پرستی پذیرد و اساس نفس و
هوئی منهدم گردد و جو شخصی نابود شود و نیستی و فنا اساس سلوك
شود تا انوار هستی جهان بالا جلوه نماید اگر محافل عراق چنین
پراشراق است البته رائحة طیبه اش عاقبت در آفاق منتشر گردد
وصیت روحانیت‌ز جهان گیرشود اللهم حق قذلك و علیک البهاء الابهی
ع

هُوَ اللّٰهُ
۲۷
۱۳۳۲

ای یاران الله در این سنین متولیات که جهان آفرینش محروم

از راحت و آسایش شرق منقلب غرب ضطرب جنوب در
اشد کروب و شمال درنهایت ملال مخابرات منقطع و مواصلات
نصرم جناب امین اسماء جمیع احباب‌الله و اماء الرّحمن که صعود
نمودند ذکر نموده واژ برای هر یک طلب مغفرت رجاء نموده مناجاتی در
طلب عفو کل و غفران جمیع بدر کاه رب جلیل گردید تاکل غریق
بجر عمیق آمر زش پروردگار گردند و همچنین جناب امین ذکر احبابی
شیراز و یاران اصفهان و دوستان کاشان و جانازان خراسان و
مؤمنین تبریز و موقنین همدان و منجد بین امزادر و مشتعلین
مازندران خلاصه احبابی کل ایران نمودند که جمیع بعورتی‌تان
موقع شده اند و رجای ذکر خیر هر یک رانموده اند ولی اوراق از جمیع
آفاق مانند سیل این ایام میریزد دقیقه‌ئی بحال ندارم زیرا مشاغل
وغواصیل نیز بحری پایانست لهذا بدل و جان مناجات باستان نیز
میگردد تاکل مورد الطاف بی پایان شوند و آنچه در این مدت بجنا
امین تسلیم شد ارسال نموده و مینماید قبض مین قبض من است
حال ای یاران الله الحمد لله صیت عظمت جمال قدیم در هر قلمی
منتشر و آوازه اصر الله جمیع آفاق رامطالع اشراق نموده باید احبابی

مُدْنٌ وَقُرْنٌ درنهایت اتحاد و اتفاق و خلوص و انجذاب بنشر نفخا
الله پردازند حضرات مبلغین باید درنهایت خلوص و تمکین و
تقدیس و تنزیه در سیر و حرکت باشند و جمیع احباب ایدنهایت رعایا
در حق آن نقوس مبارکه صادقه مجری دارند جناب امین ستایش
عظیم از مبلغین نموده اند که بعضی از این نقوس مقدسه فی الحقيقة
مانند شمع روشن و منقطع از این عالمند و شب و روز میکوشند تا
سبب هدایت نقوس گردند و مورث انشراح صدور شوند چون
امین از خود خیال ندارد لهذا ستایش او در نزد جمیع مصدق و
مقبول مقصود آنست که یاران الله مسرور و محظوظ باشند و مطئین
با ینکه خدماشان مذکور از عنایات حضرت خفی الاطاف امده
که کل بعروة الوثقی مثبت و بموجب تعالیم الاهیه روش و حرکت فریما
و علیکم البهاء الابهی عبد البهاء عباس

هُمُّ الْيَارِ

جواب نشد حال مرقوم میگردد در این آیام که عبد البهاء، بخطه ماه
کنعان شتافتہ سبب هیجان اعدا گردید زیرا یقین نموده اند که لاید
از این سفر نتائج و شرحاصل خواهد گشت در این خطه و دیار در
نهایت هیجان طغیان نموده اند و در جرائد و روزنامه ها منتباش
مقالات ممزوج بمفتریات انتشار میدهند که شاید انوار ساطعه
الله را بین ارجیف ازان ظارم استور نمایند هیهات هیهات پرتوصیح
حقیقت مستور نمایند و اشعه ساطعه نیز اکوان مقطوع نگردد بلکه
اگر نقوسی چشم پوشند و غباری برانگیرند خود را محروم کنند و
از این فیض آسمانی ممنوع نمایند لهذا باید یاران با او فادرنهایت صفا
بکمال همت بر خدمت قیام نمایند و با علا، کلمه الله پردازند زبان
تبليغ بگشایند و ترتیل آیات توحید نمایند و از فیض تحرید نصیب
برند و ید بیضای هدایت کبری بنمایند ثعبان مبین گردند و حوال
وعصی اوهام و شباهات را محو و نابود کنند امر روزانه را تایید از ملکو
ابهی درنهایت اشراق است هر نفی شوت برمیا ق نماید واستفاضه
از آیات هدایت کند و توجه بملکوت ابهی نماید و سراج محبت الله برافروزد
نطق بلیغ بنماید و بیان فصیح بفرماید یقین است که جمیع ابواب امفوحة

بیند و فیوضات رب الملائکة والروح رامشهود ملاحظه نماید
پس تاوانید علم تبلیغ برافرازید و خیمه تقدیس بلند نمائید و آیات تنزیه
ترتیل فرمائید و بگفتار و رفتار نفوس را بشرط عنایت هدایت کنید
و بمعین حقیقت دلالت فرمائید تأسیس مدارس و مکاتب بسیار
مفید و مقبول فسیک مشکور و جزائیک موفور و ملاذکم عتبة الرغفون
وعلیکم البهاء الابهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای یاران الہی و اماء رحمان جناب سررسته دارسررسته نی بدت
دارتا احبابی الہی کوشند و مانند دریا بجوشند و بخروشند از احبابی
آن اقليم چنان ستایشی نمودند که عبدالبهار در این زندان شادمان
نمودند که الحمد لله یاران سنگر جان و سرفدای آن دلبر نمودند
دوستان سمنان اسیران زلف پریشان شدند و دلداده و دل بآ
آنمه تابان گشتند شب و روز رسم جانبازی آموزنند و روز و شب
در طلب رضای الہی هستند همدمند و هم راز و هم نعمه اند و هم آواز
و این زندانی را سرور روحانی در اینجهان فانی به هدایت عالم اشایست

دیگر فرج نخواهد و راحتی نخوبید و نعمتی نطلبد و موهبتی آرزو ننماید
و اما در جهان الہی حمت ربانی و موهبت رحمانی و امید و ارم که
در این دو مقصد باران و اماء رحمان همداستان گردند تا کل اوقات خویش را حصر در عبودیت الہی نمایم و بخدمت کلیة الله پردازیم ای یاران دل و جان آفاق از پرتو شمس حقیقت چنان روشن گردید که آواز ملکوت الہی جهانگیرگشته وصیت تقدیس و تنزیه احباب الله شرق و غرب را حاطه نموده حال باید که هر یک در این میدان جولانی فرمائید و گویی سبقت و پیشی برای این الحمد لله ابواب هدایت مفتوح و دل بر موهبت در جلوه و ظهور تائید آلهی متتابع و موفور و جنود ملأ اعلی مظفر و منصور دیگرچه و قی بهتر از این وقت وجه زمانی خوش تراز این زمان البته فوصلت از دست مدهید و این وقت پر موهبت راغب نیم شمارید همچنین بنماید که آن اقليم جنة النعیم گردد و آن کشور منور شود با خلق آمیزش کنید و روش و سلوك فرمائید و نهایت خیرخواهی و دوستی و راستی با جمیع نوع انسانی بجزئی دارید اغیار را بر شمرید کور را بینا بتصویر آرید که راشنواگارید مرده راز نده گوئید زمین را

دوست دانید بعض راحب شمرید بهیچ ظلم و تعدی از کسی
محزون و مکدر نشود عنایت کنید الفت فرمائید نصیحت کنید شا
عبرت گیرد منتبه شور پیمان گردد و مجلقه خیرخواهان در آید
ای یاران و اماه رحمان بنصوص قاطعه الهیه بایدا طاعت حکومت را
نمایید و خیرخواهی قیام کنید و مخدمت پردازید اعلیحضرت شهید
خارم صادق باشد و سریسلطنت کبری را رعیت طائع گردید و
در خیر عموم بکوشید و سبب آسایش نوع بشرگردید جمع طوائف را
بهم صلح دهید تاکه وعدوان بکلی از میان بخیزد در امور سیاسی ابدی
رخنه نهاید و مداخله نکند بصنعت خویش مشغول شوید و جا
خود پردازید الهی هؤلاء عباد فرق تاعینهم بمشاهده الجمال و
التذکر آذنهم باستماع التداء من ملکوت الجلال و طابت نقوسم
بحصول الامال و انبعثت ارواحهم من اقداح راح دارت في محفل الأجلاء
قد خضعت لکلمات منهم الأعناق وزلت لأمرک منهم الرفاق و
خشعت لعظمتك منهم الأصوات وعنت منهم الوجه لسلطانك ياخى
ويأقيوم واعترفوا بوحدانيتك واعترفوا من مجرر حمايتك واقتربوا
إلى ملکوت احديتك واجذبوا باتخفات قدسک واثعلوا بنا رحبتک

رب ایدهم علی ماختب و ترضی و انشر علی رؤسهم لواه الحمد فی سائر الأحوال
و اکتھم فی کتاب التعداء و توجھم باکالیل با هر ساطعه علی القرون و
الأعصار و اغراقهم فی بحار الأنوار و اسمعهم من انعام الأسرار و ادخلهم
فی زمرة الأبرار و اجعلهم من جنود الملائکة العلی مجتدة فی ملکوت الله
حتی یفتحوا مدارین القلوب و افالیم الأرواح بقوّة ذکرک یافالق الأصحاب
انک انت الکریم العزیز الوهاب و انک انت التّوّاب الرحیم لا له
الآن الغفور الکریم ع ع

هُوَ إِلَهُ الْأَنْوَارِ

ای یاران این زندانی مصاب متابعه بر شما وارد و مشقات عظیمه
حاصل و مظلومیت کبری وارد اهل عدوان دست تطاول گشود
و بجور و ستم برخاستند گرگان قصد اغنم الله نمودند و کلاب غریبان
بر وحدت را ذیت وجفا خواستند ولی خیر بینند و فائد و ثمنی
از برای ایشان خسaran مبین است و از برای شما موهبتی عظیم
امتحان و افتانست باید صبر و تحمل نمود بلکه بشکرانه برخاست
که الحمد لله بفضل الله رب سبل الله موردن چنین بلائی شدید و بیب

محبت پروردگار چنین جفائی گرفتار گشتید هر چند بظاهر زیارت
ولی بحقیقت سوداندر سود و هر چند در رایجهان مذلت و زحمت است
ولی درجهان المی سبب عزت ابدیه ای یاران تأسی بجمال مبارک
نمودید و تحمل بلادرره دلبر مهربان کردید امیدوارم که اسباب
سرور و امان حاصل گردد و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران باوفای جمال الهی در این غوغاءوضو اکه بخرا دان
برپانمودند در مشکلات عظیمه اقتادید و بصدمات شدیداً مبتلا
گشتید گروه ظلوم جهول برخاستند و جنگ وجد ل خواستند
ومیدان ستم را بخیل و حشم طغیان آراستند کلماً او قد و انار لله رب
اطفاء الله آچه در قوه داشتند کم و کسر نگذاشتند و هر ازیت وجه
رواد اشتد الحمد لله نصرت الهی رآن میدان جلوه کرد نیران
فتنه و فساد را خاموش نمود و نائمه غضب دزندگان را غمود کرد
عون و عنایت الهی حفظ و صیانت نمود و حراست و حمایت کرد
تا حزب الهی منصور و مظفر شد والهامت غیبیه قلوب اولیاء امور ا

متتبه و بیدار نمود تا عدل و انصاف مرعی دارند و ظلم و اعتسا ف را
از میان بردارند والطاف اعلیحضرت شهریاری وعدالت جناب
صدارت پناهی محشم گشت و حقانیت ظاهر و محقق شد حال ای را
الله با حزب ستمکار بعده دوان مقابلي نماید و در دفع مضرت دست
تطاول نگشائید جفار ابوفاق مقابلي نماید و در مقابل اذیت بمحتب
رفتار گنید نهايیت مهربانی و بُرُدباری و صبر و تحمل و خوش رفتاری
رامرعی و مجری دارید حزب طغیان آچه کند نتائج مضره اش بخود
آنها راجع گردد مانند نفسی که سنگ را بخط مستقیم رو با سماں بمرغ
بیگناهی بیندازد آن سنگ از هوا بر سر خود او فرو آید پس باید بخز
طغیان رحم نمود و مررت فرمود زیرا آنان بر نفس خویش جفانمودند
و مغلوب و مقهور و مخدور و مظلوم نفس امارة خود گشتند ستم دیده
باید مرحمت نمود و رحم کرد و چنان بوفاقیام نمود که مرهم زخم آن
بیچارگان گردد و دوای در دان در دندان شور ملاحظه نماید
که چه قدر مظلوم نمود در دست دشمنی گرفتارند یعنی نفس امارة که
مانند عقاب کا سرکه هجوم برصوئه مظلوم نماید این نفس امارة
با صولتی بیاندازه ایلغار نماید و این بیچارگان نیز اسیر و بی محیر و بی

و ذلیل و حقیر ماندند و تاریخ مراتب ذل و هوان و خذلان ابدی
افتد پل سیران را باید استگیرشد و بیچارگان را باید معین و مجیر
کشت مقصود اینست که یاران الهی باید با ارباب موضوع و اصحاب غوغای
بنها یت مهرو و فابر خیزند بلکه انشاء الله سبب تنبه و تربیت ایشان
گردد سبحان الله جا هلان چون تعدی کشند خود را غالبه مظفر شمیر
و حال آنکه مغلوبیتی و مقهوریتی اعظم از این نیست آیا یهی زلی و حقایق
اعظم از تطاول بر نفوس است لا والله لکن درندگان افتخار نمایند
تبالهم من هذا الخسران المبين شما ای یاران الهی در هر مری صد
هر ارشکرانه ببارگاه احادیث تقدیم نمایید که الحمد لله در سبیل الهی
مور دستم جا هلان گشید و در راه حرم عرض تعدی بی خردان
وعلیکم التحیة والش næع

هُنْوَ الٰهُمَّ

ای یاران با وفای عبدالهاء در نهایت شوق و انجذاب بعون
وعنایت جمال بیمثال روحي لعته تربیه الفدا سفر با قلم اروپا
شد با وجود ضعف و ناتوانی طوفان دریا و طولانی صحرا و بعد مسافت

راحت اندر راحت بود ریگ هامون در شیوه‌های آن پایی هارا پر زبان
آید همی‌الحمد لله از تائید اسم اعظم در آن صفحات رایات آیات بلند شد
دولوه عظیمی افتاد و آیه مبارکه و نصر من قام علی نصره امری بجنود
من الملأ الأعلى و قبل من الملائكة المقربین تحقق یافت جمعی در ظل
شجره مبارکه در آمدند و تخمی پاک افشارند شد والبته برشحات ابر عنایت
و حرارت شمس حقيقة و هبوب نسیم جنت الهی انبات خواهد گشت
و هد احتماً مقتضیاً چون مشغولیت شب و روز بود و از صبح تا نیم شب
هجوم عموم ابدی فرصت تحریر یک کلمه نبود لهذا قصور در ارسال
رسائل گشت اماد جمیع اوقات دل و جان تضرع بد رگاه جانان
می‌نmod و یاران زاعون و صون و حمایت طلب می‌گشت زبان بتبلیغ
مشغول بود ولی دل و جان بیاران مألف باری یقین است
که محفل روحانی بنشر نفحات و مخابره با سائر جهات در جمیع اوقات
مداوم و این فرصت را از دست نداده اند الیوم رایت تقدیس در شرق
و غرب موج میزند وندای یا بهاء الابهی در جمیع اقالیم حتی در جزائر
هؤلولو بلند است باید یاران مسورو شادمان باشند و از این بشای
بوجود بطریب آیند ملاحظه کنید که در این انقلاب ایران هزاران نتو

درخون غلطیدند هزاران سروزان بی سروسامان شدند کرورها
خانمان ویران گردید با وجود این نهشتری نه اثری نه جزائی نه ثوابی
نه قدری نه قیمتی نسیان مسیاگشت و خواهند شد ولی چون خون
یک نفس مقدسی ریخته گردد ولوله در آفاق افتاد المحمد لله احباب
در این انقلاب مداخله ننمودند و سبب خرابی و ویرانی ایران نشد
طوائف سائره بالاخص علماء رسوم شوری افکندند و نعره بلند نمود
وقتدارند و بجهار برخاسته اند تا ایران را ویران نمودند از بذایت
انقلاب بکرات و مرات مرتقب گردید و بد و طرف نصیحت شد که تا
دولت و ملت مانند شهد و شیر بیکدیگر آینه نگردد فلاح و نجاح
محالست ایران ویران گردد و عاقبت منتهی بداخله دولت مجاوره
شود پس احبابی الهی باید بکوشند تا در میان دولت و ملت التیام حاصل
گردد و اگر عاجز مانند کناره گیرند زنهار زنهار از اینکه درخون
یک ایرانی داخل شوند باری آنچه که نصیحت شد پذیرفته نگشت و
دولت و ملت دست بیکدیگر دارد در خرابی کوشیدند و بهم درآخند
تا ایران چنین ویران شد احبابی الهی باید شکر کنند که در امور مدا
نمودند و سبب ویرانی نگشتد حال باید شب و روز بعزمی ثابت

وقتی روحانی و تأییدی آسمانی و نفسی رحمانی و همتی ملکوتی بترتیب
وهدایت خلق پردازند تا جنود آسمانی تأیید نماید و جیوش ملکوت الهی
نصرت کند جمیع احباب ابا کمال اشیاق از قبل عبد البهاء تختیت بعد این
ابلاغ دارید و هر سه ماه لائحة از مصحف روحانی ارسال فرمائید تا سب
روح و ریحان گردد و علیکم البهاء و علیکم الشفاء و علیکم الالطف من
رب الآخرة والأولى ع ع

کُوٰٰلِلّٰهِ

ای یاران باوفای من نامه‌ئی که مرقوم نموده بودید ملاحظه شد از
معانی سرور جاویانی حاصل گشت زیرا دلیل بر آن بود که در خراسان
اندکی مشکلات آسان شده دوباره جوش دریازده و خروش نهندگ
ملأاعلیٰ یافته پیش از صعود آن اقليم تفوق بر سائر اقالیم داشت ندا
بلند بود و روز بروز روشنتر می‌گشت این بود که پیش از صعود امر
فرمودند که تختیات مبارکه و پیام رحمانی را بآن سامان برسانم آن مکتب
مفصل مرقوم شد ولکن بسبی چند و شدت مهاجمة دشمنان و
درست تطاول ظالمان و اذیت تام قدری سکون حاصل گردید

الحمد لله حال دوباره آن اقلیم بحرکت آمده واهتزاز جدیدی حاصل شد
واین سبب شدت سوره مشتاقان گردیده نامه رابهاست روح و ریحان
تلاؤت نموده و مسرورو شادمان گشتم که این آرزوی دل و جان بود
الحمد لله محافل منظم گشته و همت ماءار چمن نیز مضم شده و در این ایام
قوای معاندین فتویر یافته و جناب آقامیرزا منیریان سمت شفافته
وبالسانی بلیغ و بیانی فصیح تشویق یاران نموده و بهداشت دیگر از خود
واغنام پرآکنده را اجتماع داده و طیور افسرده بنگمه و آواز آمده و گلشن بھائی
آراسته گشته خاندان حضرت سمندر فی الحقيقة کل مشغول متندد
جانفشارند فدائین در حما نیند سخانیزد امید چنانست که من بعد
روزبروز کلمة الله بلند ترشود و تجلیات شمس حقیقت در خشناز ترکرد
الله الهی هؤلاء عباد خصع لکلماتك العلیاء و خشع فی عبودیتك
در کر فی باب احادیثك و سجود لعظمتك منقطعین عن دونك منجدین
بنفحات قدسک مرتلین آیات توحیدك منشحین الصدر بالأشعة
الساطعة من افق احادیثك باذلین الروح فی سبلک مستمرین على
ذکرک مستمدین من فیوضاتك رب ارحمهم بفضلک و احسانک
و اجعلهم آیات التقدیس بین خلقک و رایات التنزیه فی بلادک

رب اشد دارورهم و قوی ظهورهم علی عبودیّة عتبتک العالیه و عبادت
لیلاً و نهاراً والالفة مع احبابک عشیاً و ابکاراً انک انت الکرم انک
انت العظیم انک انت الرحمن الرحیم عبدالبهاء عباس ۱۷ اربعین الثانی
جعفر

هیو الیا

ای یاران جانی عبدالبهاء هردم آرزوی آن دارم که بیاد شما پردازم
ونامه نکارم وزبان بنت و ستایش بگنایم زیرا بندگان درگاه اسم
اعظیم و عاشقان روی جمال قدم مشتاق جمال دل بر عالمید
و آشفته موی شاهد انجمن سزاوار هر بنت و ستایشید ولايق هر چو
درجهان آفرینش زیرا از دست ساق هدایت باره عنایت نوشیدیم
واز جام کلام حضرت احادیث جرعة ذوق محبت چشیدید ریکه رابیثا
بحلی نور و شعله طور و شن کردید و خیابان دل رابط راحی گلهای
معانی غبیطه گلزار و چمن نمودید عاکف حرم زوال الجلالید و مقیم
درگاه جمال بیمثال سرگشته کوی بارید و گمگشته بیابان دل برآفاق
پس بشکرانه این فضل بیمته آهنگ سوره بلند کنید و از فضل فو
بحلی طوردم زنید و در قطب امکان علم افزایید و دمدم قدم ثابت

و راسختر نماید محفل تبلیغ بیارائید و غافلان را بصحب هدفی دلالت
کنید بیچار گان را ملجم او مأونی گردید و آوار گان را ملازو پناه
دشمنان را بوازید و نظم و جهل و نظاول ایشان بسازید و در این گلشن
سرای الهمی لحن خوش بوازید و آغاز طرب نماید تا دیگران را بوجد و
وله آرید تاطیور مهجور بگلشن الهمی پی برند و بشاخار معنوی هدایت
یابند الیوم تبلیغ یولیغ تأیید است و نشر نفحات سبب حصول آیات
یقینات و علیکم الشحیة والثناه و علیکم بهاء الله الالهی ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای یاران جمال الهمی ای ثابتان برمیثاق طلعت اعلی ای بندگان
آستان مقدس حضرت یزدان شکر کنید اسم اعظم و حق قیوم جمال
قدم را که محض الطاف بی پایان دوستان حقیقی را ثابت بپیمان فرمود
و راسخ برمیثاق حُمُن سرج لامعه فرمود و حجج بالغه شهب ثا قبه
فرمود و نجوم بازغه آیات توحید فرمود و رایات تحرید اشجار فرد و
پیمان فرمود و انوار قدس یزدان پس بشکرانه این فضل عظیم
ولطف قدیم در اتحاد و اتفاق بکوشید و دریگانگی والفت و محبت

جهد بلیغ نمائید در یک بحر مستغرقید و از یک آفتاب مستشرق
از یک افق طالعید و از یک مطلع ساطع از یک مبدأ مستفیضید از یک
مبدع مستفید در یک هوا طائرید و بیک جهت ناظر اینست جوهر
توحید و سازج تفرید هرنفسی لالت بروشوت نماید نفس نفر رخا
و هرنفسی فی الجمله سُتی و رخاوت نماید همسا تش شیطانی هرس
و هر شخص باشد ما باید کل بعبوریت آستان مقدس قیام نمائیم
و در رقت عتبه رحمانیه بکوشیم تاعنایات جبروت اعلی بینیم و مهبت
ملکوت الهمی مشاهده کنیم و اگر چنانچه بین دوستان معاذ الله اختلافی
جزئی و کلی در امری حاصل گردد کل باید بکل سکوت نمایند و با محبت
کنند و سؤال نمایند تا جواب ارسال گردد باری هرنفسی سببا خلاف
بین دوستان شور باید از احتراز نمایند و اجتناب کنند الحمد لله
عین یقین جاریست و سیل حق میان ساری جای تردد و ارتیاب نه و
 محل تحریر و اشتباه نیست آنچه حقیقتش مجھول است فسار نمایند معلوم
گردد باری الحمد لله عدالت حضرت شهریار نور مجشن دیل صادقان
ونصفت اولیای امور مسلم رعایای غیور مقاصد اعلی حضرت ملو
خیر محض وعدالت صرف راحت برایا و امنیت رعایا پس شب

وروز دعای خیر نمایید و بموجب نصوص فاطمه‌الهیه باید در کمال
صداقت و امانت واستقامت بخدمت پردازید زیرا هر کس خیات
با علیحضرت شهریار عادل نماید خیانت بحق نموده است و جمیع
اعمالش هدر زیراعدل مقابله بصدق و خدمت میخواهد والسلام

هُوَ اللّٰهُ

ای یاران حقيقة عبد البهاء شدائده و بلا وازیت وجفا و ظلم و
ستم اعداء هر چند بیمهته بود ولی الحمد لله یاران بثبتوت و رسوخ
صبور بودند و شکور مانند جبال راسیه استقامت نمودند و از
زوازع وعواصف ادارنی فزع و جزوعی حاصل نگشت ببرهان قاطع ثابت
نمودند که بهائی حقیقی هستند و دوستان صمیمی و نفوس ثابتة در
دین الله ای کاش جمیع یاران چنین بودند و صبر و قرار و تقویت
می نمودند الحمد لله شماگوی فلاح و نجاح از این میدان ربودید
وقوت ایمان و ایقان ظاهر فرمودید لهدایتین نمایید که نور
حقیقت در آن مملکت چنان بد رخدشده که ظلمات ضلالت محو و
نا بودگردد و این برکت صبر و تحمل احتبار موارد بلاست فاشکروا
الله بما جعلکم قدرة للأصفياء و لهم فیکم اسوة حسنة في سبیل الله

جام سرو شار باشد و ازال طاف شمس حقيقة شمعی وشن و نور بار
وبتأییدات غیبیه مظقر و منصور و بتوفیقات صمدانیه پرسور
و حبور گردید و علیکم البهاء الابهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای یاران حقيقة عبد البهاء شدائده و بلا وازیت وجفا و ظلم و
ستم اعداء هر چند بیمهته بود ولی الحمد لله یاران بثبتوت و رسوخ
صبور بودند و شکور مانند جبال راسیه استقامت نمودند و از
زوازع وعواصف ادارنی فزع و جزوعی حاصل نگشت ببرهان قاطع ثابت
نمودند که بهائی حقیقی هستند و دوستان صمیمی و نفوس ثابتة در
دین الله ای کاش جمیع یاران چنین بودند و صبر و قرار و تقویت
می نمودند الحمد لله شماگوی فلاح و نجاح از این میدان ربودید
وقوت ایمان و ایقان ظاهر فرمودید لهدایتین نمایید که نور
حقیقت در آن مملکت چنان بد رخدشده که ظلمات ضلالت محو و
نا بودگردد و این برکت صبر و تحمل احتبار موارد بلاست فاشکروا
الله بما جعلکم قدرة للأصفياء و لهم فیکم اسوة حسنة في سبیل الله

مُحَمَّد مُبَاشِيد لخُون مُكْرَدِيد در موارِد بِلَاء فِي سَبِيل اللَّهِ بِزَمْ سَرُو
بِيا رَائِيد وَجْشِن شَارِمانِي وَكَامِرانِي بِراپِنْمَايِيد وَعَلِيكُم الْبَهَاء الْأَلَّهِي
ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران حقيقی فرست و مهلت نگارش مکاتیب متعدده نه
مهام امور مانند امواج پیاپی و بدون فتو در هجوم و مراجعت همچو
احباد مزاد و متکارث و موافور و هجوم اغیار و آشنا هر دم در بروز ظهور
ومکاتیب و رسائل احبا متوارد مانند جوق طبور دیگر معلوم واضح
و مشهود است که فرست و مجال بکمی مفقود لهذا چاره جرم مکاتیب
جامعه نه هر چند نفر از یاران و فارا باید در رورقه ئی خطاب کرد و
بذكرشان پرداخت چاره جزیره هن در دیدن نیست البته معذور
میدارید و معاف می شمرید عبدالبهاء در این سنگاى بلا و استلا
بیارش مدارل راگشايش دهد و جانرا آسايش بخشد و چون خوى
وروی روستان بخاطر آرد اندوه شارمانی شود و در دوغم کامرانی
گردد و تصرع وزاري کند و تبتل و بقراری نماید و از برای کل عوت
وصون صمدانی جوید همواره در نظر شجره طوبی آسوده و مسرور

وَكَامُورِبَاشِيد وَعَلِيكُم الْبَهَاء الْأَلَّهِي ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران حقيقی و دوستار صمیمی در این سالهای چند که نائزه
جنگ با وح اعلیٰ پرسید هر چند مخابرہ مقطعی و لمکاشفه مشهود
بعد مسافت و اغتشاش مملکت و انقطاع مخابرہ و انقسام مکاتبه قلوب
را از الفت محروم نیکرد چه که عالم دل و جان غیر از عالم آب و گل است
هیچ مانعی حاجز نگردد و هیچ سد محکمی مانع نشود اگرچه از بیان
محنوع بودیم ولکن بیان مرزوق دقيقه ئی نیکدشت سگ آنکه
شام بفحات گلشن قلوب معطر میگشت و بملکوت الهمی در غایت
ابتهاں تضرع می شد و یاران اطلب تأیید میگشت یاران نیز الحمد لله
در نهایت ثبوت واستقامت بپیمان بایکدیگر مانوس و محشور ابدی
قصور و فتو رند اشتد این نیز سبب غایت فرح و سرور جناب میین
هر وقت و سیله ئی می بافت و بالتصادف نامه ئی مینگاشت ذکر جمیع
یاران زاینمود که الحمد لله روستان جمیع بلاد از ایران و ترکستان در نهایت
ثبت و استقامه متن و فدائی و جانفشاران و آنچه از حقوق باشان

تسلم شد جمیع رسید و میرسد چون فرد افراد ارسال قبوضات در
این سال بسیار مشکل است لهذا این نامه حکم جمیع قبوضات
دارد قبضامین قبض من است زیرا ونه فکر خویش است ونه مقید کم
وبیش آزاد است و فانی و صادق است و رحمانی و علیکم البهاء
الابهی عبد البهاء عباس ۱۳۲۷ اشعیان

هُوَ إِلَيْهِ

ای یاران دلجوی من مرد رسید که روستان مه روش خو
کشند و مشکبو و فاجو یعنی کفت بالفت مبدل گشته است و بروت
ما بین بحرات منقلب شده یاران از بیگانگی بیزار شده بیگانگی پرداختند
واز جدائی گذشت با تحداد و اتفاق قیام نمودند این خبر بیور مرثه جانپرور
بود بلکه شهد و شکر بود و قند مکرر مذاق جان شیرین شدو کام و جدا
شکرین راحت دل حاصل گردید امیدواریم که این بیگانگی و آزادگی و اسرور
باقی و مستدیم و برقرار ماند تا شجره هدایت در آن کشور شرمنشدو شمع عنایت
در آن حفل نور مبذول دارد و سبب رضایت پروردگار و عنایت کردگار
وعفو و معفرت آمر زگار شود و علیکم التحية والشائع ع

هُوَ إِلَيْهِ

ای یاران دلبرین مهتر تیرانداز نامه نگاشت و نام آن یاران بکلک
مشکین تحریر نمود و خواهش شما معلوم گردید و تصریح و ابهال در آن
مقدس جمال این سموم افتاد و مقبول گشت عنقریب آثار قبول
ظاهر هوید اگردد بخشش آسمانی رسید بیش ربانی حاصل آید و در
سایه سر و امید پرورش حاصل گردد تا هر یک مانند گوهر در خشنده در
آغوش صدف الطاف تربیت یافته زیبایی عالم انسانی گردید پس
هر دم صد زبان بشکرانه گشائید که چنین مظهر بخشایش خداوندان فیش
گردید و بستایش شاه بهرام و رجاوند زبان بگشائید و علیکم البهاء

الابهی ع

هُوَ إِلَيْهِ

ای یاران رحمانی چند روز پیش نامه بمصحف روحانی و احبابی الهی
مرقوم گردید و هنوز ارسال نشده حال چون مکتوبی با مضای شماها
وارد دوباره جواب مرقوم میگردد تا بدانید که دل و جان این عبد
چگونه بذکر شما مشغول از اصفهان نفعه خوشی میرسد یاران روحانی

بكمال همت بخدمت پرداخته اند محافل و مجالس تشکیل شده و
بنشر نفحات رحمٰن مشغولند علی المخصوص تعلیم تبلیغ جوانان بایدرین
قضیّه مهمه شب و روز بکوشند آن خطه مبارکه بخون شهید از زنگین
گشته لهذا لین عبد نهايت تعلق دارد و همواره متظر آنست که
شارات خوشی از آنسا مان باید قطعات الواحی که متعلق بحضرت
سلطان الشهدا و از اغیار بدست احباب آمده در نهايت تعظیم و
تکریم آن الواح را حافظت و نگهداری نمایند و علیکم البهاء الابهی
۱۴ ربیع الثانی ۱۳۳۸ حیفا عبد البهاء عباس

هُوَ الْيَار

ای یاران رحمانی حضرت اسم الله مکتبی مرقوم و مرسول نبود
و ذکر آن یاران الهی فرموده بودند از قرائت آن نامه و ملاحظه نامهها
احبابی و سرور بیمهنهی حاصل که المحمد لله در آن صفحات در هر نقطه
نفسی قائم و در خدمت رائیم رخهاب نور محبت الله نورانی و دلهاب شمارا
الله مسرور و رحمانی زبانها بذکر حق ناطق و مشامها باستشاقد
کلش الهی معطر و صدور بذکر الهی مندرج و منور باری ایام امتحانست

باید احبابی الهی رزنهایت استقامت مقاومت اریاح افتان نمایند
در قرآن میفرماید المریوا اللهم یفتنون فی کل عام مرّة او مرّتین همیش
محک امتحان در میان وزر خالص از خاص مغضوش واضح و نمایان
یاران الهی چون از معدن رحمانی هستند البته در نار امتحان رُخ بر افزون
ولطف و ملاحظت بی اندازه ظاهر فرمایند صواعق این امتحانات بر مرکز
عهد واقع الحمد لله تابحال ثابت و مستقيم و قائم و مقاوم امداد است
که من بعد نیز موقع باستقامت در این امر عظم شود و یاران الهی نیز
هر یک مانند جبل عظیم قدم ثبوت بنمایند و بنشر نفحات الهی بیدارند
دقیقه ای راحت نخواهند لحظه ای آرام نخویند از هیچ بلای مضر طرف نشود
واز هیچ مصیبی تزلزل نگوئند زیرا امر عظیم است و مقاومت روی
زمین و تربیت و هدایت جمیع اقالیم البته چنین نفسی مورد صد هزار
بلایا گردند و معرض هزار گونه رزایا ولی تأیید و توفیق نیز بیمهنهی حرث
شدید است اما نصرت جنود ملا اعلی نیز عظیم باری یاران الهی باید
هر یکی در هر نقطه ای شمع نورانی گردد و انوار هدایت ربانی مبذول دارد
و هر نوع حوارث و قوعاتی حاصل گردد ابدآ تزلزل نیابد و مضطرب
نشود بلکه آنَا فَانَا بر استقامت و ثبوت بی فرازید ای یاران ضیعت میکنم

شمارا ووصیت مینهایم که قدراین موهبت الهیه را بدانید که درین
قرن عظیم عصر اسراق در ظل نیرآفاق محسوس شدید و در محفل تجلی
مشاهده آیات کبری نمودید و مظہر تحسین و تکرم ملا اعلی گشتید
و آنچه دراین ارض قدس از امتحانات و افتانات الهیه واقع شود
ابداغباری بخاطر نشانید بلکه در کمال شوت و روح و ریحان نداء
رحمانه را بنده کنید تا ابواب تأیید را ز جمیع جهات مفتوح یابید و آثار
عنایت پروردگار را ظاهر و باهر مشاهده کنید اهل ملکوت الهی منتظر
که نائمه صحبت الهی را قلم خراسان چنان برافروزد که شعله برآفاق زند
دیگر اختیار باشماست الهی الهی هؤلاء عبارلم تأخذهم لومة لائم ولم
تمنعم سلطه ظالم ولم تعجیهم حجبات غافل عن النظر اليك وانفا
الروح بين يديك والتوكيل عليك بل كلما سعرت نيران العذاب
وجد وهاما عذبا في سبيلك وكلما استدت ارياح الامتحان زادوا
استقامة وثبتت امرك قد ابتهلوا اليك في جهنم الیالي الظلماء و
تضرعوا الى ملکوت رحمانیتك في الصباح والمساء واستعلوا بnar
محبتات بين الورني ونطقوا بالثناء في اصحاب العلیا ونادوا بملکوتك
في كل الانحاء حتى اصبعوا موارد لکل بلاء واغراض سهام الابتلاء

ووقعوا تحت ظلم الأشقياء وفرطوا بهم بكل جور وجفاء فما فترو فالجنة
والولاء بل ثبو على حبک شوت شوا من الجبال والأوتاد ورضوا بقضى
وسلموا النسمم لكل صيبة رهماء حب الجمال ربت ايدهم في جميع
الشئون ووفقاهم على علاء كلمات ونشر فحاتك ونعمت تعاليمك و
بذل مواهبك في كل الأقاليم والديار انك انت العزيز المختار
وانك انت الکريم الرحيم الوهاب ع

هُوَ إِلٰهٌ مُّنْتَهٰى

ای یاران رحمانی عبدالبهاء هر چند شبانگاه است ولی صحیح
ملکوت الهی است یعنی انوار ساطع است و وجوه لامع و فیض قدیم جما
اللهی ندیم هر قلب سلیم است و تجلی مجلی طور همدمن هر ثابت مستقیم
ندای جانقزای جمال قدم از جهان غیب گوشزده ریاک حبیبات
وبشارات و اشارات شخشش فیض لا ریب صیت عظمتش شهره
آفاق است و صوت مرغان چمنستان حقیقت شرح بخش اهل شری
لپناید کل نعمه برافرازیم ولو لذرین جهان فانی بقوه الله اندازیم
تاحتیات جاو دانی دراینجهان فانی رخ بگشاید و موهبت آسمانی تجلی نهاید

و فيض ابدی جت ا بهی جهان زایارا يد خمودت تا چند و خاموش تا کی
شعله نورانیه نار موقده الهمی در قطب آفاق بلند است و شمع روشن
هدی شاهد اخمن اگراز حرارت آن شعله الهمی نیروزیم بچه
آتش جانوزی افروخته گردیم اگراز این صحابی خمخانه الهمی
مست نگردیم از چه باده پر نشئه قدح بدست گیریم و اگر در حفل تجلی
باده خلر روحانی در ساغر رحمانی نیندازیم در چه بزمی پر جوش و خرو
گردیم ای یاران الهمی بانگ بانگ جمال ابهاست از ملکوت غیب
و آهنگ آهنگ ملأ اعلى در رود و طرب آئید و در جذب ووله
که عبد البهاء اسیر زنجیر سجن یوسفی شده تا در بازار بندگی رخ برافرو
و در مصر عبودیت ناج بلا بر سرنهد و طوق موهبت کبری در گردن
اندازد هابشری هاشتری ها اهل طرب بشری و علیکم الحمدية
والشائع

هُوَ الَّهُ

ای یاران رحمانی نامه شما که تقصیل جشن رضوان و بزم روح
وریحان بود با نهایت سرور قرائت گشت الحمد لله اجمانی در تها
امجداب انجاکه توجهی به ملکوت الهمی و آرزوی جانفشاری در راه خداراند

لهذا عبد البهاء نهايتاً ميدواری ازان نفوس مباركه دارد که در
اندك زمانی سبب انتشار نفحات الله گردند ولی
بحکمت همواره در ایام معلومه بزم بیارایند و جشنی آسمانی گیرند
وبذکر الهمی مشغول گردند الهمی الهمی هؤلاء ثلة من مجذبة الى ملکوت
رحمانیتک و عصبة متوجهة الى جبروت فردانیتک رب اجعل
قلوبهم مروا ياء تنطبع فيها شمس الحقيقة بفيوضاتها الساطعة على
الأرجاء واجعل السننهم ناطقة بذكرك بين الورني واعینهم فريرة
بمشاهدة آياتك الكبیري و آذانهم ملائكة باستماع نغمات الملا
الاعلى ووجوههم منورة بشعاع ساطع من نورالمهدی انت انت
المقدار على ما تشاء واتکانت القوى القدیر عبد البهاء عباس

هُوَ الَّهُ

ای یاران رحمانی هر چند بشمانامه روحانی ننگاشتم ولی یارا
راد رن ظردا شتم و بدرگاه احادیث منتهاى تصرع مینمودم و طلب
عون و عنایت میکردم تا یاران یا وران یکدیگر گردند و هنین
و خادم همدی گشوند و منصور و مظفر گردند از باده محبت الله

مست و خراب شوند و از راهه این مشکناب زندگی تا بگردید
رمبدم حیات تازه یا بند و الطاف بی اندازه جویند و مخمور ساغر
این باهه گردند الحمد لله این عجز و نیاز سبب حصول آمال شد
و کشف راز گردید ای یاران عبد البهاء بجان و دل بکوشید تا
مظہر الطاف یزدان گردید و جلوگاه موهبت حضرت سبحان
فرصت را غنیمت شمرید و بجان و دل بکوشید تا منشأ هر خیری
گردید و مصدر فضائل عالم انسانی شوید من در حق شمار مبدم
بملکوت قدم همدم گردم و طلب تأییدات کلی نمایم تا زمطلع آلم
یاران و اماء حمن کوکب میدبدمد و بارقة فیض جدید پدید شود

ان ربی لعلی کل شئی قدیر و علیکم البهاء الالهی ع ع
رب انزل علی یاض قلوب الاحباء ماء مبارکا من السماء و انبت
فیهار یا بحین العلم والعرفان وزینها باز هارا الأطمینان واجر فيها
عین اليقین والماء المعین شم کل فروع اشجارها باکالیل لتبکیر
والتهليل یاربی الجلیل انك انت المقتدر القديع ع

هُوَ الْأَلِهُ

ای یاران روحانی امروز ام مرئید و موقعا در عالم وجود امر تبلیغ است

و تحری حقيقة الحمد لله شما الجمنی راستید و رضای حضرت
ایزد را ناخواستید البته مؤید و موقعاً گردید و علیکم البهاء الالهی
ای حضرت حاجی علی مکاتیب متعددة شما که سؤال از مسائل
متعدده بود در صورتیکه فرصت تحریریک کلمه نه چگونه قلم عنده
بتشرح وتلویح و تصریح این آیات مبارکه بپردازد بجان عزیزت
که ابداً فرصت نیست این موقوف برآنست که شفاه اجواب داده
شور و الابحیر ممکن نه وقت ندارم و علیک البهاء الالهی عبد البهاء ع
جباری (۲۳۸۲)

هُوَ الْأَلِهُ الْأَلِهُ

ای یاران روحانی من حمد جمال قدیم را که بنار موقده ربانیه
و بخدمت عتبه مقدسه ربانیه مشتغل سرمست باره میباشد
و مخمور میکد ربت الاشراق در محفل عهد پیرهن چاک و غزلخوان
و کف زنان و پاکوبان شادی و طرب نمودید و در بزم پیمانکرت
جام باهه و یکدست زلف یار ذوق و جذب آشکار گردید مسرور
باشید و مخمور باره روحانی مشعوف باشید و مشغوف جمال
رحمانی نافه اسرار امر جمال قدم را برآفاق نشارکنید و بخدمت

آستان مقدسش بكمال عبودیت و فنا چون عبدالبهاء قیام
نماید درین درگاه عبودیت لازم و درین آستان پاسبانی واجب
این سندگی آزادگی دوچهارت و این رفتیت بزرگ درایوان پس
بکوشید و از این صهباء جانپرورد عبودیت بنوشید والبهاء علیک
ع این عبد را منتها آرزواینکه بهریک از یاران الهم مکوب
مستقل مرقوم نماید ول مشاکل و مشاغل و مصائب و متابع
بدرجه که وصف نتوان نمود لهذا معدوم و انشاء الله قادری
فراغت حاصل میشود وتلافي مافات میگردد ع

هُوَ إِلَّا هُوَ

ای یاران روحانی من دو بنده درگاه الهمی آرزوی آن نموده اند
که این مسجون همدم سرمهکون شما گردد یعنی بجان و دل محروم
راز درون شود و از رمز مصون بیان نماید آن رمز کلمه الله است
ومصون از هر تعریضی نافذ است و غالب محیط است وجاذب
پس باید در ظل آن کلمه محشور گشت و در معانی آن رق منشور شد
آن معانی تبتل است و تضرع و انقطاع است و اجذاب و جداست

و طرب صدقست و انصاف امانست و دیانت شوراست
و وله شوق است و طرب علویت آسمانیست و عرّت ابدی
و حیات سرمدی و خصائص و فضائل انسانی بنفس رحمانی هنینا
لمن اتصف بهذه الاوصاف و حشرمع اولى الانصاف و خشی الحرمون
وعلیکم البهاء الالهی ع و هو عین الاعتساف

هُوَ إِلَّا هُوَ

ای یاران روحانی هر چند بظاهر از همدیگر دور و مهجوریم
ولی بحقیقت در حفل سرور و حبور مجموع و مألف در ظل عتنا
رب غفوریم و سرمست کاس مراجها کافور زیرا فیض بحر الحسون
شاملست و فوز موافر حاصل امواج یک بحریم و قطرات یک نصر
پرتویک آفتاب یافتیم و بر شحات یک سحاب نشوون نمایم
در این صورت همدیم و محروم و مأنوسیم در هر شام و صحمدم فرا
نیست و جدائی نه پیدا و هویدائیم و سودائی و شیدائیم از
فضل حضرت بیچون امیدم چنانست که مؤید باشد
الهمی گردید و موقع بفیض نامتناهی
وعلیکم البهاء الالهی ع

هُوَ الْيَارُ

ای یاران عبدالبهاء اگر بدانید که چون خامه گرفتم که بشمانامه
نگارم قلب درجه وله وابخدا بآمد البته در پریهن نگنجید و ازشدت
فرح گرسیان چاک کنید و قصد معراج افلک نماید زیرا شما بندگان
آزادگان جمال ابها هید و حلقه بگوش آن درگاه و یاران عبدالبهاء
آزادید از قیود بندگانید در آستان ملیک وجود مقبولید در درگاه
رب و دود پس لسان را بستایش و نیایش شهریار آفرینش دمسازناشد
و در تبلیغ امرش جانفشاری کنید و در مملکوت محبتش کامرانی تا انوار
تقدیش پرتوی بر دله ازند و آتش توحیدش شعله بر جانها و علیکم
البهاء فی الآخرة والأولى ع

تاروز بر زدرآن شهر آثار قدرت صون و حمایت و سنا

حق ظاهر و مشهود گردد و علیکم التقدیمة
والثنا، ع

هُوَ الْيَارُ

ای یاران عبدالبهاء اگر بدانید که چون خامه گرفتم که بشمانامه
نگارم قلب درجه وله وابخدا بآمد البته در پریهن نگنجید و ازشدت
فرح گرسیان چاک کنید و قصد معراج افلک نماید زیرا شما بندگان
آزادگان جمال ابها هید و حلقه بگوش آن درگاه و یاران عبدالبهاء
آزادید از قیود بندگانید در آستان ملیک وجود مقبولید در درگاه
رب و دود پس لسان را بستایش و نیایش شهریار آفرینش دمسازناشد
و در تبلیغ امرش جانفشاری کنید و در مملکوت محبتش کامرانی تا انوار
تقدیش پرتوی بر دله ازند و آتش توحیدش شعله بر جانها و علیکم
البهاء فی الآخرة والأولى ع

هُوَ الْيَارُ

ای یاران عبدالبهاء الحمد لله محفل نورانی دارید و این من رحمانی
ترجمه بملکوت البهی اربد و توسل بدیل کبریا حجاب او هام
دریدید و مانند سراج در جبوحه ظلام در خشیدید ندای الله

شندید و لبیک گویان رو بکعبه مقصود دوید در صحرای
حجازندائی بلند شد بعد منتقل بشیراز شد و از شیراز منتقل
بیقعه مبارکه حال در صحرای بطحاء ندائی نه با وجود این هزار
محرمان کعبه ندائی لبیک لبیک بر آرند و جوابی نشوند الحمد لله
شما پیش از لبیک نداشندید و با آنچه مقصود کرویان بود رسید
ملاحظه کنید بچه فضل و موهبتی نوید یافتید و چه رکن شدیدی
پناه جستید رب الجنود چنان پرتوی افروخت که کلیمان و عیسیویا
و فرقانیان و زردشتیان و سیانیان بلکه عموم طوائف و ملل عالم را
در زیر خیمه یکرنگ درآورد الان از جمیع ملل در ظل امرالله وارد
و کل در حائل اتحاد و اتفاق و محبت و ایتلاف قیام دارند سرمست
جام الهمی هستند و مخمور باده رحمانی و درنهایت یکانگی و آزادگی
و پاکی الفت و محبت و فرزانگی یافتد طوبی لهم و حسن مآب جانب
آقا حسین خان و جناب آقا میرزا علی اصغر خان الحمد لله مانند سراج
بانوار هدایت کبری اشتعال یافتد لهذا عبدالبهاء تهنیت این
هدایت کبری نماید و امیدم چنانست که در اندک زمانی بردیگران
سبقت گیرند و علیکم البهاء الالهی ع ع

هُوَ الْبَهَاءُ

ای یاران عبدالبهاء بوی خوشی که از گلشن دلهای آن یاران
مهربان منتشر گشته مشام مشتا قان را معطر نمود و دماغ جان را
معنبر کرد حمد و ستایش خداوند آفرینش راشایان است که آن
در دانهای صدف عنایت را در آغوش هدایت بریش باران نیان
موهبت پرورش داد تا کل با عبدالبهاء درنهایت عبودیت و نیستی
وفنا به بندگی آستان بها قیام نمایند ای خواجه تاشان من همتی
فرمایید تا خدمتی در درگاه احادیث نمائیم چو کانی زنیم و گویی سعادتی
از این میدان بر بائیم تخمی یفشا نیم تا خرمی اند و خته نمائیم شمعی
بر افروزیم تا پرده ها بسوزیم نفسی بعیوبیت کشیم تا نفس را زهر بندی
از اراد نمائیم شب و روز جان بکوشیم و بجوشیم تا خلعت خدمت عبود
پوشیم و باره موهبت از دست ساق عنایت بنوشیم اینست فضل عظیم
والبهاء علی اهل البهاء
اع

اینست لطف عیم

هُوَ الْبَهَاءُ

ای یاران عبدالبهاء چندیست که از آن دوستان با او احسنه ظاهر

شعلهٔ بعثت مقدسه نرسيد و نسيم معطر انجذاب بمشام نرسيد
 با وجود آنکه باید احبابی اهل حقه در شوق و شور بپیشتر و در سلوك
 پیشتر باشد زیرا از اصل آنان اهل شوق و شور بودند و بعد از مخد
 با نوار رب غفور گردیدند پرده‌ها و هام در یدند و در راه حقیقت
 دویدند و بسر منزل مقصود رسیدند و شهد محبت الله چشیدند
 و صهباً عرفان از دست ساق دوران فوشیدند و مانند ستاره
 صحگاه از خاور نورانی در خشیدند با وجود این مواهب بایلاني
 صبر و سکون نمایند و نفسی راحت و آرام نگیرند مغفل روحانی بیارا
 و غریخوانی کنند و نعمه و ترانهٔ بزنند و مستمعین را بوجود و طرب
 آرند تا تحسین ملأاً على شنوند و تکریم اهل ملکوت البهی بینند و
 آهنگ رحمانی را از افق کبریا شنوند و سرگشته و شیداگرند و کف
 زنان پاکوبان در نهايت سرور و شادمانی جانفشارانی کنند و بهم خلق
 حتى دشمنان و بدخواهان مهریانی نمایند بسری سلطنت صادقا
 خدمت کنند و با ولیاً امور باکمال حُسن نیت اطاعت فرمایند
 تاسیب عترت قدیمه آن افليم شوند و علت صیت و شهرت اهالی
 ایران گردند پاکی و آزادگی و افتادگی و درخشندگی جویند و چون

اختزان درخا و رو با ختبر درخشنده اینست و صایای عبدالبهاء
 فمن شاء فليعمل ومن شاء فليترك ان الله غنى عن العالمين ع

هوَ الْيَارَ

ای یاران عبدالبهاء چندیست که از کثرت موانع در نگارش نامه
 تأخیر افتاد ولی در تأخیر تحریر تصوّر و فتوّنه زیرا قلب و روح بیاران
 در فرح و سرو راست و همواره بدرگاه رب غفور عجز و نیاز مستمر که
 آن یاران قدیم و دوستان مقربین را قرین الطاف بی پایان فرماید و
 پتاپیدات الهی ثبوت و استقامت بیفزاید و روز بروز شعله و حرارت
 محبت تزیید فرماید الهم لله حال در آن صفحات نفات قدس در مرورا
 و امر الله يوماً في يوماً در علو وارتفاع عن قریب هر یک از یاران المحب من کریم
 هذا الذي لم تتنى فيه خواهد گفت و آنان نیز در جواب تالله لقد
 آثرک الله علينا جواب خواهند داد آنچه روحانیان شمع آنسامان
 گردند و آن نقوص قبله مظہر الطاف بی پایان شوند حال باید احبا
 الهی بوجب تعالیم رحمانی روش و سلوك روحانی را بتامه اجرانایند
 آیت تقدیس شوند و رایت تنزیه صرف نور گرند و جوهر روح شوند

از جسم و جسمانی بیزار شوند و از هرچه جزو هر محبت الله است در
کنار گردند سرمست جام میثاق شوند و سرگشته کوی نیز آفاق
هر دردی را درمان شوند و هر خمی امر هم روح و جان در سبیل الله
جانفشاری نمایند تا کامرانی ابدی دریابند چنان سلوک و حرکتی
فرمایند که درین خلق ممتاز و مشار بالبان شوند کل شهادت
بر خصائل و فضائل و بزرگواری ایشان دهند که این شخص جلیل فی
الحقیقته در نهایت تنزیه و تقدیس است بهانه جزاینکه بهائیت کسی
نماید اگر احبابی الله با این نصائح حقیقی عمل نمایند تا الله الحق در زمین
قلیل علم جلیل بر تل رفع بلند شود و کل راه امدادی سبیل گردد
الله امی اسئلک بفیوضات ملکوتک الابهی و عنایات جمالک الاعلی
ان تؤید احبابی هؤلاء الأصفیاء علی شئون تظاهرها الشنوحات
الرحمانیة في الحقائق الانسانیة و تهتدی بها القلوب التورانیة و
یستدل بها الطالبون علی علو امک و سمو قدرک و یکون لهم حجۃ
قاطعة علی ظهور جمالک و فیض اجلالک و سطوع
انوارک و تشعیع اشرافک ایک انت المقتدر
العزیز القوی الکریم الغفور ع

هُوَ اللّٰہُ

ای یاران عبد البهاء حمد کنید خدارا که دریوم اشراق مشتاق
نیز آفاق شدید و توجّه برب المیاثاق نمودید از نفس و هوی بیزار
گشتید و آرزوی دیدار جمال بیمثال نمودید مؤیدید و موفق و
منصورید و مظفر آنچه پاکان و آزادگان آرزو می‌نمودند شما یافتید
و رُخ از دون حق بر تافتید و بوادی ایمن شتافتید و شجره مبارکه شنا
وشعله و ضیاء نار موقده را مشاهد نمودید و ندائی الله شنیدید و
بمقصود رسیدید بسانفوس که آرزوی روی آندلبر مهریان منمی‌زند
چون مانند شاهدا نجمن جلوه بافق کرد رُخ گردانند و اذکوی دو
گریختند و راحه طیبہ آن گیسوی مشکبوی نشینیدند محروم شدند و
مهزوم گشتند و در پرده غفلت گرفتار و تا البادل اباد در اسفل در کات
احتجاب افتادند پس ملاحظه فرمائید که هدایت صرف موهبت
است و فیض مجرد حضرت وحدانیت تایار که راخواهد و میشن که با
شما باید در نهایت مسرت طرب و شادمانی نماید و بتخصیص این هشت
نهایت کامرانی جوئید راعلیکم التحیۃ والثناه ع

هُوَ الْيَارٌ

ای یاران عبدالبهاء خوشحال مفتون دلبر ابهائید و مجنون
آن مشوق ملاعلی منجد نفحات قدسید و مشتعل بنا رحمت اللهم
ریاحین گاشن هدایتید و مصایح اوچ عنایت مظاہر الطائفید
وموقع نجوم عرفان مستغرق بحر جودید و در درگاه احادیث از اهل
سجود حمد کنید خدارا که از فیض یختص بر حمته من یش آنصیب
بردید وا ز مجرذ لک من فضل الله یؤتیه من یش آبهره بر دید حال
باید در نهایت تنزیه و تقدیس سلوك و حرکت نمائید و بوصایا و
نصایح جمال مبارک روش و رفتار کنید تا در شمنان دوست شوند
ومتوحشان انس گیرند و خفتگان بیدار شوند و غافلان هوشیار
گردند ای یاران باید در نهایت حلم و سکون رفتار کرد و صبور رجمیع
شئون نمود بدگویان را مدح و ستایش کرد و بد خواهان را خیرخواه شد
خونخواران را خوش فتار شوید و درندگان را از درندگی برهانید اگر
تیغ و شمشیر زند شهد و شیردهید و اگر تیر جفا را دارند مهرو و فا
بنمائید اگر خارشوند مانند گل جلوه نمائید و اگر غواب شوند مانند

بلبل بسرائید خاطری میازارید و جانی مرنجانید ملاحظه نمائید
که این مسجون چه قدر تحمل ازیت گوناگون نماید با وجود آنکه ناقصاً
هر تیری که در ترکش داشتند پر ان نمودند و هر تیری که در نیام داشتند
از غلاف در آورده برجسم و جان زرد زهی نماند که نپشانند نداشتی
نمایند که رواند اشتد حتی لوحی که در حقیقتی نازل صفحه اول راقطع
نموده و لوحی در حقیقتی این عبد نازل صفحه ثانی قطع نموده صفحه اول لوح
این عبد را با صفحه ثانی لوح یعنی وصل کرده ببروی قطعه ظیفی چسبانید
و چنان به نمودن که بک لوح است و با پر قلم اعلی است و آنچه در حقیقتی بود
باین مسجون رواداشتند و با طراف فرستادند با وجود این من صبر و
تحمل نمایم و تابحال بقدر مکان رعایت کنم واعانت نمایم رو شویک
این عبد را مجری دارید تا سبب موهبت کبری گردد ع ع

هُوَ الْيَارٌ

ای یاران عبدالبهاء نامه شما بهایت انبساط و ابهاج ملاحظه گردید
الحمد لله معانی از نایدات نفتحات روح القدس بود و مضمون
بيان ایمان و ایقان و ثبوت واستقامت بر امر حضرت رحمن فیاض حسن

ويا طوبى ويا بشرى نفوسى اكه دراين فرن نوراني اسم اعظم وعصر
رحمانى جمال مبارك مانند مشکاه صافيه وزجاجه نورانيه از مصباح
صباح بتائيدات رب الاشراق نور على نور گردنديم انس بيارايندو
در تسبیح و تقدیس رب الملکوت آهنگ بلند نمایند که مسامع صوای
اهل ملکوت متلذذ گردد و از عالم لاهوت تحسین طوبى لكم ثم طوبى
رسد اى ياران عبد البهاء هر چند دراقلیم یوسف کنعانی هستم
ولی بجان و دل همدم و همراز ياران روحانی و بقیین مبین دانم که
آجتمع مانند شمع ازانوار ملکوت الٰهی مستنیوند و از فیوضات نامتنا
اسم اعظم مستفیض و علیکم البهاء الٰهی ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای ياران عزیز عبد البهاء نامه يارمه ربانی رسید و نامه ای مبارک
شمادر آن مرقوم بود بمحضر قرائت آن اسماء دل و جان بوجدو طرب
آمد و روح مستبشر شد که الحمد لله كرمان بهيجان آمد اميد است
که آن خطه نازنين بهشت برين گردد استعداد اهل نسامان بي پيان
ولی شدت زمه رير عقيم مانع ازانبات و حاجب ظهور آيات بيتاب بود

حال چون ابر شدید ناپدید شد و حاجب غائب گشت و زمه رير
با عتدال ربیع مبدل گردید البته شمس حقیقت بتا بد و اراضی
هامد با هتر ز آيد و انبات نماید ومن کل زوج بهیج بهجت چهار
گشاید و تری الأرض هامد و اذا انزلنا عليها الماء اهتزت و رب و
انبت من کل زوج بهیج عواصف و قواصف خريف و شدائند و زوابع
بر شدید البته زمین خرم را افرده و پژمرده نماید ولی نسائم جا^{پنجه}
بهار روحانی و فيضان ابر نیانی و حرارت آفتاب یزدانی چنان بجو
آرد که روی زمین رشك بهشت برين گردد مقصد آنست که وقت
جنش و حرکت کرمانست تا آن اقلیم جنت النعيم شود و آن کشور بفتح
قدس معطر گردد و آن مرزوبوم بقوه حی قیوم موقع نجوم شود
باری اى ياران نظر عنایت متوجه کرمانست و نفحات قدس در مرو
بر آنسامان بشائر الٰهی میرسد و آهنگ ملکوت الٰهی بوجدو سماع
آرد اميد وارم که گلستانک بلبل معانی ياران زامفتون گل رحمانی نهاد
و مجnoon دل بر بانی فرماید تایکی سورائی جمال باقی گردد و دیگری
شیدائی دل بر آسمانی و دیگری سرگشته کوی حضرت سبحانی و دیگری
گمگشته صحراي عشق محبوب حقیقی و علیکم البهاء الٰهی ع

طه و الپیغمبر

ای یاران قدیم و اماء رب کریم علیکم بھاء اللہ و نوره والطا فیوم
ظهوره و علیکم الفضل الموفور ولکم السعی المشکور بخفا باد از بدلیت
طلوع صبح ساطع مستنیر ولاع گردید و تابحال نفحات قدس دران
کشور مستمر لهدا یاران آن دیار و اماء رحمٰن مقرب درگاه هند
السابقون السابقون اولئات هم المقربون عبد البهاء هر چند
در تحریر نامه قصور و فتوں نماید زیر احوال ندارد و حوادث فرصت
ندهد ولی بجان و دل از احبابی بخفا باد مسرور و از رب غفور
فیض موفور طلبید ای عاکفان حرم پیمان و طائفان کعبه رحمٰن
جمال مبارک روی لاحبائے الفداء نظر عنایت به بخفا باد داشتند
و همواره در پیشگاه حضور ذکر آن احبابی رب غفور بود نقوص بارکی
از آن خطه مبعوث شد که بقریانگاه عشق شتافتند و کف زنان و
رقص کنان جان باختند از عرصه ناسوت بجهان لا هوت تاختند
و علم شهادت کبری در ملأ اعلى برافراختند و حال دیگران نیز
جان فشانند این چه اکلیل در خشنده نیست که بر سردارند

عبد البهاء در نهایت تضرع وابهال آستان ملکوت الٰہی عجز و نیاز
نماید و دوستان آن دیار را مشام مشکار خواهد دنافه اسراز شارکند
اليوم باید کل بعزمی ثابت و قدمی راسخ و قلبی مجذب و روحی مبشر
خدمت عتبه مبارکه جمال بھی قیام نمایند و بعوبوت آستان مقد
پردازند پس تشنگان را آب گوارگردید و گمگشتگان را شمع هدی شوید
خشتگان را آهنگ صحگا گردید و مخموران را کلبانگ سحرگا چشم مورد
نمی عنایت شوید و مردگان را نفات روح القدس از عالم بالا
و این اعظم الطاف حضرت بھاء اللہ امروز اعظم امور تبلیغ امرالله
و مبلغین مقربین درگاه کبیراء و شایسته نهایت محبت و تعلق قلوب
احبائے الله تا تواند بکوشید که مبلغین جدید مبعوث گردند و
پترویج دین الله پردازند آئین محبت لله پیش گیرند و در انجمن عالم
جلوئی منتهی نمایند الٰہی لھی هؤلاء نقوس مطمئنة بذکر راضیة
بقضائیک مرضیة فی ساحة قدسک ایدهم بجنود مجند فی الملأ الاعلى
وجیوش شدّرة من ملکوتک الٰہی واجعل السنه استه شروع
فی ذکرک و سیوفا شاهر فی تبلیغ امورك حتی یتحکم دائن القلوب و
الارواح بفحات قدسک انت العزیز المقتدر رب القیوم

وأنك أنت المعطى الوهاب عبد البهاء عباس

هُوَ إِلٰهٌ مُّنِيبٌ

ای یاران مهریان عبد البهاء بعد از مدتی سیر کوه و بیابان و سفر در محیط دریا از غرب شرق مراجعت نمودم ووارد اقلیم قدیم یوسف کنعان گشتم ولی هزار افسوس که در این سفر مفصل بخندی موقعه و جز حسرت راحتی نیافتم هر چند عنایات جمال مبارک روحی لاحبائه الفداء دریایی بی پایان بود ولی من در خدمت به قطره ای موقق نشدم لهذا جز شرمساری و نجلت باستان مقدس هدیه وارمغان نیاوردم بلکه عون و عنایت او در آینده بعوردیتی موفق فرماید از یاران خراسان ولو معدورم مخجولم زیار در این مدت سفر و قرنیافتم که نامه ای بنگارم وسلام و پیامی بفرستم اما از جان و دل بساحت جانان نضرع وزاری نمودم واستدعای الطاف و بزرگواری کردم که همواره مشام روستان را برائمه گلشن تأیید معطر فرماید الحمد لله از خراسان بشارت حسن خدمت میرسد یاران الحمد لله در هیجانند و بملکوت ذوالجلال در نهایت تضرع و ابهال

حضرت مستوفی همت کافی وافی دارند جناب احمد بنیت صاد
محمد جناب ابراهیم مقصدی عظیم دارد جناب موسی توجه
بسدره سینا دارد جناب بهادری خلوص بدرگاه احادیث دارد
جناب تبریزی شورانگیز است وارکان واعضاء محفوظ تأیید مطا
الطف قرن جدید جناب حاجی شاه در فاران فوران دارد جناب
میروان ظهر لطف جلی هستد حضرت فروعی الحمد لله شعله و
فروعی اید الوصف در فروع دارند احبابی نیشابور و خضرار نهایت
تبیل بملکوت الہی امید چنانست که یاران عزیز مشاهه ای
طالبان را مشکبیر نمایند و شب و روز بکوشند تا قطعه خاور را
روشن بفیوضات آفتاب انور فرمایند و علیکم البهاء الہی

عبد البهاء عباس

هُوَ إِلٰهٌ مُّنِيبٌ

ای یاران مهریان عبد البهاء جناب آقا سید جلال چون از
آنصفحات وارد از قوه ایمان و شدت ایقان یاران بشارت میدهد
که آن نقوس مقدسه بنفسی حمانی زندگانی و بنیم عنایت تروتازه
شوری در سردارند و دل افروخته در بر آذر بجان و دل هنین بر زند

مطهر احیا هابروح الشهاده الکبری و سقیت به الشجرة المباركة والحرث
بدماء آنقوس مقدّسة فی مشهد الفداء ربّا جعل هذا الأقلیم جنة
النعم و فخر من الأحجار انها الرنسیم و اغرس فيها اشجار التوحید
وانبتها نباتاً حسناً بفیض وابل من سحاباً للتأیید واجعلها مطلع
الأنوار و مشرق الآثار و منبع الأسرار انك انت الکرم الرّحيم المعطی
المختار لا إله إلا أنت العزیز القديم محیي العظم الرّومیم بقوّة واقتدار
عبدالبهاء عباس

هَوْلَ الْأَمْهَنِي

ای یاران مهربان عبدالبهاء جناب زائر میرزا با باعثه علیا مشتری
و سیاد احباب پرداخت در تربت مبارک تضرع وزاری نمود و پرستش و بیقرار
کرد و از برای عموم احباب ای امّه و امام رحن الطاف نامتناهی خواست مکاتب
شماراً بعبدالبهاء رساند و همچنین نام دیگران بزرگان راند و بقلم بگاشت
من نیز چون آن نامهای مبارک خواندم بشکرانه پرداختم که الحمد لله
چنین نقوس نفیسه در آن کشور در ظل الطاف رب البریه محسورند هر
چند پیشینیان کاس شهادت ازید عنایت نوشیدند الحمد لله بازماندگان
و یاران جدید کیشتر آن بزرگوار از سقايه مینمایند آن اقلیم بنفحات الله

و گمگشته و حیران را آشته روی دل برکتند تشنگان را سلسله هلات
رهند و مردگان را سال حیات بخشنند جمیع را آرزو تقرب درگاه کبریا
مقصد حصول رضای رب بیهمتا اگر نقصی کشند باز روی نفس خدا
اگر حیاتی خواهند بامید و صول الطاف نامتناهی باری نهایت ملح و شنا
از آن بندگان صارق طلعت بهاء مینمایند تبریز در هر موردی شور
انگیزاست و در هر مری با فرهنگ و تمیز در ایران هر جلوه‌ئی نمایان
شد چون باز را بیجان رسید جوش و خروش شدید زد طهد امید
من چنین است که در این کور جدید نیز شعله ای پدید نماید که کشورها
بعد از را بیجان آتش بیان زند و علم مبین در اوج آن اقلیم موج گردید
ای یاران مهربان مکرراً فرم مبارک نهایت عنایت باهالی آن مملکت
استماع نمودیم هر وقت ذکر آذربایجان میفرمودند بشاشت در آن
روی تابان جلوه میمود و این دلیل نهایت توجهات رحمانیه بود
حال عبدالبهاء منتظر ظهور نتائج و آثار آن الطافست و بقین است
که در کمال جمال و جلال دل براین آمال شاهد این من آن کشور منور
گردد ولی اگر برایان همت نمایند این شجر زود به مرسد و این تحف
سریعاً انبات گردد الـهـیـهـیـانـ هـذـاـ اـرضـ اـرـتـشـفتـ بـثـارـ مـبـارـکـ مـقـدـ

جنت نعیم است و آن کشور معطر و معنبر تراش مخون شهیدان محمر
کشته هدایا کل و ریحان میرود و نسرین و ضیمران انبات می شود
نشکر الله علی هذا الفضل العظيم و اميدم و طيد است که نارمحبة
الله در آن مرزوق بوم چنان شعله زندگان عموم در ظل حق قيوم در آيد
آن زمین بهشت برين گردد و آن خطه باب حطه شود همواره در عتبه
طيبة ظاهر روی خاک نهم و باران راخ روش و تابان خواه طلب مغفرة
یارب الرحمن ان نفوس اراضية بقضائكم مرضية في ملکوت احاديتک
قد لشروا جناح الفلاح و عرجوا الى ملکوت النجاح رب اغفر لهم الخطايا
وزردهم العطا يا وادخلهم في الجنة العليا واخلدهم في الفردوس الاعلى
انك انت الکريم انک غفور الرحيم انک انت اللطيف انک انت الرحمان
عبد البهاء عباس ۲ رمضان ۱۲۳۹ حیفا **پھم اکبر**

و تأیید بدیعی بفرمائی تایران انجمن گردند و حفل انس ابراج ذکرت
روشن نمایند ای خداوندان پراکندگی می‌سند و ای مهریان این
حزب پرشیان از اجتماع فرما تا آنکه برید جدید رسید و مژده الفت آن
اجمن سبب خفت خون شدید شد از ربت فرید آرزوی این قلب
جروح آنست که باران محترم هر دم در کمال حکمت در حفل قدس هدم
گردند و بذکر جمال قدم حیات تازه یابند و سبب شوق و ذوق و طرب
یکدیگر گردند تا بشارت جهان انسانیت را خلعت جدید بخشند و هیکل
عالی را ردای بدیع پوشید ای باران این عبد البهاء همواره از مصنا
و بلایای شما حزرون و مغموم است ولی این موهبت نصیب همچو
نگردد زیرا این بلا بهرہ اهل و فاست و این محن و آلام مخصوص کرام
اصفیا هرچه هست بگذر دلی عاقبت موهبت به رعاشقان جمال
کبریا و مشتاقان روی جمال المھی روی لآحتائه الفداء ای هاشم
منتسبین پیک ربانی را از عبد البهاء نهایت محبت و مهریان ابلاغ نمای
و بگو هر چند ایامی چند بتنگی گذرد عنقریب گشا شی
رخ رهد و راحت و آسایش خواهید یافت
وعلیکم التحية والشائع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران مهریان فارانزابفوران آرید و ماند جبل فاران معنی
تجلی رحمان نماید این اسم مبارک راحضرت بزرگ آن سامان
بخشید البته بایدا ترش ظاهر گردد و موهبت با هرشود و معنیش
کامل لهداعبدالبها، همیشه مترصد و متظر ظهو راین بخشش است
تا آن اقلیم آرایش عالم آفرینش گردد و شمس حقیقت را موردا شرق
شود و آثار باهره محبوب آفاق ظاهر و آشکار گردد همچنین نماید و قدر
بنماید و شعله بزند و فورانی ظاهر کنید تا اطراف و اکناف بحرارت
محبت لله برافروزد و حجبات او هام احزاب را بسوزد فاران طور مو
گردد و ساعیر عیسی شود و تجلی جمال اینکو و صحرار اروشن نماید
وعلیکم التحیة والثناه ع

هُوَ اللَّهُ

تش
ای یاران مهریان من آتش اشتیاق تان چنان شعله و راست که محتر
در آفاق اژدهه و سورتش تأثیر در قلوب مجاورین بقعه مبارکه کرده

این شعله نیست موهبت است و این حرارت نیست محبت است
و این اشتیاق نیست اشراقت لهداین حالت فی حذرا نهانه های
آرزوی عاشقانست و چون حرارت این حالت در قلوب فوران یابد
حکم تشرف بطواف آستان مقدس دارد سوختن پرونده را وصلت
وناله و فغان بلبل را وصلت گل و ریحان اگر مراعات حکمت مذکور
در الواح نبود میگفت مانند طیور بال و جناح بگشائید و در عنبه مبارکه
حاضر شوید ولی فساد و فتنه و افتراق و بهتان جفا کاران از آشنا یان
نه بد رجاء رسیده است که وصف توان لهداعرض تکین تأثیر این
مفتقیات و محافظه تربت مقدسه بمحبور بر مراعات حکمت منزله
در الواح گشتم و بال نیابة از شما عبد البها از بالای برج عکام مقابلا
للتریه الطاهره المعطره زیارت مینماید مطمئن باشد جناب آقا
محمد نوی باید در هرمی صد هزار شکرانه نماید که مانند حضرت
مسیح اور ابراهیم صبح و ملیح در سبیل جانان بر آخیوان سوار نمودند
و در کوچه و بازار گردند مراجعت با نجیل نماید ملاحظه کنید
تفصیل بتمامه مطابقت ولی حضرت مسیح راتاجی از خانه زیر سر نهاد
اما ملاحظه فرماید که سواری آن احقر حیوانات اعظم از کوب بر این بود

وتاج خارا فرشه نشاهی دو جهان لهذا جناب آقا محمد نیز باید شکران
این نعمت جان قشانی نماید و کامرانی فرماید و احبابی الهمراه همانی
کند و این نامه را بهترین ترانه بخواند ع ع

هُوَ الَّذِي

ای یاران مهر بان من در غیبت جناب آقا رحمت الله في الحقيقة
نهایت همت بحری داشتید و بکمال خلوص خدمت کردید از هر
خصوص قصور نقرمودید یاران باید چنین باشد یکدیگر راخادم امین
گردند و هر نفس خالص مخلصی انا زنین شمرند و تشویق بر تبلیغ نمایند
وباطراف بفرستند و تأیید خفی الاطاف بخواهند عبد البهاء از
محفل روحانی مشهد و محفل تبلیغ نهایت رضایت را دارد زیرا ف الحقیقت
بخدمت برخاستند و محفل آراستند و بعوردیت موقنند و با علاوه کلمه

مؤید عليهم البهاء الابهی و عليهم التحیة والثناء يستحقون المحامد
والنعموت من اهل الملكوت و عليهم البهاء الابهی ع

هُوَ الَّذِي

ای یاران و اماء رحمٰن جناب آقا سید آقا نامه نگاشته و نگارش مکاتب

متعدده خواهش نموده ومن ابد ا فرصت نامه يگانه بهرين از دوست
ندارم بلکه في الحقيقة فرصتي حاصل نه كه بتحرير نامه پردازم
با وجود اين محض خواهش يشان اين نامه مرقوم گردید تا بدآنيد كه
قلب منجذب بمحبت احبابه الهمیست ولكن لسان و بنان از کثرت
مشاغل و شواغل فاصر در هر صورت آچجه بایدو شاید محبت و
مهربانیست و اخذاب و جدانی المجد لله در آن قصور نه از افضل
موفور رب خفور امید شدید است كه یاران و اماء رحمان شب و روز
راحت و آرام بخویند بلکه جامی سرو شارکند كه نشئه اش ابدیست
ورشحاتش سرمدی و علیکم و علیکن التحیة والثناء ع

هُوَ الَّذِي

ای یار پارسی عبد البهاء نامه تو رسید خوب لقبی بجهت خاند
انتخاب نمودی دلالت بر این مینماید که بشکرانه الطاف الهمی قیام داری
زیرا شکرانه سبب وفور نعمت است و چه نعمتی اعظم از هدایت لطفا
عین رحمانیت شامل است والطاف حضرت احادیث کامل در حرص
ترجمه آیات مبارکه سوال نموده بودید ترجمه باید در نهایت فصا
حت

وبلغت باشد ولی هر قدر ترجمه فصح وبلغ باشد قیاس باصل
نمیشود کرد زیرا آن الفاظ از فم مطهر صادر و این الفاظ از قلم بشر
صادر فرقی بی متنه در میان ولی مجہت اینکه یاران پارسی بسان
عربی آشنایی نیستند محض آنکه رائمه ای از گلشن معانی بعثام آرند ترجمه
جائز ولی باید نفوسي که در عربی و فارسی هر دو نهایات اطلاع و
اختبار دارند و بقیرحه سیاله ترجمه مینما یند بترجمه پردازند جمیع
یاران پارسی را تختیت ابدع الهی بسان و علیک الها، الألهی عبد الالها عبا

هُوَ اللّٰهُ

ای یار حقيقة و حبیب روحانی جمعی برآنند که لقب آن جناب ناطرا
من میگوییم خیر اسم و لقب و حقیقت شان کل حاضر است بعضی برآند
که گمگشته صحرای فراق هستید و برخی برآن که در سبیل رحمن سرگشته
آفاق و این عبد برآن که در جمیع احیان داخل و ظاق و طائف حول شمع
الله و حاضر محفل اهل اشتیاق ذلك ظنهم و هذَا علمی انَّ الظَّنَّ لَا
يغْنِي عَنِ الْحَقْ شیئاً بوجه منیر و روح لطیف و قلب سلیمانی قسم که در
جمیع اوقات در دل و جان مذکوری و در خاطر حاضر و مشهور از لطف

خفی وفضل عیم سلطان احادیث امیدوارم که آنچه اسباب سرور
قلبی و فرج روحانی و امجداب جان آن یار مهربان است عنایت احسان فرمد
اگرچه احبابی‌الله فائز و مشرف بموهبتی هستند که فرج و سرور شان را
بدایت و نهایتی چون طمطمایم اعظم نبوره و نخواهد بود چونکه نظر
بملکوت تقدیس داشته و چون شعاع انوار آفتاب از شدت لطافت
بکدورت عوالم جسمانی آلوهه نگردند و اگرچنانچه ملای گاهی حاصل
گردد عوارض سریعه الزوال است چون امواج روی دریا لکن فی قعره
سکون و قرار و ظهاین ده و فقار و روح و سرور و انوار ع جناب
میزاجیب الحمد لله در ظل الطاف مستظل و نظر عنایت در جمیع جهات
با شان بوده جمیع احباب را تکبیر ابداع اعلا ابلاغ فرمائید ع

هُوَ اللّٰهُ

ای یار حقيقة نامه مفصل شما ملاحظه گردید عناد و فساد ضطہا
اهل جفا در بیت المقدس و صحرای کربلا و میدان تبریز معلوم و واضح
گردید که بچه درجه است لهذا عجب نهایم و از غرائب اتفاق شنید
ملاحظه فرمائید که با یکدیگر چه میکنند و چگونه بخون یکدیگر دهان

و زندان بی‌الایند وابد انصاف نمایند بلکه راه اعتساف پویند
ولی شمارا این فخر و مبارا هات برس است که از بلایاء و محنت آن مظاهر
انوار بهره و نصیب دارید وللأرض من كأس الكرام نصیب حضرت
طوفان آقا شهید سبیل الهم خود را فی الحقيقة فدائی جمیع یاران فرمود
طوبی له و حُسن ما ب سراین شهادت بعد ظاهر و آشکار گردد دانه
چون اندر زمین پنهان شود سر آن سرسیزی بستان شود نعم
ماقال عَشْ خالیا فالحبت راحتہ عنا فاویه سقم و آخره قتل ولا
تحسبنَ الَّذِينَ قُتُلُوا فی سبیلِ اللہِ امْوَاتًا بَلْ احیاءً عَنْدَہمْ يُرِیَ ذوقُونَ
الحمد لله در جمیع موارد مأمون و منصور بوره و هستی ولی باید بعد امکان
من بعد بمهربانی معامله فرمائی ولی تا بحال چاره همان بود که مجری
داشتی و اسئل لله ان یکون لک عونا و صونا جمیع احبابی الهمی افرادا
فردآ تختیت ابدع الهمی ابلاغ دارید و عليك البهاء الالهی ع ع

هُوَ لِلّٰهِ

ای یار عزیز از درگاه جمال الهمی تمنا و رجا مینخایم که ترا عزیز و دوچنان
نماید و در این جهان و آنجهان مظہر الطاف فرماید آرزوی دل بدهد

و خواهش جان روادارد ولی تو نیز باید ثابت و مستقیم باشی و طائف
بن اعظم گردی و یاران امعاشر و ندیم باشی و بقدر قوه به دایت اهل
آن اقلیم بردازی تا مغناطیس عنایت گردد و جاذب رحمت شود و جا
موهبت گردد هذه وصیتی لک القیتها علیک تمیک به اهارتی یتتابع
علیک التأییدات الالهیه من ملکوتک الالهی و علیک التحجه والثناه
ع

هُوَ لِلّٰهِ

ای یاران عبد البهاء جناب ستاد عبد العزیز حاضر و ورقه تقدیم نمود
که نامه ای نامی آن یاران الهمی را مسطور و فرمود که من از این نفوس
نفیه نهایت عنایت را مشاهد نمودم لهذا مديون التفات و ممنون
الطفا ایشان هستم و آنچه فکر کردم که بچه مكافات این التفات نهایت
چاره جزاین ندیدم مگر آنکه از برای ایشان مکتبی از تو بطلیم بلکه مکا
آن التفات گردد گفتم ای استاد انصاف را زدست نباید داد من با وجود
این فتنه و فساد حساد و فریاد اهل عناد و مشاغل و مصائب
بی حد و حساب چگرنه بالا فراد بهریک از یاران جانی خوش نامه نگارم
انصاف بدکه باری با قوت باز و راضی بیک نامه نمودم ام اخذ اذانیز

معاونت کرد و الاستاد ترک است و پژوهرباین عذرها زمیدان
در نمیرفت والبته شهانیزیاری من مینماید و بیک نامه اکتفا
خواهید نمود و من نیز باستان مقدس جبین نهاده است دعای
نصر مبین بجهت شما خواهم نمود و این بهتر از صد هزار مکاتیب
و صحف و رسائل عریض و عمیق است

اللهم اسْجُبْ دعائی بفضلک

ورحمتك يارحيم ع

هُوَ اللّٰهُ

ای یارمه ربان جناب آقا علی کبڑو ق بخش حاصل و باب کرم مفتو
ولی از کیم خلیفه چه چاره باید قبول نمود و معمول داشت و شمارا باید
راضی کرد تا کار منجر بر افععه رزند قاضی نشود زیرا بشان مقر و ضند
و من مکلف بارای قروض از خدا میخواهیم که از خزانه عرفان لئانی
ایقان و گوهر رخشندۀ ثبوت و رسوخ بر پیمان عطا فرماید و علیکم التحية
ای یارمه ربان جناب آقا سید اسد الله نامه تراکه در ذیل مکتوب
آقامیرزا حیدر علی بود حاضر نمود و عبدالله با نهایت اشتیاق قرأت
کرد شکایت از حرام و هجران نموده بودی مطمئن باش که بجان و
وجدان حاضری و بدله هدم و موافس الحمد لله کل در نظر یک خیمه
و مستشرق از یک آفتاب مستغرق دریک بحریم و حاضر دریک اجمی
لهذا شکایت از فراق منا شکرانه این قرب و وصال کن و اذ ارط
لسانی بذكرك متوجهها الى الملکوت الالهی وادعوا لك بالتأید والتوفیق

فی العشی و الأشراق لتشملك العواطف الرّبانية فی الغدو والأصال
ان ربی يؤید من يشاء بالثبوت على الميثاق وعليك البهاء الالهی ع

هُوَ اللّٰهُ

ای یارمه ربان جناب آقا علی کبڑو ق بخش حاصل و باب کرم مفتو
ولی از کیم خلیفه چه چاره باید قبول نمود و معمول داشت و شمارا باید
راضی کرد تا کار منجر بر افععه رزند قاضی نشود زیرا بشان مقر و ضند
و من مکلف بارای قروض از خدا میخواهیم که از خزانه عرفان لئانی
ایقان و گوهر رخشندۀ ثبوت و رسوخ بر پیمان عطا فرماید و علیکم التحیة

هُوَ اللّٰهُ

والشائع

ای یاران عزیز عبدالله نامه شما فرائت شد از تبریک و تهنیت نهایت
سرت حاصل کردید زیرا این تهنیت از قلم مبارک و فم مطهی بران روحانی و
دوستار حملانی صادر دیگرچه موهبتی زاین بهتر که با وجود آنکه در شرق و
غرب عالم متفرقیم یکدل و یک بهتیم بلکه دریک کشوریم بلکه دریک خانه و
کاشانه و دریک لانه و آشیانه یه دعایت جمال الی چنان راستاطی بخشیده

لَهُ نَاطَرَ وَحَازَرَهُ وَنَسَاطَرَ حَانَخَشَدَ هَلْ مِنْ نَعْمَةٍ أَعْظَمَ مِنْ هَذِهِ لَا إِلَهَ
إِلَّا الْمُوْهَبَةُ الْكَبِيرَيْ وَالرَّحْمَةُ الْقَسَالَتُ سَيُولَهَا وَمَوْجَتْ بَحُورُهَا وَنَدَقَتْ
نَهُورُهَا پَرَبَادِ هَرَمَ شَكَانَهُ نَمَائِمَ كَهْ مَظَهَرُ الطَّافَ خَفَيَّةَ خَدَاؤَنْدِيَكَانَهُ گَشِيمَ
وَمُورَچَنِيزِ مُوهَشِيَ شَدِيمَ كَهْ بَيَكَانَهُ آشَنَگَرَدَ وَمُحَرَّمَ مُحَرَّمَ رَازَشَودَ وَغَيَارِيَارِگَرَدَ
وَعَلِيكَمُ الْبَهَاءُ الْأَلْبَهِيَّ عَ هُوَ الْبَاهِرُ

ای یارمهربان نامه بدیع المعانی مورث سُرور و جدانی گردید
زیرا دلیل برانجذبات دل و جان بود و محبت صمیمی بهایان المحمد لله
قلوب مرتبط است و نقوس منجذب لهذا عموم یاران الهمی نهایت
اشتیاق بخلافات دارند و دیدار کل منوط بامدن طهرانست امادر
این اوقات انقلاب و رومن سبب اضطراب گردد زیراغرابهای
کین درکمینند و مفسدان متظرهانه‌ئی چنین لهذا بآکمال اشتیاق
از حضور درین ایام اعتذار مینمایم ولی اگر بحقیقت نگری من هموار
یاروندیعم و همدم و همنشین اگر بجسم درون جان تزدیک و بدل
انیس و موس قدیم هر مخفی که بذکر حق آراسته گردد و یاران در
نهایت محبت الفت نمایند البته جان و دل عبدالهaha حاضراست و در
آن وجود سُرور سهیم و شریک و غائب وزائر و علیکم البهاء الالبھي ع

هُوَ الْبَاهِرُ

ای یار موافق اخوی نهایت رضایت را از شماردار و درستان
قدس رائماً طلب عون و عنایت از برای شما مینماید فی الحقیقہ
همیشه بفکر و ذکر شما مشغول است و آنی فراموش ننماید برادر چون
مهر پر بود فی الحقیقہ بخشش پروردگار است ولکن نعوز بالله
اگر جفا کار گردد مصیبت عظمی است حال حدم کن خدارا که برادر
در چنین مقامی بیار تو مشغول و بدعای تو مألف است زاد کم الله
حبا و وفا قا و الفة و و را دا و علیکم التحية والشائع